

400 kuruş

4 TEMMUZ 1978

38

ECEVİT'İN RUSYA GEZİSİ SONUÇLANDI

SİYASİ BELGE VE EKONOMİK ANLAŞMA RUSYA'NIN SÖMÜRÜ VE YAYILMASININ İLERİ BİR ADIMIDIR

Ecevit'in Rusya gezisiyle yapılan ekonomik kültürel ve siyasi ınlaşmalar, Türkiye'nin Rus sosyal emperyalistleriyle olan emperya-.ist sömürü ve bağımlılık ilişkilerini geliştiren bir adım oldu.

Ekonomik alanda, yeni nükleer ve hidroelektrik santrallerinin, 'apılması, Türkiye'ye petrol satılması, karşılığında ise Rusya ' ya ouğday ve diğer tarım ürünleriyle wolfram, alüminyum, manyezit gibi ıadenlerin verilmesini kapsıyan, ayrıca ekonomik-sınai işbirliğinin .leride daha da geliştirilmesini öngören bir anlaşma sağlandı.

Kültürel alanda karşılıklı işbirliği yapılmasını ve mübadeleyi öngören bir anlaşma yapıldı. Siyasi alanda ise, sözde karşılıklı kuv vet ve tehdide başvurmama, sınırları sözde bir dostluk ve işbirliği sınırı haline getirme ve dünyadaki yumuşama ve barışa katkıda bulun ıada işbirliğini içeren bir anlaşma yapıldı.

Ecevit'in Rusya gezisi boyunca çeşitli çevreler ve gazeteler , sağlanan bu anlaşmalara değişik tepkiler gösterdiler. Bugünkü Ecevet hükümetini destekliyen büyük burjuvazinin temsilcileri "Ruslar ıe iyiymiş, her istediğimizi veriyorlar"diyerek sevinçlerini belirt :iler. Bu sevince bazı ilerici, yurtsever aydınlar da katıldı.

Ecevit Hükümetine muhalefet eden AP, MHP, MSP gibi faşist ve gerici partiler ve yandaşları da, Ecevit'in NATO'da kesin kalacağı, politikasını bildiklerinden efendileri Amerika ve NATO açısından fazla tehlikeli görmemekle birlikte yine de tehlike koktuğunu söyleyerek eleştirdiler. Rus sosyal emperyalizminin uşakları TKP, TSİP, TİP gibi revizyonist partiler ve yandaşları ise bu anlaşmaları efendileriyle işbirliği yolunda az bulmakla beraber alkışladılar.

Ecevit hükümeti ve taraftarlarının yurdumuz ve halkımız için sözde yararlı göstermeleri , bir kısım ilerici aydınların da böyle görmeleri ve göstermeleri ve diğer yandan revizyonistlerin sözde 'sosyalist sistem"le yakınlaşma ve sömürücü niteliğinin olmadığı gibi göstermeleri karşısında Rusya ile yapılan bu anlaşmaların gerçek yüzünü emekçi halkımızın görebilmesi çok daha önem kazanmaktadır

Bu anlaşmalar "sosyalist sistem" ile mi, yoksa Rus sosyal emperyalizmiyle mi bir yakınlaşmadır? Bu anlaşmalar sömürücü niteliği olmayan ve halkımıza yarar getiren anlaşmalar mıdır? Yoksa sömürücü olan, hakim sınıflara yararlı ama halkımıza daha fazla yük ve yoksulluk getiren anlaşmalar mıdır? Bu anlaşmalar gerçekten Lenin ve Stalin zamanındaki gibi dostluk ve barış anlaşmaları mıdır? Yoksa tersine Rus sosyal emperyalizminin yurdumuza yönelik saldırgan faaliyetlerini gözden gizliyen ve hatta daha da kolaylaştıran "sahte dostluk ve barış" anlaşmaları mıdır?

Bu gün, herşeyden önce Rusya, Lenin ve Stalin'in önderliğindeki sosyalist ülke değildir. 1950'lerde Stalin'in ölümünden sonra parti yönetimini ve devleti gaspeden Kruşçev ve Brejnev revizyonistleri adım adım kapitalizmi geri getirdiler. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri Lenin ve Stalin'in şanlı Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ni büyük burjuvazinin sosyal faşist bir partisi haline, dünyanın ilk başarılı proletarya devletini, bürokrat burjuvazinin sosyal faşist bir devleti haline, sosyalist ülkeyi kapitalist tekelci borakrat hatta dünya savaşının esas kaynakları iki süper devletten biri haline, dünya hakimiyeti peşinde koşan sosyal emperyalist bir ülke haline getirdiler. Bu nedenle Rusya ile yakınlaşma "ileri sürüldüğü gibi "Sosyalist sistemle" bir yakınlaşma değil, tersine dünya hakimiyeti peşinde koşan, dünya savaşının esas kaynağı iki süper devletten biri olan saldırgan sosyal emperyalist bir devletle yakınlaşma demektir.

Sosyal emperyalist Rusya ile yapılan ekonomik anlaşmalar iddia edildiğinin tersine sömürücüdür ve halkımızın sırtına yeni yükler , bindirmektedir. Örneğin Rusya'nın Türkiye'ye petrol vermesinin , halkımıza ne yararı olabilir? Petrole muhtaç Türkiye'ye Rusya istediği ve pahalı bir fiyatla petrol vermektedir. Bundan Rusya'nın emperyalist bürokrat burjuvazisi büyük karlar sağlıyacaktır, ama halkımıza hiçbir yararı dokunmayacaktır. Çünkü petrol fiyatları aynı durumunu koruyacak hatta belki de daha fazla artarak halkımıza yine pahalılık getirecektir. Hatta Rusya'nın petrol vermesinde kar elde etmekten çok Türkiye'nin bu konuda içinde bulunduğu güçlüklerden yararlanarak siyasi imtiyazlar elde etme amacı yatmaktadır. Rusya petrolü yeni bir şantaj aracı olarak kullanacaktır. Yine Rusya'nın ülkemizde nükleer enerji santralı kurması ve diğer birçok ortak yatırım gerçekleştirmesi de halkımıza yeni yükler getirecektir. Nükleer enerji santrallerinde başlıca madde olarak zenginleştirilmiş uranyum kullanılmakta ve bu da dünyada sadece Rusya ve Amerika ' nın elinde bulunmaktadır. Bu nedenle Nükleer enerji santrallerinin kurulması ekonomiyi Rusya'ya daha da muhtaç hale getirecektir. Nükleer santrallere bağlı olarak sanayinin işleyip işlememesini tayin edeceği için Rusya'ya istediği yüksek karları sağlama, hatta siyasi tavizler elde etmede imtiyaz sağlıyacaktır. Aynı şey diğer ortak yatırımlar ve petrol arama çalışması içinde geçerlidir. Yani Rusya Türkiye'de yapacağı ortak yatırımları vasıtasıyla ekonomiyi kendisine daha fazla bağımlı ve daha fazla muhtaç hale getirecektir. Satacağı petrol, teknoloji v.s. gibi mallar ile de yüksek karlar elde edecektir. Diğer yandan ise borçlarının karşılığında tarım ürünlerimizi wolfram ve diğer mamüllerimizi çok ucuza satın alabilecek bu yönden de karlı çıkacaktır. Artan borç olursa onu da faiziyle birlikte yine alacaktır. Bütün bunlar Rusya'nın Ecevit Hükümetiyle ekonomik alanda yaptığı son anlaşmayla sömürücü olduğunu ve ülkemizde kendisine ekonomik bağımlılığı eskiye nispeten daha da geliştirdiğini gösteriyor. Ülkemiz yüzyıla yakın süredir emperyalizme bağımlıdır. önce İngiliz Fransız emperyalizmine, Alman emperyalizmine son 30 yıldır da Amerikan emperyalizmine bağımlıdır. Bu bağımlılık ne getirmiştir? Emperyalistler verdiklerinin birkaç mislini geri götürdükleri halde, yine de Türkiye onlara olan borçlarının altında ekonomisi batma durumuna gelmiştir. Yani emperyalistler Türkiye'ye sundukları sermayenin birkaç mislini götürdükleri halde ilelebet alacaklı kalmaktadırlar. Yarım yüzyılı aşkındır ülkemizde yaşanan gerçekler Rusya ' nın gösterdiği kolaylığın kepçeyle götürmek için kaşıkla vermek olduğunu apaçık ortaya sermektedir. Rusya'yla geliştirilen ekonomik ilişkiler kepçeyle götürmeyi sağlamlaştırma yolunda atılan yeni bir kancadır; O kadar. Peki bu ekonomik ilişkilerin gelişmesinden sadece Rusya mı kâr etmektedir? Hayır aynı zamanda bir avuç komprador patron

Devamı Sayfa 2.'de

ANKARA'da İŞÇİ GECESİ YAPILDI

Proleter devrimciler, 15-16, Haziran şanlı işçi direnişinin 8. yıldönümünü anmak üzere bir işçi gecesi yapmayı kararlaştırdı.

Afişleme, özel sayının dağıtılması, yazılama, sözlü propaganda, duvar gazeteleri vb. araçlarla 15-16 Haziran direnişinin ve düzenlenen gecenin propagandası yapıldı. Folklor ekibi ve diğer hazırlıklar sürdürüldü.

Yer olarak kararlaştırılan, ABZ lokalini Belediye'nin vermemesi üzerine gece, 17 Haziran 1978'de yapılamadı, 24 Hazirana ertelendi. Bu değişiklik kitlenin katılımını olumsuz yönde etkiledi.

Gece 24 Haziran Cumartesi günü, saygı duruşu ve enternasyonelle başladı. Daha sonra HB taraftarı bir yoldaş söz alarak, 15-16 Haziran işçi direnişini anlattı. Direnişin işçi haklarına saldırıya geçen hakim sınıflarla, sendika ağalarına yöneldiğini, kendiliğinden gelme bir hareket olmasına rağmen hakim sınıflara korku saldığını belirtti. 15-16 Haziranı anmanın faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesinin, yükseltilmesi, proletarya partisini oluşturma görevine sıkıca sarılarak, sapmaları mahkum ederek olacağını ortaya koydu.

Yurtsever Gençlikten bir yoldaş da söz alarak, ülkemizde işçi sınıfının mücadelesinin gelişimini anlattı. 15-16 Haziranın işçi sınıfının gücünü ortaya koyduğunu, işçi sınıfı mücadelesinin devrimci hareketi etkilediğini, belirtti. İşçi sınıfı içindeki çalışmanın zayiflığına, işaret ederek bu alandaki çalışmanın tayin edici önemini vurguladı. Bugün M-L hareketin, işçi sınıfı hareketiyle doğrudan bağlarını güçlendirmek, kendiliğindenciliği yenerek gelişen harekete önderlik etmek ve mücadeleyi başarıyla ilerletmek için, proletarya partisini oluşturmak göreviyle karşı karşıya olduğunu vurguladı.

Milli baskıyı dile getiren, bir şiirden sonra, koro slayt gösterisi eşliğinde türküler, marşlar söyledi. Daha sonra Ozan Serveri M-L öze sahip türküler okudu. Folklor ekibi, Antep Elazığ ve Sivas yörelerinden seçilmiş oyunlar oynadı. Ozan Vicdani konuşmaları ve türküleriyle kitleyi eğitmeye çalıştı. Baştan sona devrimci bir disiplin, içinde geçen gece hep beraber, enternasyonal marşı söylenerek, çoşkuyla sona erdi.

Geceye 1000'i aşkın kitle katıldı. Bir hafta ertelenerek, yapılmasının bunda önemli etkisi oldu. Ayrıca işçiler yeterince seferber edilemedi. İşçi sınıfının kısa süreli çalışmayla seferber edilemeyeceği bir kere daha kavrandı. İşçi sınıfı arasında sistemli ve uzun süreli çalışmanın zorunluluğu daha iyi görüldü. Gece olumlu geçti. Proleter devrimcilerin güç toplamasına, kitlenin eğitimine hizmet etti.

BOĞAZLIYAN HALKEVİ KONGRESİNİ PROLETER DEVRİMCİLER KAZANDI

Boğazlıyan'da tek kitle örgütü olan Halkevi'nin yönetimi reformsitlerle revizyonistlerin elindeydi. Revizyonistler yıllardır sürdürdükleri CHP kuyrukçuluğuna Halkevinde de devam ettiler. Kitle çalışmasını, birkaç piyes hazırlamak, arada sırada gece yapmak olarak gören ve göstermeye çalışan revizyonist baylar iyi niyetli devrimci sempatizanları içki içmeye, bilardo, oynamaya alıştırmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Halkevini açmaktan çekiniyor devrimci sempatizanları bilardo salonlarına alıştırıyor, devrimciler arasında yoz burjuva kültürünü, yaymaya çalaşıyorlardı.

Sosyal-faşistlerle, reformistler, faşistlere karşı mücadeleyi engellemeye çalıştılar.. Bunlar, faşistlerle birlikte içki içiyor, top oynuyar gezip tozuyorlardı. Daha önceleri güçsüz olan faşistler, Halkevi yöneticileriyle kardeşlik ilişkilerini geliştirmeden azami ölçüde yararlanıp güç topladılar. Şehirde faşist gazeteler satıp, propaganda yapabiliyorlar. Revizyonist baylar faşistlerle dostluk ederken, Proleter devrimcilere saldırdılar. Zaman zaman, silah çekip tehditler savurdular. Proleter Devrimcilerin halk arasındaki etkinliği artıyordu. Bu da revizyonistleri, hem korkutuyor hem de hırçınlaştırıyordu. Bunlar 'bizim dışımızda burada kimse çalışamaz bizden bağımsız olarak kimse hareket edemez' diyorlardı. Proleter devrimcilere "Mao"cu, "Goşist", diyerek iyi niyetli unsurlarıda etkilemeye çalıştılar.

Sosyal-faşistlerin tüm çabaları sonuç vermedi. Çünkü halk onların gerçek yüzünü öğrenmeye başlamıştı. Fakat bu baylar hala kendilerini avutuyorlardı... Yapılan seçimleri Proleter Devrimciler kazanınca şaşkına döndüler. Hemen taslarını taraklarını toplayıp kaçtılar. Proleter Devrimciler, faşistleri ve sosyal-faşistleri halka daha geniş ölçüde teşhir edecek, bunların saldırılarına karşı uyanıklığı elden bırakmadan faşizme, sosyal faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesini azimle sürdüreceklerdir.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM
YAŞASIN HALK GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ VE ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ

Ecevit

Baştarafı Sayfa 1.'de

kardan pay almaktadır. Fakat bütün bu karlar emekçi halkımızın sırtından çıkarılmakta, onlara yüklenmektedir. Örneğin Rusya'ya satılacak tarım ürünleri fiyatı çok ucuz tutulacağı için küçük üretici köylünün alınteri çok ucuza satın alınacaktır. Aradaki devlet veya komprador tüccarlar yapacağı karı yine yapacaklar ama emeğini ucuza kaptıran köylü yanacaktır. Devlet aldığı borcu ödeyebilmek için halkın geçim maddelerine yüksek zamlar yapacak ve bunları böylelikle işçi, köylü, memur bütün emekçi halkın sırtından çıkaracaktır. İşte bu nedenle Rusya ile yapılan ekonomik anlaşma komprador patronlara ve öncelikle de Rusya'ya yarıyacak ama halkımıza yaramayacaktır. Daha fazla yoksulluk getirecektir. Zaten halkımızın alın teri batılı emperyalistlere yeterince ipotek edilmiştir. Bu da yeni birine yapılan ipotek olacaktır. Ecevit'in imzaladığı siyasi anlaşma "dostluk ve barış" anlaşması değil, Rus sosyal emperyalistlerinin saldırganlığını gizleme ve kolaylaştırma anlaşmasıdır. Dünya'da "yumuşama" ve barışa değil, Rusya ve Amerika'nın aşırı silahlanmasına ve dünya savaşı için hazırlandıklarını gizlemek için uydurdukları masallara yapılan bir katkıdır.

Yeni Moskova Çarları kendi yayılmacı ve saldırgan emellerini gizlemek için yeni siyasi anlaşmaya Lenin ve Stalin'in imzaladığı saldırmazlık anlaşmalarını örnek gösteriyor. Evet Lenin ve Stalin, [illegible]'nin Türkiye ile imzaladığı iki saldırmazlık anlaşması gerçekten de dostluk ve barış anlaşmalarıydı. Böyle olmasının nedeni o zaman Rusya'nın sosyalist olmasıdır. Kruşçev ve Brejnev'lerin kapitalizmi tekrar geri getirmesiyle Rusya bugün sosyalist olmaktan çıktığı gibi dünya hakimiyeti peşinde koşan bir süper devlet olmuştur. Lenin ve Stalin'in sosyalist Rusya'sının saldırmazlık anlaşmasına, gerçekten tam uyması, Brejnev'in sosyal emperyalist Rusya'sının "saldırmazlık" adı altında saldırganlık yapmıyacağına delil gösterilebilir mi? Hayır gösterilemez. Zaten Rusya'nın "sosyalizm" maskesini, saldırganlığını gizlemek için kullandığını dünyadaki siyasi gerçekler çok iyi açıklıyor. Rusya'nın Çekoslovakya ile saldırmazlık anlaşması vardı. Ama Brejnev 1968'de tanklarıyla Çekoslovak halkını, çiğnemedi mi? Afganistan'la saldırmazlık anlaşması vardı fakat Brejnev daha bu yıl kanlı bir darbeyle iktidarı kendi uşaklarına geçirmedi mi? Yine sözde Güney Yemen'in "dostluğu" için çabalıyordu. fakat daha yeni kanlı bir darbeyle sadık uşağı bir iktidar sağlamadımı? Bütün geri ülkelerin "dostluğu" için çırpındığına dair yemin billah etmekte fakat Afrika'da daha birçok yerde Kübalı kukla askerleri ve kendi askeri güçleri vasıtasiyle saldırılar düzenlemiyorlar mı? Bütün bunlar gerçekler. Ama Ecevit'in imzaladığı sözde "dostluk" anlaşması ise Rusya'nın gerçek saldırganlığını gizlemek için halkın önüne konan bir masaldan başka birşey değil. Hatta sadece masal değil ülkemizde sosyal faşist bir iktidarın kurulması için Rusya'nın saldırganlığına kolaylık da sağlıyan bir anlaşmadır.

Ecevit've yeni Çarlar siyasal anlaşmayı dünyadaki sözde "Yumuşama ve Barışa"da yapılmış katkı olarak gösteriyorlar. Bugün Amerika ve Rusya hızla silahlanıyorlar. Gerek konvansiyonel silahlar alanında gerekse nükleer silahlar alanında. Hiç şüphesiz iki süper devlet keyfi için silahlanmıyorlar. Dünyaya hakim olmak için silahlanıyorlar. Emperyalist sistemde dünyaya hakim olma mücadelesinde savaştan başka yol yoktur. İşte iki süper devlet dünyaya hakim olmak 'kutsal' amacıyla dünya savaşına hazırlanmak için hızla silahlanmaktadırlar. Ecevitle Yeni Çarların siyasi anlaşmaları böyle bir çatışma ve savaş tehlikesini yavaşlatmaya değil, tersine gizleyerek halkları uyutmaya ve saldırganların iştahlarını arttırmaya hizmet etmektedir. Ecevit bunun böyle olmadığını "iyi niyet göstermeye" bağlamaktadır.. Çobanın iyi niyeti hiç aç kurtların dalaşmasını ve saldırganlığını, yumuşatabilir mi? İşte bu gerçekler imzalanan son anlaşmalarla Rusya'ya ekonomik alanda bağımlılık ilişkilerini daha da geliştirdiğini göstermektedir. Komprador burjuvaziye ve Rus sosyal emperyalistlerinin talanına hizmet eden bu anlaşmalar halkımıza yeni yükler getirmekte ve alınterini ipotek altına almaktadır. Siyasi alanda, Rusya'nın Türkiye'de sosyal faşist bir diktatörlüğü gerçekleştirmek amacıyla saldırgan faaliyetlerine kolaylık sağlamaktadır.

Rusya, Afganistan ve Güney Yemen'de olduğu gibi geliştirdiği, ekonomik bağımlılık ilişkilerinden yararlanarak bürokrasi ve ordu içine sızmakta, buralarda elde ettikleri mevzilere dayanarak iktidarın kendi uşaklarınca ele geçirilmesi için sosyal-faşist darbeler düzenlemektedir. Geliştirilen ekonomik bağımlılık ilişkileri Türkiye'de sosyal-faşist bir iktidar için bu yolu daha da elverişli kılmaktadır.

Dünya halklarına karşı Rusya'nın saldırganlıklarını şirin göstermekte, halkları uyutmasına hizmet etmektedir.

Halkımızın menfaati Rusya'yla geliştirilen bu ilişkilere karşıdır. Amerikan emperyalistlerinin sadık uşaklarından AP-MHP-MSP gibi partiler efendileri hesabına bu yönde daha fazla ilişki geliştirmelerine karşı çıkıyorlar. Fakat onların karşı çıkması uşaklığını yaptıkları Amerika'nın menfaatlerini ve hakimiyetini korumak içindir.. Yoksa halkımızın ve yurdumuzun menfaatleri için değil. "Üç dünyacı" Aydınlık oportünistleri de sözde Rusya ile geliştirilen ilişkilere karşı çıkıyorlar. Ama bunu ülkemizin NATO'da kalmasını ve ABD hakimiyetini devam ettirmeyi savunarak yapıyorlar. Şüphesiz bu da sahte devrimci pozlarla uşaklık yapmak siyasetidir.

Halkımızın ve yurdumuzun gerçek menfaatleri Amerikan emperyalizminin sömürü ve tahakkümüne, Avrupalı emperyalistlerin sömürüsüne olduğu gibi, Rus sosyal emperyalistlerinin sömürü ve baskısınada karşıdır. Emperyalistlere uşaklık edenlere, uşaklık siyaseti güdenlere karşıdır.

Bu nedenle Rus sosyal emperyalistlerinin geliştirmekte olduğu baskı ve sömürüye karşı da halkımızın bağımsızlık mücadelesi yükselecektir. Bütün devrimcilerin yeri bu mücadelenin ön saflarıdır. Nasıl ki Amerikan emperyalistleri bütün propagandalarına rağmen halkımızı uyutmayı başaramadılar ve binlerce kitle 6. filonun askerlerini denize döktü, yüzbinler Amerika'ya yumruk kaldırdıysa, sosyal faşistlerin "sosyalizm" maskeli uşakça propagandaları Ecevit gericiliğinin halkı uyutma çabaları ve bazı yurtsever aydınlarımızın, yanılgılarından doğan propagandaları da, yüzbinlerin Rusya'ya yumruk kaldırmasını önliyemiyecektir.

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi gelişecek başta iki süper devlet olmak üzere emperyalistlerin ve uşakları bütün gericilerin saltanatına son verecektir.

Kürt milleti üzerindeki saldırılara ve tertiplere karşı mücadele edelim

Komprador patron-ağa devletinin değişik sözcü ve temsilcileri son zamanlarda Kürt Milleti üzerindeki ırkçı-faşist baskıları daha da yoğunlaştırma çabalarına girdiler.

Komprador burjuvazinin sadık uşağı Hürriyet gazetesi günlerce Kawa yayınlarını gizli örgüt olarak göstermeye, İran Şahının faşist örgütü SAVAK'la ilişkisini kurmaya, Kürt örgütlerinin silah sevkiyatı yaptığını göstermeye, böylece Kürt tehlikesini sözde ispatlamaya çalıştı.

Yine Tercüman Gazetesi devleti parlamento perdesi arkasından yöneten Milli Güvenlik Kurulu gibi kurumlardan biri toplanırken, Doğu'daki "bölücülük" hakkında bol bol yayın yaptı. Büyük puntolarla Bayındırlık Bakanı Şerafettin Elçi'nin Kürdistan Demokrat Partisi davasından 12 Mart döneminde içerde yattığını ve hüküm giydiğini yazdı. Tabii bütün bunları "sıkıyönetim" getirilsin isteğiyle sonuca bağladı.

Yine Genel Kurmay Başkanı Kenan Evren Doğu'ya Askeri birlikleri teftişe çıktı ve sonunda "bölücü faaliyetleri yokedeceğiz" demecini patlattı.

İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı'nın tavrı da bu doğrultuda oldu. O da "bölücülüğü yok etmek" için her an olayların olduğu yere helikopterle sevkedilecek askeri komandoların hazır duruma getirildiğini söyledi.

Bütün gericiler Kürt Milletine karşı ırkçı-faşist baskıları yoğunlaştırmaya hazırlanırken, Sovyet yanlısı Talabani taraftarlarının, Kürdistan Demokratik Partisi taraftarları arasındaki küçük bir çatışmayı, hazırladıkları ırkçı-faşist saldırıları Türk halkına şirin göstermek amaciyle, kullanmayı ihmal etmediler.

Hakim sınıfların çeşitli kesimlerinin hep bir ağızdan söyledikleri ve yazdıkları, Kürt milletine karşı yeni ve yoğun bir ırkçı-faşist saldırının hazırlığı içinde olduklarını gösteriyor. Yine bir süre önce Kava yayınları sorumlu Müdürü Müfit Bayram ve eşinin Anayasa Mahkemesinin "askeri Mahkemelerin basın suçlarına bakamıyacağına" dair kararına rağmen, askeri savcılıkça gözaltına alınıp tutuklanmaları da hazırlanmakta olan saldırının bir parçası ve deliliydi.

Bir müddetten beri MHP ve AP tarafından Türk halkının Kürt halkına karşı kışkırtarak, yine sınır boylarında sırt hamallığı yapan Kürt emekçilerini öldürerek, zaman zaman askeri müfrezelerin köyleri basıp Kürt köylülerini öldürmesi devam eden bu ırkçı-faşist saldırıların yeni hazırlıklarla daha da yoğunlaştırılacağı görülebilmektedir.

Hazır bekletilen komando müfrezeleriyle "olay çıktı" bahanesiyle köyleri basmak, Kürt milletine yapılan baskılara karşı çıkan basını susturmak, bilhassa ortak yaşadığı bölgelerde Türk halkını Kürt halkına saldırtmak, Doğu'daki kitle eylemlerine saldırmak v.s. hazırlanmakta olan saldırılar bu yöndedir. Nitekim askeri komando müfrezeleriyle köyleri basma saldırıları başlatılmıştır. Siirt, yöresine paraşütle indirilen komando birlikleri "kanun kaçağı" arama" adı altında köyleri basmakta köylülere baskı yapmaktadırlar. Bu saldırılar Kürt milleti üzerindeki ırkçı-faşist saldırıların daha da yoğunlaştırılması ve ırkçı katliamlara dönüştürülmesi demektir.

Faşistler ve bütün gericiler Kürt milletine karşı yoğunlaştırdıkları saldırılarla Kürtlerin milli uyanışını ezme hesabının yanında en azından ilerici halkın bir kısmının direnişini önliyeceklerini ve böylece almayı düşündükleri baskı tedbirlerini ve halkın devrimci mücadelesini ezmeyi başarabileceklerini de ummaktadırlar.

Ancak bütün gericilerin el ele vererek Kürt milletine karşı hazırladıkları tertip ve saldırılar, bütün milliyetlerden, halkımızın mücadelesini ezmek için şiddetlendirilen baskı ve tertiplerin bir parçasıdır.

Bu nedenle hangi milliyetten olursa olsun emekçi halkımız Kürt milletine yapılan saldırılara ortak olmıyacak tersine karşı çıkacaktır.

Komprador patronların, ağaların sömürüsüne, pahalılığa ve işsizliğe, faşist baskılara karşı kürt işçi ve köylüsüyle birlikte mücadele eden başta Türk halkı olmak üzere bütün milliyetlerden Türkiye halkı, Kürt milleti üzerinde yoğunlaştırılmakta olan ırkçı-faşist tertip ve saldırılara karşı da kararlılıkla mücadele edecektir. Çünkü başka bir milletin üzerindeki, saldırılara ses çıkarmıyan bir halkın kendisi de faşist saldırılar altında ezilecektir.

Bugün bütün milliyetlerden halkımız üzerindeki faşist ve gerici saldırılara karşı başarıyla mücadele edebilmek, aynı zamanda Kürt milleti üzerindeki ırkçı-faşist saldırılara karşı mücadele etmekle mümkündür.

Bu nedenle Kürt milleti üzerinde yoğunlaştırılan tertip ve saldırılara karşı bütün milliyetlerden halkımız birleşerek karşı çıkmalı, faşistlerin, gericilerin ırkçı faşist saldırılarını boşa çıkarmalıdırlar.

ATAŞ TAZMİNAT ÖDENMEDEN MİLLİLEŞTİRİLMELİDİR

Ataş patronlarıyla Petrol İş sendikası arasında sürdürülen toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı. Sendika kısa bir süre önce grev kararı alarak işyerine astı. Patronlar da, işçiler grev kararını uyguladıkları zaman lokavt, ilan ederek rafineriyi tamamen durduracaklarını açıkladılar. Bu gelişmeler üzerine hükümet yetkilileri de her zaman olduğu gibi işçi düşmanı bir tavır almakta gecikmediler. Onlara göre; rafineri mutlaka çalışmalıdır, ülke ekonomisinin dışardan işlenen petrol almaya gücü yetmezdi Ataş'ta greve gitmek rafinerinin uzun süre durması için patronlara gerekçe yaratacaktır... Bu şartlarda greve gitmek milli çıkarlara aykırıydı, hatta ihanet etmek anlamını taşırdı. Hükümet yetkililerini destekleyen bazı ilerici yazarlar da grevin milli çıkarlara aykırı olduğunu emperyalist tekellere hizmet edeceği iddiasında bulunarak işçilere grevegitmemeleriniöğütlüyorlar. Ataş işçileri milli çıkarları düşünmeliymiş! Zaten hükümet zor durumdaymış, grev faşistlere de hizmet edermiş vs söylenenler bunlar.

Ataş, MC hükümeti döneminden bu yana bir kaç günün dışında tam kapasite ile çalıştırılmadı. Zaman zaman üretimi tamamen durduran patronlar, direnişlerini hala sürdürüyorlar, istediklerini alıncaya kadar da bunu yapmaya kararlı görünüyorlar Bırakalım MC hükümetini, bugünkü hükümet yetkilileri de bu durum karşısında sadece laf etmekten başka birşey yapmayarak, Ataş'ın çalıştırılmamasına ortak oldular. Ülkede petrol darlığı yaratanlara ses çıkarmadılar. Eğer rafinerinin tam kapasite çalışmaması milli çıkarlara aykırı ise, milli çıkarlara ihanetse, bunu patronların direnişini önlemeyen bu hükümet aylardan beri yapmaktadır. Aylardır tedbir almayan hala da patronlarla anlaşma yolları arayan bu hükümetin sözcüleri işçilerin greve gitmelerini milli çıkarlara aykırı olarak ilan ediyorlarsa bu onların işçi düşmanı grev kırıcılığını gösterir.. Aynı rafineriyi patronlar çalıştırmazken milli çıkarlara bir şey olmuyor, fakat işçiler greve çıkınca ihanet oluyor!

Bir an için işçilerin grevden vazgeçtiklerini kabul edelim. Bu da Ataş'ı tam kapasite ile çalıştırmaya yetmeyecektir. Patronların istediği zam yapılıncaya diğer şartlar gerçekleşinceye kadar rafineri sınırlı bir üretim yapacak, petrol sıkıntısı giderilemeyecektir... İşçilere karşı yöneltilen suçlamalar bunu yapanların mantığıyla düşünüldüğünde bile her yönüyle saçmadır. Kaldı ki milli çıkarlar denilen, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarıdır. İşçi sınıfı bu sınıfların çıkarlarını düşünerek, hareket etmez.

Bu aşamada işçi sınıfının, menfaati demokratik devrim mücadelesine aktif biçimde katılmayı, sınıf olarak buna öncülük etmeyi, iktisadi mücadeleyi devrim hedefine tabi kılarak yürütmeyi zorunlu kılar. Devrim mücadelesinde, kitlelerin durumunu, düzeltici nitelikte iktisadi ve siyasi talepler öne sürerek bunların gerçekleştirilmesi için mücadele etmek reddedilemez. Aksine emekçi sınıfların eğitimi, ve örgütlenmesi için bu tür taleplerin gerçekleştirilmesi için mücadele edilmelidir. Bu bakımdan Ataş işçileri haklı olan iktisadi taleplerini rafinerinin karşılıksız millileştirilmesi talebiyle birleştirmeli greve siyasi bir nitelik kazandırmalıdır. Ataş'la ilgili gelişmelerden sonra sadece iktisadi taleplerle yetinmek eksik olur, dolayısıyla yanlıştır.

Ataş'ın karşılıksız millileştirilmesi başta emperyalist, tekellerin çıkarlarını zedeleyecektir. Bu tekellerin petrol darlığı yaratmalarını aylardır bilen, dikkatleri bu konu üzerine çekilen kitlelerin gözünde haklılık kazanacak olan bu talep, kitlelerce desteklenecektir. Böyle bir taleple grev başlatmak, zaman açısından da oldukça uygundur. Çünkü bu konu uzunca bir süredir güncelliğini korumaktadır. Emperyalistlerle ve sosyal emperyalistlerle sıcak ilişkiler geliştiren Ecevit Hükümeti rafineriyi, millileştirerek batılı emperyalistlere sevimsiz görünmek İstemiyor. Hükümet millileştirmeden yana olmadığını açıkça ortaya koymuştur. Bu bakımdan, millileştirme, talebiyle greve gitmek Ecevit Hükümetini de kesin bir tavır almaya zorlayacaktır. Eğer millileştirmeye gidilirse bu, başta Ataş işçileri olmak üzere kitlelerin yararınadır. Çünkü petrol tekelleri nin kasıtlı olarak yarattıkları petrol darlığı emekçi halkın hayatını da yakından etkilemektedir. Petrol tekellerinin istekleri yerine getirilerek anlaşma yoluna gidilirse Hükümetin halk düşmanı, emperyalist, uşağı karakteri daha açık sergilenir. Millileştirmenin karşılıksız olması, devletin bu tekellere borcu olduğu gerekçesiyle reddedilemez. Bu tekeller emekçi halkımızın sırtından milyonlarca liralar kazanmışlardır. Bunun yanında 180 milyon dolarlık borçla rafineri bedelinin sözü, bile edilemez.

Ataş işçileri kendilerine yöneltilen suçlamaları yerlebir etmeli, karşılıksız millileştirme talebiyle greve giderek, devrim mücadelesini geliştirmelidir!

Ataş'ın millileştirilmesi, emperyalistlerin ve uşaklarının ülkemizdeki sömürü ve yağmalarına son vermeyecektir. Bu ancak Milli Demokratik Devrim Mücadelesinin zafere ulaşmasıyla mümkündür. Millileştirme doğrultusundaki mücadele bu mücadelenin bir parçası olacaktır.

ATAŞ KARŞILIKSIZ MİLLİLEŞTİRİLMELİDİR.

KUP Projesi Köylüye Hizmeti mi Amaçlıyor?

Ecevit, bazı bakanlarla birlikte 17 Haziran'da, Köye Ulaşım Projesi (KUP) adı verilen projeyi Doğu'da başlattı. Hakkari, Yüksekova ve Şemdinli'de, yaptığı konuşmalarda, KUP' nin, bölgeler arasındaki eşitsizliği gidermek için Hükümet tarafından düzenlendiğini, Doğu ve Güneydoğu bölgelerinin iktisadi siyasi, kültürel v.b. bakımdan, kalkınmasını amaçladığını açıkladı. Proje ile, ülkemizin geri kalmış bölgelerinde yaşayan köylü kitlelerinin daha iyi şartlar altında yaşayabilmeleri için, yola, geniş iş imkanlarına ürünleri için iyi bir pazarlama ya, okula, suya, hastaneye, elektriğe v.s. kavuşmalarını sağlayacaklardı. Yolların üç senede tamamlanmasıyla ilk ve en önemli adım atılacak, yaygın küçük yatırımlar, kredi imkanları kooperatifleşme ile, okul, su, hastane gibi diğer sosyal hizmetlerin gerçekleştirilmesiyle, yeni adımlar atılarak kalkınma sağlanacaktı. Sözü edilen proje Başbakan ve diğer hükümet yetkilileri tarafından halka böyle sunuldu. Bu amaçla ilk adım olarak köy yollarının yapılmasına, başlandığı açıklandı.

Köye Ulaşım Projesi'nin öngördüğü hedeflerin gerçekleşmesi, Doğu ve Güneydoğu Köylüleri için, İktisadi ve Sosyal hizmetler bakımından oldukça sınırlı, faydalar sağlamasına rağmen siyasi gelişme bakımından daha iyi imkanlar yaratacaktır. Köylülerin yaşamında zorunlu olarak bazı değişikliklerin olacağı da tartışma götürmez bir gerçektir. Fakat, hükümet gerçekten köylü kitlelerini mi düşünüyor, yoksul ve topraksız köylülerin hayat şartlarını iyileştirmeyi mi amaçlıyor? önemli olan, üzerinde tartışılması, bilinmesi gereken budur.

Hükümetin amacı köylü kitlelerinin hayat seviyesini yükseltmek değil, Doğu ve Güneydoğu'da meta ekonomisini geliştirerek, emperyalistler sosyal-emperyalistler ve uşakları için bu bölgelerde daha geniş sömürü yapabilme şartlarını hazırlamaktır. Ulaşımın sağlanmasıyla köylü kitleleri pazar ilişkileri içine çekilecek çok geniş olan Doğu'nun işgücü potansiyeli patronlar tarafından "değerlendirilecek", patronlara ucuz ve bol miktarda işçi temin etme imkanı sağlanacaktır. Bölgede yapılan yatırımlarla da ucuz işgücü geniş ölçüde sömürülecektir.Coğrafi özellikler ve iklim şartlarından daha iyi faydalanılacak, hayvancılık, tahıl üretimi gibi geleneksel tarım alanları verimli hale getirilerek daha büyük vurgunlar yapılacak, petrol, çeşitli madenler gibi geniş yeraltı kaynakları daha kolay işletilir. hale gelecek, emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve uşakları bu kaynakları geniş ölçüde yağmalayacaklardır. Köyler tüketim mallarının satıldığı önemli bir pazar haline getirilecek, bu yolla da sömürü arttırılacaktır. Kısacası, Köye Ulaşım Projesi Doğu'da sömürüyü arttırmak için bir çeşit ön hazırlık çalışmasıdır.

Hakim sınıfların Doğu ve Güneydoğubölgelerini'kalkındırma" buralara "hizmet" götürme çabaları birkaç yıl öncesine dayanır. Sömürü için daha uygun olan diğer bölgelerdeki "hizmet"lerini tamamlayan hakim sınıflar, Doğu ve Güneydoğu' nun, zenginliklerini yağmalamak için planlar, projeler hazırlamaya giriştiler. Demirel'ler, Türkeşler, Erbakanlar hep bir ağızdan bu bölgelerde "Kalkınma"yı başlatmanın birinci görevleri olduğunu ilan ettiler. Bugün de Doğu'da "kalkınma"yı kendilerinin başlattığını iddia ediyorlar. Doğu ve Güneydoğu'da meta ekonomisini geliştirerek bu bölgeleri daha fazla sömürüye açmak tüm hakim sınıf sözcüleri - nin üzerinde birliştekleri konulardan biridir. Ecevit hükümetinin halka hizmet götürme müçadelesi olarak sunduğu "kalkınma" projesinin altında yatan gerçek Doğu'nun geniş ölçüde yağmalanması çabalarıdır. Onlar için esas olan budur.

Türkiye Kürdistan'ını oluşturan Doğu ve Güneydoğu'daki milli uyanış hakim sınıflar için geçmişten beri önemli bir korku kaynağı olmuştur. Kürdistanda pazar ekonomisinin geliştirilmesi çabalarında askeri açıdan da bazı yararlar sağlama hesapları vardır. Ulaşımın sağlanmasıyla, bölgede askeri denetim ve kontrol kolaylaşacak, gerektiğinde, gerek bölgeye gerekse İran ve Irak sınırlarına geniş ölçüde askeri yığınak yapılabilecektir bölgedeki Milli veya demokratik devrimci nitelikteki kitle hareketlerine anında etkili biçim de müdahale edilecek, sınırın öte yakası ile bu yakası arasındaki ilişkiler kesilmeye çalışılacak, komşu ülkelerdeki çatışmaların sınırın bu yakasına sıçramasına izin verilmeyecek. Hakim sınıflar bütün bunların yanında sıkı bir askeri kontrol altında Kürdistan'daki milli uyanışı önleyeceklerini de hesaplıyorlar. Bütün bunlardan hareketle, köylere yol v.s. yapılmasına karşı çıkmak doğru değildir. Hükümetin hazırladığı sözde kalkınma planları da desteklenemez. Devrimcilerin görevi, hakim sınıfların amaçlarını teşhir etmek, köylülerin mücadelesini örgütlemektir.

"Kalkınma" projesinin uygulanması Doğu'daki sömürüyü önemli ölçüde arttıracaktır. Hakim sınıflar bu konudaki amaçlarına belli bir dönem için ulaşacaklar. Askeri denetimi ve müdahaleyi de sıklaştıracaklar. Fakat kitlelerin siyasi bakımdan uyanışını engelleyip sınıf müca delesininin gelişmesini önleyemeyeceklerdir. Meta ekonomisinin gelişmesi feodal, üretim ilişkilerini zayıflatacak, köylüler üzerindeki feodal düşüncelerin etkileri zayıflayacak, ülkenin diğer alanlarıyla, sıkı ilişkiler içine giren köylüler, siyasi bakımdan gelişmesi ve milli uyanışı hızlanacaktır Uygulanması düşünülen asimilasyon politikası bu uyanışı engel leyemez. Kültürel bakımdan gelişme, düzenin niteliğini, milli baskıyı ve buna karşı mücadeleyi daha derinden kavramayı da ha da önemlisi sınıf bilinci edinmeyi hızlandırıcı bir etki yapar.

Doğru bir siyasi önderlikle birliştiğinde siyasi bakımdan ilerleme çok daha hızlı olacaktır.

Köye Ulaşım Projesi başlatan Ecevit'de, Doğu'yu kalkındıracaklarını avaz avaz bağıran öteki halk düşmanları; Türkeşler, Demireller, Erbakanlar da köylü kitlelerinin menfaatlerini düşünmezler. Onlar Doğu ve Güneydoğu'nun yoksul köylülerini daha fazla sömürmeyi, zengin lik kaynaklarını yağmalamayı dü şünürler. Bu amaçlarını da, buna uygun olarak yaptıklarını da halka hizmet götürmek olarak ilan ederler. Böylece gerçek amaçlarını gizlemeye çalışırlar. Bugüne kadar bunu yaptılar, yarın da bunu yapmaya çalışacaklardır. Onlar,halka karşı saldırılarını arttırdıkça daha fazla halktan yana görünme gayreti içine girerler. Halk düşmanları halkın menfaatlerini hiçbir zaman düşünmezler.

Köylülerin menfaatleri ancak Halk iktidarı altında gerçekleşir. Demokratik Halk İktidarı, büyük toprak sahiplerinin topraklarını yoksul ve az topraklı köylülere dağıtacak, bütün köylere yol, su, elektrik gibi sosyal hizmetleri götürecek, işsizliğe son verecektir.. Sağlık, kültür hizmetlerini en ücra köşelere kadar yoğunlaştıracak tüm köylülere parasız tedavi ve okuma imkanları sağlayacaktır. Kürt milletinin ayrı bir devlet kurma hakkını savunacak, isterlerse ayrı bir devlet kurmalarına karşı çıkmayacaktır Milli baskı kalkacak, milli eşitsizlikler hızla giderilmeye, çalışılacaktır. Tek kurtuluş yolu olan Milli Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirmek tüm milliyetlerden Türkiye Halkının birleşerek, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ve onların uşakları komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sömürüsünü tasfiye etmesiyle; bu sömürü, zulüm düzenini yıkmasıyla mümkün olacaktır.

TAM GÜN ÇALIŞMA YASASI SAĞLIK SORUNUNU ÇÖZEMEZ

Ecevit hükümetinin tam gün yasa tasarısını çıkarmaya çalışması üzerine son günlerde sağlık hizmetleri konusunda tartışmalar yoğunlaştı. Hükümetin çıkarmaya çalıştığı yasa sağlık personelinin tam gün çalışmasını öngörmekte, özel muayenehaneleri olan hastahane hekimleri ve öğretim üyelerinin, ya muayenehanede veya hastahane ve üniversitede çalışmalarını, her iki yerde birden çalışmamalarını öngörmektedir. Yasa tasarısı bu yolla sağlık hizmetlerini geliştirmeyi ve halkımızın sağlık sorununu sözde çözmeyi amaçlamaktadır.

Hükümetin getirmeye çalıştığı bu yasa gerçekten de halkımızın sağlık sorununu çözecekmidir? Böyle bir yasayla belki de hastahanelerin daha çok hastaya bakması sağlanacaktır ama halkımızın sağlık sorunu çözümlenemiyecektir. Çünkü halkımızın sağlık... sorunu herşeyden önce sağlıklı bir yaşama kavuşturulmasıyla çözümlenebilir. Bugün halkımızın hastalıktan hastalığa düşürşn esas neden, iyi besleneme mek, sağlıklı konutlarda barınamamak, çevre kirliliği (lağım, çöp, kirli hava v.b.) kötü ve ağır çalışma şartları yaratan, bugünkü sömürücü düzendir. Emperyalistlerin uşağı komprador, burjuvaları ve toprak ağalarının sömürücü düzeni, işçiyi, köylüyü, dar gelirli memuru çok ağır, sağlığa zararlı çalışma şartlarına mahkum etmekte ve üstelik azgın sömürüsü için yüksek pahalılık yoluyla halkımızı açlıktan ölmeme diyebilece ğimiz beslenmeye mahkum bırakmaktadır.

Bu vebenzeri şartlar ayrıca aşılama gibi önleyici sağlık hizmetlerinin geniş kitlelere yapılmaması, halkımızı sürekli hastalıklarla yüz yüze bırakmaktadır.

İşte komprador burjuvaların ve toprak ağalarının bu sömürücü düzeni yıkılmadıkça halkımız sağlıklı bir yaşama kavuşamıyacak dolayısıyla sağlık sorunu çözümlenemiyecektir. Bu nedenle bugün hükümetin getirdiği yasa bırakalım sağlık sorununu kökten çözmeyi, önemli bir düzeltme bile yapamaz.

Halkımızın sağlık sorunu çözemiyecek böyle bir yasanın getireceği tek değişiklik hasta nelerde şimdikinden biraz fazla hastaya bakılabil mesi olacaktır.Böyle bir değişiklik ilk bakışta halkımızın, sağlık sorunlarını çözümlemede, önemli etkiler yapacağı gibi gösteriliyorsa da bu doğru değildir. Bu yasaya, hem özel muayenehanelerden hem de üniversite ve hastahanelerden gelir sağlıyan bir kısım öğretim üyeleri karşı çıktılar. Üstelik sözde "üniversite özerkliği"ni savunyorlarmış görünerek. Bu öğretim üyeleri gerek 12 Mart gerek MC hükümetleri döneminde gerekse şimdi iktidarların üniversiteye polis ve jandarma karakolları kurmasına karşı her nedense özerkliği savunmadılar. Tersine özerkliğin çiğnenmesine suç ortağı oldular. Bu öğretim üyelerinin demagojik laflar altında, karşı çıkmalarının esas nedeni hem özel muayenehanelerden hem de üniversiteden aldıkları, gelirlerinin azalma tehlikesidir. Ama geniş halk yığınları - nın menfaat ve ihtiyaçları bu öğretim üyelerinin özel menfaat lerinden daha önemlidir. Onların halkı değil kendi menfaatlerini düşünmelerini elbetteki bütün ilerici, ve halktan yana güçler karşı çıkacaklardır.

Bugünkü sömürücü düzen sürdükçe halkımızın sağlık sorunu çözümlenemiyecektir.Çözümlenememesine rağmen halk sağlığı için atılması gereken ileri bir adım bugünkü hükümetin çıkardığı yasanın getirdikleri değil, yoksul halkımızın geniş kesimleri, için, onların en azından tedavi olmalarını sağlıyacak parasız sağlık hizmetidir. Bugün halk için sağlık sorununu iyileştirme yolunda atılacak yararlı adım parasız sağlık hizmetini getirmek ve bütün, yoksul halkın yararlanacağı bir şekilde geliştirmektir. Çünkü bu yapılmadığı sürece yeni yasa çıksa dahi yoksul halk para bulamadığından yine eski durumda kalacaktır. Bugün hükümet halkın istekleri ve baskısı karşısında halk sağlığına hizmet etmede pek fazla yararı olmayan böyle bir yasa getirmekle esasında halkı avutmaktan başka birşey yapmamaktadır. Komprador patron-ağa düzeninin halkımızı, hastalıklara mahkum etmesinin, tersine, milli demokratik halk devriminin zaferi ile kurulacak demokratik halk düzeni halkımızın sağlık sorununu başarıyla çözecektir. Demokratik halk düzeni halkımızı (çalışma ve mesken şartlarını düzelterek, iyi bir beslenme sağlıyarak, çevre kirliliğini önleyerek) sağlıklı bir yaşama kavuşturacak, aşılama v.b. koruyucu sağlık hizmetleriyle hastalıkları önle meyi geliştirecektir. Buna ek olarak, halkımızı hastalıklardan kurtarmak için parasız sağlık hizmetini yurdumuzun en ücra köşesine yayacak, bol ve kaliteli sağlık personeli ve araçları yoluyla halkımıza hizmet edecektir.

Demokratik halk düzeniyle, komprador patronların-ağaların sömürüsünden kurtarılan halkımızın emeği, halkımızın iyi bir yaşama ve iyi bir sağlık hizmetine kavuşturulmasını sağlıyacaktır. Böylece bu düzende sömürü aracı olan halk sağlığı gerçek anlamda sağlanacak ve korunacak bugün bir avuç imtiyazlının hizmetinde olan sağlık hizmetleri tüm halkımızın emrine verilecektir.

BİREYSEL TERÖRİZM KİTLE MÜCADELESİNE HİZMET ETMİYOR

Hakim sınıfların uşağı, halk düşmanı emekli yarbay Cihangir Erdeniz, 23 Haziran günü dükkanında kurşunlanarak öldürüldü.. Kendisine "Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği" diyen küçük-burjuva devrimcisi bir grup öldürme olayını üstlendi.. Yine aynı grup, 1971'de Hüseyin Cevahir'i öldüren bu halk düşmanına hak ettiği cezayı verdiklerini bildirerek, Mahir Çayan ve arkadaşlarının intikamının alınacağını açıkladı. Cihangir Erdeniz'in öldürüldüğü gün, Kızıldere'de 10 devrimcinin katledilmesinde önemli görevler alan faşist emekli subay Yaşar Çakmak'ın evine girilerek mutlaka öldürüleceğini belirten bir not bırakıldı.

Son öldürme ve tehdit olayıyla ilgili olarak hakim sınıfların tüm sözcüleri hep bir ağızdan devletin görevlilerine yönelen bu tür saldırıların devlete yöneldiğini, komünistlerin kökünü kazıyacaklarını ilan ettiler Hürriyet, Tercüman, Günaydın gibi MİT'le sıkı işbirliği içinde olan gerici gazeteler bir yandan devrimciler üzerindeki faşist saldırının yoğunlaştırılması için zemin hazırlamaya giriştiler. Diğer yandan da bireysel terörizmi teşvik edici reklamlar yaptılar. Özellikle Hürriyet bazı azılı faşistlerin resimlerini basarak "Şimdi Sıra Kimde" türünden büyük başlıklar attı.

Öldürme ve tehdit olaylarının diğer bir yanı da, bu eylemlerin bireysel terörist niteliğidir. Son günlerde girişilen, bu eylemler ve diğer gelişmeler dikkate alındığında, bu türey lemler büyük ihtimalle giderek, daha da artacaktır. Ülkemizde bunun tüm şartları vardır.

Kitleleri düzene karşı örgütleyip seferber etme yerine öncü bir grubun halk düşmanlarına karşı kitlelerden kopuk şiddet eylemlerine girişmeyi yönte mi yeni değildir. Ve bu yöntem, marksistler tarafından yüz yıl önce mahkum edilmiştir. Başta; Lenin olmak üzere tüm Marksist Leninistler bireysel terörizme, karşı çıkmışlar, bu yöntemin kitlelerin devrimci mücadelesini geliştirmeye hizmet etmediğini ak sine, devrime zarar verdiğini ortaya koymuşlardır. Rusya'da Sosyalist Devrimciler bireysel, terörizmi, işçi sınıfını heyecanlandırdığını iddia ederek savunuyordu. Lenin bu iddianın gülünçlüğünü ortaya koydu:

"Rus hayat şartlarında bu skandal niteliğindeki olaylar o kadar az mıdır ki, özel 'heyecanlandırıcı' araçları icadetmek gereksin?Öte yandan, Rusya'daki keyfi yönetimin bile heyecanlandıramadığı ve heyecanlandıramayacağı kimselerin, kollarını kavuşturarak, hükümetin bir avuç teröristle düellosunu kenardan seyredecekleri besbelli, değil midir? Gerçek şudur ki, Rus hayat şartlarının toplumsal kötülükleri, emekçi yığınları yeteri kadar heyecanlandırabilir, ama biz, eğer deyim uygun düşerse, Rus şartlarının sandığımız dan çok daha geniş ölçüde meydana getirdiği halkın öfke ve kaynaşma damlalarını ve derecikleri, toplanıp gürül gürül akan tek bir sel haline getirilmesi, gerekli olan derecikleri birleştiriyoruz." (Ne yapmalı Sh.101)

Lenin, Ekonomizmle terörizm arasında sıkı bir bağlılık olduğunu, her kisinin de kitleleri, örgütleyip seferber etmek yerine kendiliğindenciliğin önünde boyun eğdiklerini açığa çıkarmıştı.

"Öte yandan, terör çağrıları ve iktisadi mücadelenin kendisine bir siyasi nitelik kazandırma yolunda çağrılar, şu anda, Rus devrimcilerinin omuzuna yüklenen en acil görevden, örgüt lendirme ve bütün biçimleriyle, siyasi ajitasyon görevinden kaçmak için iki ayrı yoldan" başka birşey değildir. (Aynı yerde)

Rusya'daki sosyalist devrimciler kitleler arasında çalışmanın zorunlu olduğunu kabul ediyor, bununla birlikte teröre baş vurmak gerektiğini, bunun kitleleri heyecanlandırdığını savunu yorlardı. Fakat Lenin, bu anlayışı mahkum etti. Çünkü bireysel teröre az veya çok başvurulması, bunun kitleleri seferber etmek gerekçesiyle yapılması bu yöntemin yanlış olmadığını göstermezdi: Lenin'in belirttiği gibi, bireysel terörizme hangi gerekçeyle, ne zaman ne kadar başvurulursa vurulsun yanlıştır Bu yöntem her zaman kitleleri örgütleyip seferber etme görevinden kaçmanın bir yolu olarak ortaya çıkmıştır ve çıkacaktır. Marksist-Leninistler, ilke olarak bir eylem biçimi olarak bireysel terörü reddetmezler. Kitlelerdeki mücadele ve örgütlenme bilincini geliştiriyorsa, kitleleri seferber etmenin bir aracı oluyorsa, devrimci örgütlenmeleri zaafa uğratmayıp güçlendiriyorsa, kısacası sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap veriyorsa bireysel terör eylemlerinin bir eylem biçimi olarak kullanılması doğrudur, devrimci bir rol oynar. Marksist-Leninistlerin reddettiği kitleleden kopuk nitelikteki bireysel, terörizmdir. Marksist-Leninistler kitle terörünü reddetmek bir yana devrimin başarısı için zorunlu sayar, bunu hazırlamaya çalışırlar.

Ülkemizdeki küçük-burjuva maceracı akımlar, bireysel terörizme değişik gerekçelerle ve değişik ölçülerde savunmaktadırlar. "Öncü Savaş" teorisini savunanlar aynı zamanda bireysel terörizmi en kaba biçimiyle savunuyorlar. Bunlara göre öncünün harekete geçerek düşmana terör estirmesi kitleleri heyecanlandıracak, eğitecek, hakim sınıfların devletinin güçsüzlüğünü kanıtlayacak, faşistleri korkutacak v.b. Ve sonuçta kitleler harekete geçerek öncüyü izleyecekler. Böyle saçma teorileri Marksizm-Leninizmden hiç haberi olmayan öfkeli küçük-burjuvalar savunabilir. Dikkat edilirse Rusya'daki sosyalist devrimciler bile bu yöntemin sadece kitleleri heyecanlandıracağını iddia etmişlerdir. Diğer etkileri yapmayacağını onlar da kabul ediyorlar.

Bazı küçük-burjuva maceracı akımlar da bu yöntemi değişik biçimlerde savunuyorlar. Onlara göre, tali olarak yani az sayıda bu yönteme başvurmak kitleleri cesaretlendirir, daha da önemlisi silahlı mücadeleye hazırlar. Üstelik halka pasifist, olmadıklarını ve mücadelede kararlı olduklarını da kanıtlar, vs. Ayrıca ülkemizde bu yöntemin bütün savunucuları bireysel terörü bir kan davası aracı haline de getirme anlayışındalar. Tek tek faşistlerden devrimcilerin intikamlarının alınacağının ilan edilmesi böyle bir anlayışın ürünüdür.

Bu görüşler de özünde "Öncü Savaş" teorisiyle aynıdır. Bugün ülkemizde kitleleri cesaretlendirecek olan da, onları silahlı mücadeleye hazırlayacak olan da düşmanı korkutacak olanda aktif kitle mücadeleleridir.

Marksist-Leninistlerin görevi de bu mücadeleleri örgütlemek, önderlik etmektir.

"Öncü Savaş" çılara da bireysel terörü tali planda mücadele biçimi olarak savunanlara da gereken cevabı Lenin, Mao Ze dung ve Enver Hoca yoldaşlar vermişlerdir.

Enver Hoca bu konuda şunları söylüyor:

"Devrimciliği meslek edinmiş grupların silahlı mücadelesi ancak devrimci durumun ortaya çıkışını tayin eden diğer siyasi sosyal ve psikolojik objektif etkenlerle ahenkli olarak yürütülürse, geniş halk yığınlarına dayanırsa ve onların sevgi ve aktif desteğine sahipse, kitleleri çoşturan bir etki yaratabi

Devamı Sayfa 14'de

BAFA GÖLÜ KAMULAŞTIRMASI ve TOPRAK REFORMU ALDATMACASI

BAFA GÖLÜ, Hükümetin kararıyla 17 Haziran 1978 tarihinde kamulaştırıldı. Bu göl yıllar - dır ağaların tapulu mülkiyetinde idi. Göl Ağaları göl çevresindeki yoksul köylüler üzerinde ağır baskılar uyguladılar... Gölde avlanmak isteyen birçok köylü ağaların adamları tarafından öldürüldü veya sakat bırakıldı. Hırsızlık yaptıklarısuçlamalarıyla mahkeme kapılarında süründürüldüler, hapislere atıldılar. Göl Ağaları çeşitli yollarla köylüleri yok pahasına çalıştırdılar. Köylülerin sırtından, milyonlarca lira kazandılar. Bu gerçekler o bölgedeki emekçiler tarafından çok iyi bilinmektedir. Kamulaştırma köylülere kısmı bazı yararlar sağlayacak özellikle de ağaların zulmünde belirli bir zayıflama yaratacak ancak bu, köylüleri kurtarmayacaktır. Nitekim kamulaştırma kararıyla göl ağaları mükafatlandırılmaktadır. Ecevit Hükümeti, bu ağalara kamulaştırma bedeli, ödeyecektir. Ağalara devlet kesesinden büyük miktarlarda para - lar verilecektir.

Kamulaştırma kararı göl ağalığına son vermeyecektir. Hükümet tarafından daha fazla zengin edilecek olan göl ağaları sömürülerini başka yollarla devam ettireceklerdir. Kredisiz araçsız olan yoksul köylüler ise yine ağalara çalışmak zorunda kalacaklardır. Biçimde bazı değişikliklerin olması veya köylülere sınırlı bir kredi sağlanması, kooperatifler kurulması, ağaların sömürülerini ortadan kaldırmayacaktır. Kamulaştırma kararıyla tapulu ağalığın yerini tapusuz ağalık alacaktır. Kaldı ki, Hükümet lafını etmekten öte köylülerin yararına hiçbir tedbir almamıştır.

Hükümet bu gerçekleri gizleme çabası içindedir. Kamulaştırma kararının halktan yana bir adım olduğu, böyle adımlar atmaya devam edileceği yalanlarıyla kitleler aldatamaya çalışmaktadır. Ecevit hükümeti bir yandan ağaları mükafatlandırırken, diğer yandan halktan yana önemli adım attığını söylemektedir. Bu adımın ağaların sömürüsünü daha değişik biçimler altında sürdürmesini engellemeyen bir adım olduğunu bilmeyecek halkımız çok iyi bilmektedir. Böyle yalanlar kitleleri artık kandıramaz.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları hükümetleri yıllardır yoksul ve topraksız köylülere toprak dağıtacakları yalanlarını söylemişlerdir, hala da söylemektedirler. Bu hükümetler birkaç yılda bir toprak reformu kanunu yapmışlar, toprak dağıtmaya başladıklarını ilan etmişlerdir. Ama her seferinde ağaların toprak mülkiyetine dokunmamışlardır. Yaptıkları, ağaların verimsiz topraklarının çok küçük bir kısmını yoksul köylülere vermekten, buna karşılık ağalara büyük paralar ödemekten öteye geçmemiştir. Buna karşılık halktan yana nutuklar atılmış, büyük yalanlar söylenmiştir. Yoksul ve topraksız köylülerin toprak talepleri istismar edilmiştir. Köylüler ise her geçen yıl daha fazla yoksullaşmıştır. Bir çok yerde ağalar tarafından köylerinden sürülmüşlerdir.

En sonuncu toprak reformu kanunu hakim sınıfların toprak dağıtımı konusundaki sahtekarlığının canlı örneğidir. MÇ hükümeti döneminde Demirel, Türkeş, Erbakan bu konuda bol miktarda ikiyüzlü demeçler verdiler. Hitler taslağı Türkeş ise köylülerin taleplerini istismar etmede özel bir çaba sarfetti.. CHP'de toprak reformu kanununa, sahip çıkarak bu partilerden geri kalmadı. Halk düşmanlarının, köylü kitlelerine karşı giriştikleri son sahtekarlıkları da iflas etmiştir. Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı Bilsay Kuruç bu sahtekarlığı şöyle açıklıyor:

"Ortalıkta bir reform yok. Buna karşılık reformu bahane ederek, reform sayesinde bazı sıçramalar yapılmış büyük araziler de, arazi mülkiyeti daha da pekiştirilmiş, büyük toprak mülki yeti daha da rasyonel hale getirilmiş"

"... Bugün kamulaştırılan topraklarda hala eski maliklerinin, ekime devam ettiğini, hazine toprakları üzerinde ziliyeti olanların köylülere dağıtılmak, üzere tasarlanmış olan hazine topraklarını ekmeye devam ettilerini topraksız köylülerin ağzından işittik. Harran'da bunu gördük. Yol üzerinde bunu gördük. Hatta toprak reformu hareketinin büyük toprak sahipleri tarafından, dağınık halde bulunan topraksız köylüleri, tek köyün içinde toplulaştırıp topraklarına sahip çıkmak üzere kullanıldığını gördük"

Toprak Reformu konusundaki, sahtekarlıklarının iflası resmi bir yetkili tarafından işte böyle ilan edildi. Aynı günlerde, hakim sınıfların siyasi sözcüleri yeni sahtekarlık çabaları içine girdiler. Bafa gölünü kamulaştırmayı kitleleri uyutmanın bir aracı haline getirmeye çalışıyorlar. Yeni toprak reformu kanunu çıkarma vaadleriyle sahtekar girişimlerin bir parçasıdır.

Yıllardır bu sahtekarlıkları gören köylü kitleleri bu yalanları çok iyi bilmektedir. Onlar komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hükümetlerine değil kendi güçlerine, tüm emekçilerin gücüne güvenmektedirler.

Ecevit Hükümeti ve faşistlerin köylü kitlelerini uyutmak için tezgahladıkları yeni yalanlarının altında yatan gerçekleri açığa çıkaralım, teşhir edelim. Ağalara karşı birleşip örgütlenerek mücadele edelim. Onları geriletterek haklarımızı alalım da başka yolu yoktur. Gerçek Kurtuluşa, bu sömürü ve zulüm düzenine karşı her alanda birleşip mücadele ederek, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletini yıkıp yerine Milli Demokratik Halk İktidarını kurarak ulaşılacaktır. Köylü kitleleri toprak ve özgürlüğe, halk iktidarıyla kavuşacaktır..

DÜNYA KUPASI VE POLİTİKA

Yaklaşık 1 aydır dünya kamu oyunu meşgul eden 1978 Dünya futbol kupası Arjantin'in şampiyonluğuyla noktalandı. Bu kupa, emperyalistlerin ve gericilerin sporla, politikanın tamamen ayrı şeyler olduğu, bu nedenle de spora politika karıştırılmaması gerektiği yolundaki görüşlerinin ve dünya kupasının milletler arasındaki dostluğu ve kardeşliği güçlendirici rol oynadığı propagandasının gerici yüzünü açığa çıkarttı.

Üzerinde herkesin birleştiği nokta, 1978 kupasının bütün diğer kupalardan daha çok politikaya "alet edildiği" dir.Daha doğrusu politikayla, sporun içiçe olduğu 1978'de daha iyi anlaşılmıştır.

1978 kupası finallerine katılan bütün ülkelerin amacı,diktatleri kendi ülkelerindeki baskı ve sömürüden saptırmak, körüklenen şovenizmi kupada başarılı olmanın duygularını okşayan yönüyle takviye etmek, dünya halkları önünde dikkatleri , emperyalist ve gerici baskı ve sömürüden uzaklaştırarak kendi, rejimlerinin propagandasını yapmaktadır.Tabii bu arada ünlü Adidasfirması gibi spor malzemese tekellerinin,televizyon,haberleşme alanında yer alan elektronik tekellerinin, basın tröstlerinin vb. karlarına yeni karlar katmaları da işin bir başka yönüdür.

Kapitalizm her şeyi meta haline getirdiği gibi sporu da bir meta alanı olarak ele almıştır. Futbolcuların, boksörlerin basketbolcuların hünerleri vb. artık parayla alınıp satılmakta bir mal olarak piyasaya sunulmaktadır. Futbolcuların bacakları milyonlara sigortalanmaktadır. Ama bu işgücünü satarak yaşamını sürdüren bir emekçinin işgücünü pazara sürmesinden çok farklıdır. Çünkü sporcuların yeteneklerinin meta haline getirilmesi ekonomik yönünün çok ötesinde hesaplar taşımaktadır. Ekonomik yönden futbolcu (veya bir başka sporcu) hiç bir değer üretmemektedir. Aksine emekçilerin yarattığı değerden bir bölüm kendisine sunulmaktadır. Bunun karşılığını yine emekçi yığınlar stadlara, salonlara girerken kendilerinden alınan vergilerin bir bölümüyle profesyonel spor desteklenirken ödemektedirler. Kısacası profesyonel spor toplumdaki asalak sınıfların düzenlerinin, asalak bir ürünüdür. Şöhret, itibar ve servet sahibi olabilen az sayıdaki sporcu ise bu oyunun basit birer kuklasından daha fazlası değillerdir.

Profesyonel sporun, özellikle de futbolun geliştirilmesi siyasal bakımdan çok daha önemli hesaplara dayanmaktadır. Geniş kitlelerin ilgisi, kendi öz meselelerinden saptırılmakta , kendi mücadelesinin bilinciyle donanması önlenmeye çalışılmaktadır. Milyonlarca emekçi, kendi ekonomik, siyasi, vb. meselelerine değıl, şampiyonun kim olacağına, falancanın gol kralı olup olmayacağına, filan maçın nasıl sonuçlanacağına eğilmeye, zorlanmaktadır. Tıpkı, "bahtsız prenses"Süreyya'nın aşk maceralarını, Prenses Caroline'in evliliğini, Jackie Onasis'in son marifetlerini, ya da Ajda Pekkan'ın son sevgilisini izlemeye zorlandığı, bu "meseleler" etrafında yoğun bir ilgi yaratıldığı gibi tabii, bunda bölgeler ve milletler arasında düşmanlıkların körüklenmesi, halkın birbirine düşürülmesi gibi hesaplarda yer alıyor. Bu amaç uğruna, şike, tehdit, devlet yöneticilerinin baskısı gibi iğrenç yöntemler haklı gösterilmekte, uygulanmakta manevi çürüme geliştirilmektedir.

Sporla, politikanın böylesine içiçe olduğu bir dünyada 1978 dünya kupası ortaya ilginç gelişmeler çıkardı. Her şeyden önce işlerin her zaman emperyalistlerin ve gericilerin istediği gibi yürümediğini ortaya koydu. Profesyonel futbol emperyalistlere ve gericilere hizmet ederken ve futbolcular bu alanda bir rol oynarken, demokrasi mücadelesi bu yoz alanı da zorunlu olarak etkiliyor.Faşizme ve gericiliğe karşı tavırlar bu alanda yer alan kişilerde de ortaya çıkıyor. Kupa öncesinde ünlü Alman Futbolcusu ve 1974 kupasının yıldızlarından , Breitner'in Arjantin'deki faşist diktatörlüğü protesto çağrısında bulunması, İran Milli takımı kaptanı Parvin'in faşist şah rejimini protesto amacıyla, kupaya katılmayacağını açıklaması bunun örnekleridir. Ünlü Hollandalı futbolcu Cruyff'un Arjantin'deki faşist Videla diktatörlüğünü protesto etmek amacıyle finallerde oynamayacağını söylemesi, nihayet, Fransız Milli Takımının Arjantin'deki faşist diktatörlüğü protesto amacıyla Arjantin maçına kollarına siyah bant bağlayarak çıkma kararı alması -ki bunun uygulanmasını Fransa Başbakanı önlemiştir-dünyaya yansıyan diğer örneklerdir

Emperyalistlerin ve gericilerin hesabını bozan başka olaylar da oldu. Her ülkenin gerici egemen sınıfları, bu meselede de kendi bencil menfaatlerini ön planda tuttuğundan ve kendi halkında şovenizmi körüklediğinden Arjantin-Peru maçındaki şike olayında,Brezilya'nın yaptığı gibi aynı iğrençliklere göz kırpmadan başvurabilecekleri halde karşılarındakilerini suçlamayı ve bu ülkelere karşı düşmanlık yaymayı ihmal etmediler.Brezilya-Peru ve Brezilya-Arjantin arasındaki siyasi ilişkilerde gerici sınıfların menfaat çatışmalarından doğan sertleşmeler, bu olay vesilesiyle arttı. Bu sporla, politikanın ayrılığını savunan gericilerin görüşlerine indirilen bir darbeydi. Benzer bir olay 1970'te Salvador'la Honduras arasında ortaya çıkmıştı.. Bu olaylarda futbol anlaşmazlıkları, farklı ülkelerin egemen sınıflar arasındaki çatışmaları derinleştiren dış etken rolünü oynamaktadır, hepsi o kadar.Yoksa, bu çatışmaların nedeni değildir.

Sporu, politikanın üzerinde gören anlayışla, emperyalistlerin ve gericilerin tarafından yönetilen futbolun halklar arasında dostluğu güçlendidieceği iddiasında olan gerici anlayışın iflası 1978 kupasının bir başka özelliğiydi. Her ülkenin gericilerinin, özellikle faşist Arjantin cuntasının politikada, futboldan nasıl yararlanma gayreti içinde olduğu açıkça görüldü. Bu amaçla milli takım maçlarında dahi (Peru-Arjantin örneğinde olduğu gibi) şike yapıldığı açığa çıktı. Kardeşlikten söz edildiği sırada, milyonlarca lira vaad edilen ve daha çok şöhret tutkusuyla yanan futbolcuların, birbirlerine nasıl boğalar gibi saldırdıkları, karşılarındakileri sakat bırakmayı bile göze aldıkları görüldü. Şike vb. olayları nedeniyle halkın başka ülkelere yönelik nefretinin gösterilere dönüştüğü ve

halklar arasına düşmanlık tohumları serpildiği görüldü.

Son olarak Arjantin' ve kupanın en kazançlı kişileri faşist Videla cuntası üzerinde duralım. Faşist Videla kupa vasıtasiyle, halkının dikkatini azgın sömürü ve faşist zulümden saptırma hesabındaydı. Ünlü Portekizli faşist Salozar'ın "futbol olmasaydı Portekiz'i bu kadar kolay yönetemezdim" sözlerini Videla kendisine örnek aldı. Bu yolla, milyonlarca emekçi üzerindeki sömürü ve zulmünü zindanlara doldurduğu katlettiği , onbinlerce devrimci ve yurtseverle ilgili vahşetini, ülkesini emperyalizme satan uşaklık politikasını gizlemeyi ummaktadır. Aynı zamanda sağlamayı umduğu sözde itibardan yararlanarak durumunu sağlama almaya,hatta sadece üniformalarını çıkararak sivil cumhurbaşkanlığı oyunu oynamaya faşist rejimi daha da sağlamlaştırırken halkın gözünü boyamaya çalışmaktadır. Bu amaçla faşist cunta kesenin ağzını açtı. Halk inim inim inlerken futbolculara süper primler, ikramiyeler, şike maçlar için fonlar, propaganda yatırımları, yaptı. Ve Arjantin kupayı aldıktan sonra faşist Videla futbolun bundan böyle en koyu taraftarı olduğunu söylüyor. Faşistler Arjantin halkını kısa bir süre oyalayabilirler, ama ne yaparlarsa yapsınlar Arjantin halkının haklı mücadelesini ve faşist diktatörlüğün yıkımını önleyemezler.

Dünya kupası vasıtasiyle , birlikte Videla faşistinin isteğinin aksine şeyler de gerçekleşti. O, Arjantin gericilerinin reklamını amaçlıyordu. Ancak bir çok devrimci ve demokrat bu vesileyle Arjantin'deki gerçek durumu ve faşist rejimi, teşhir ettiler. Hatta Arjantin'de gidip bu amaçla çalışan gazetecilere karşı faşist rejimin engelleme tavrı faşistlerin kanlı suratlarını daha da açığa çıkardı. Milyonlarca insan faşist rejim altında inleyen Arjantin halkıyla dayanışma içinde olduğunu belirtti.

Profesyonel spor bu düzenin ürünüdür ve ancak onunla birlikte yok olabilir. Yarının, demokratik halk iktidarı, profesyonel sporu yasaklayacak, yaygın kitlesel sporu geliştirecek bunun araçlarını (malzeme, eğitim vb.) yaratacaktır. Spor bir uyutma ve reklam aracı olmaktan, yozlaşmaktan kurtarılacaktır... Spor, kitlelerin sağlıklarını ve bedeni yeteneklerini geliştirmelerinin bir aracı olacaktır. İşte o zaman kitleler içinden binlerce gerçek yetenekli sporcu , çıkacak, işte o zaman spor dostluğun bir aracı olacaktır. O zaman da sporla politika içiçe olacaktır. Ama tamamen farklı bir şekilde. Politika kitleleri bedeni yeteneklerini, sağlıklarını geliştirmeye, kollektif yaşamayı ve dostluğu güçlendirmeye yöneltecektir uyutmaya, aldatmaya, yozlaştırmaya değil.

Dünya kupası geride kalırken, gerici anlayışlara bir darbe vurarak geçmiş, Marksizm-Leninizmin doğru anlayışının zaferini bir kez daha ortaya çıkarmıştır.

Hükümetin kompradorlara yeni mükafatı: VERGİ İNDİRİMİ

Ecevit işçi ücretlerinin yükseklığinden yakınmış ve ücretlerin dondurulması için Türk - İş ve DİSK'in sendika ağası yöneticileriyle elele vererek harekete geçmişti. Ecevit işçi ücretlerini, komprador patronların kârı artsın ve içinde bulundukları ekonomik sıkıntıdan düze çıksınlar diye dondurmaya çalışıyor. Fakat ücretleri dondurma girişiminin bu gerçek nedenini gizlemek için de "ne yapalım ülke yararı bunu gerektiriyor" , "işçilerimizin buna katlanacağını umuyorum" diyordu.

Ecevit Hükümeti bir taraftan bunu yaparken diğer taraftan da komprador patron ve tüccarlara ihracatta vergi iadesi oranını yükseltmektedir. Ecevit Hükümeti son olarak, konfeksiyon, dayanıklı tüketim malları, karayolu araçları, gemiler ve gıda sanayii mamullerine ve diğer birçok maddenin ihracındaki vergi iadesi oranını yüzde on arttırdı. Böylece ihracatta vergi iadesi oranı yüzde yirmibeşten, yüzde otuzbeşe yükseldi. Bu şu demektir. Komprador patronlar ve tüccarlar ihraç ettikleri mallar için elde ettikleri hasılatın bir bölümü kadarı ayrıca kendilerine vergi iadesi olarak verilecek.

İşte Ecevit'in işçi ücretlerini dondururken "ülke yararı", dediği budur. Komprador patron ve tüccarların yararıdır. Zaten geniş halk kitlelerinin kullandığı maddelere yüksek zamlar yaparak da kimin yararına bir hükümet olduğunu ortaya koymadı mı? "Ülke yararı"ndan "komprador patron ve tüccarların" yararını kastteğini ortaya koymadı mı?

İşte Ecevit "ülke yararı"derken "komprador patron ve tüccar yararı"nı amaçladığı için, komprador patron ve tüccarlardan"fiyatları ucuzlatmaya katlanmayı" istemez. Çünkü bu hizmet ettiği komprador patron ve tüccar sınıfının zararınadır. Ama işçilerden, memurlardan, küçük üretici köylülerden "ücretlerin düşük tutulmasına katlanın" der. Çünkü bu yolla komprador patronların ve tüccarların kârları daha fazla artacaktır.

Ecevit Hükümetinin bir yandan emekçilerin ücretlerini dondurmaya çalışırken, diğer yandan ihracatta vergi iadesi oranlarını yükseltmesi, işçi ve diğer emekçi halkın menfaatlerini savunmadığını, tersine halkımızın kanını emen komprador patron ve tüccarların menfaatlerini savunduğunu açık seçik ortaya koymaktadır. Emekçi halkımız bu gerçekleri görerek Ecevit Hükümetine umut bağlamanın yanlış olduğunu öğrenmekte, kendi güçlü kollarıyla, kendi bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine umut bağlamak gerektiğini gittikçe daha çok anlamaktadır.

HALKIN BİRLİĞİ :Haftalık Dergi, Sahibi:Hayrabet Honca, Sorumlu-yazıişleri müdürü:Güzel Aslaner, İdarehane:Klodfarer cad 25/12 Divanyolu-İst, Dizgi:İlpar Grafik Genel Dağıtım:Bir-Da Biçki yurdu sok 6/4 Cağaloğlu-İst, Baskı: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi:PK 1297 Sirkeci-İst, Ankara Dağıtım:Fikri Neğiş, İzmir Dağıtım Datiç ,Ödemeler İçin: Posta Çeki No:10287/3 Ankara

ÇKP'nin 57. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ

Yeni oportünizm yıkılacak, Marksizm-Leninizm zafer kazanacaktır

ÇKP 1921'de kuruldu. Başlangıçta, tecrübesi ve kitlelerle, ilişkisi zayıf, küçük bir partiydi. Fakat kısa zamanda güçlendi, gelişti. Çünkü ÇKP, Marksizm-Leninizmi rehber edinmiş, Marksist-Leninist örgütsel ilkeler temeli üzerinde kurulmuş, yeni tipte (Bolşevik) bir partiydi. ÇKP geniş halk yığınlarının çıkarlarını savunmaktaydı.. Emperyalizme, feodalizme ve tüm gericiliğe karşı halkın mücadelesine önderlik etmeyi esas görevi olarak belirlemiş, bu uğurda kararlılıkla mücadele eden bir partiydi. İşte bu yüzden yeniyi, gelişip güçlenmekte olanı temsil ediyordu, nicelik olarak zayıftı ama nitelik olarak sağlamdı, güçlüydü. ÇKP, Mao Zedung'un M-L önderliği altında 50 yılı aşkın mücadelesi boyunca parlak zaferler elde etti. Yarı-sömürge-yarı-feodal, Çin'i, ileri bir Çin'e, sosyalist Çin'e dönüştürdü.

ÇKP, feodalizme ve emperyalizme karşı halk yığınlarını mücadeleye seferber etmeyi esas aldı. Devrimin kitlelerin eseri olacağı ilkesini doğru bir şekilde hayata geçirdi. Uzun mücadele yılları içinde çeşitli yenilgilerden geçerek, parlak zaferler kazandı. Parti içi mücadeleyi düşmana karşı mücadelenin kopmaz bir parçası olarak ele aldı, parti içindeki düşman ideolojilere karşı amansızca mücadele etti. Her türden sapmayı mahkum ederek, Marksizm Leninizmin hakimiyetini güçlendirdi. ÇKP, Mao Zedung'un önderliğinde eleştiri özeleştiri silahına sarılarak, demokrasi ve merkeziyetçiliği doğru bir tarzda birleştirerek iki cephedeki mücadelede başarılar kazanarak çelikleşti.

ÇKP içinde sapmalara karşı mücadele kesintisiz sürdürülmüştür. Böylece partinin birliği sağlamlaştırılmış, çizgisi derinleştirilmiştir. 1935 yılına kadar partiye hakim olan sağ ve "sol" oportünist çizgiler mücadeleye önemli zararlar vermiş, partinin iki önemli darbe yemesine sebep olmuştur. Mao Zedung kuruluşundan itibaren partiye hakim olan bu sapmalara karşı aralıksız mücadele etmiş, 1935'deki Zunyi toplantısıyla parti yönetimine gelmiştir. Marksist-Leninist siyasi hattın sapmalara karşı kesin bir zafer kazanarak partiye hakim olduğu, Zunyi toplantısında aynı zamanda Mao Zedung önderliğe getirilmişti. Bu bakımdan, bu toplantı ÇKP'nin yaşantısında önemli bir dönüm noktası olmuştur.. Siyasetini düzelten ÇKP, Mao Zedung'un önderliğinde yolunu şaşırmadan ilerlemiştir.

Mao Zedung Çin devriminin sorunlarını çözmede ülkesinin şartlarını incelemeye, ÇKP' nin mücadele deneylerini değerlendirmeye büyük önem vermiş, ülkenin şartlarını Marksizm-Leninizmin teorisiyle yaratıcı bir şekilde birleştirmiştir. Çeşitli ülkelerin deneylerini kopye etmeye kesinlikle karşı çıkarak her ülke devriminin sorunlarının ancak o ülkenin komünistleri tarafından doğru olarak çözümleneceğini savunmuştur. Komünter'in bu konudaki hatalı uygulamarına karşı mücadele etmiştir.

Mao Zedung, Çin Devriminin 1917 Büyük Ekim devriminin devamı niteliğinde olduğunu tespit ederek teorinin ışığında Çin Devriminin özelliklerini doğru tahlil etmiştir. Yarı-sömürge, yarı-feodal Çin'de iktidarın uzun süreli halk savaşıyla parça parça ele geçirileceği tezini geliştirmiş, buna bağlı olarak kırlardan şehirleri kuşatarak iktidarı ele geçirme stratejisini tespit etmiştir. Mao Zedung'un geliştirdiği Halk savaşı tüm sömürge ve yarı sömürge halklar için büyük öneme sahiptir.

Mao Zedung'un doğru çizgisinin önderlik ettiği ÇKP, Japon emperyalistlerini ve daha sonra da faşist Çang Kay Çek kliğini, yenilgiye uğratarak emperyalizmin, feodalizmin ve komprador kapitalizmin Çin'deki varlığına son vermiştir.

1949 yılında ÇKP'nin önderliğinde Çin'de Demokratik Halk İktidarı kurulmuş, Çin halkı yüzyıllardır süren emperyalistlerin, kompradorların ve ağaların sömürü ve zulmünü yerle bir ederek gerçek kurtuluşunu sağlamıştır.

ÇKP, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmede önemli başarılar kazanmıştır. İlk proletarya diktatörlüğü, devleti olan Sovyetler Birliği'nde ve Doğu Avrupa'daki halk demokrasisi ülkelerindeki komünist partilerin yönetimlerinin burjuvazi tarafından ele geçirilmesinden sonra, ÇKP ve AEP, modern revizyonizme karşı mücadelede uluslararası proletaryaya, önderlik ettiler. Yine bu ülkelerin olumsuz deneylerini dikkate alarak proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmenin, biricik yolunun sınıf mücadelesinin sürdürülmesi olduğunu tesbit ettiler. İktidarı ele geçirmenin proletaryanın nihai zaferini sağlamada sadece ilk adım olduğunu belirten Mao Zedung, proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin bütün şiddetiyle sürdürülmesi gerektiğini, ortaya koydu. Kapitalist yolcular parti içerisinde gizlenerek proletarya diktatörlüğünü burjuva diktatörlüğüne dönüştürmeye, çalışacaklardı. Bunun için sinsi yollarla ele geçirdikleri mevkilerden yararlanacaklardı. Çeşitli yollarla parti içinde kapıtalist rüzgarları estirmeye çalışacaklardı. Komünist toplum aşamasına kadar kapitalist yolcuların parti yönetimini ele geçirmelerinin şartları mevcuttu. Nitekim Çin'de iflah olmaz kapitalist yolcular Liu Şao Çi ve Ten Hsiao Ping'in önderliğinde Sosyalist Çin'i kapitalist Çin'e dönüştürmek amacıyla giriştikleri çabalarını arttırdılar. Mevkilerinden yararlanarak parti içinde menfaat şebekesi oluşturdular. Bu tehlike karşısında Mao Zedung Çin komünistlerini ve halkını kapitalist yolculara karşı mücadeleye çağırdı. Mao Zedung'un çağrısıyla 1966 yılında başlatılan Büyük Proleter Kültür Devrimi, geniş kitlelerin, burjuvaziye karşı mücadeleye atılmasını ifade etmektedir. Kültür Devrimiyle proletarya diktatörlüğü altında burjuvaziye karşı mücadele ileri bir aşamaya ulaş

Devamı Sayfa 15.'de

DİMİTROV'UN SAVAŞA VE FAŞİZME KARŞI ÖĞRETİLERİ MÜCADELEMİZE IŞIK TUTUYOR

Uluslararası proletaryanın yiğit savaşçısı George Dimitrov 2 Temmuz 1949'da öldü. Dimitrov Avrupa'da gelişen ve tüm dünyayı sarmaya başlayan faşizme, faşist saldırganlar tarafından kışkırtılan yeni bir emperyalist paylaşım savaşına karşı mücadelede dünya halklarına önderlik etti. O'nu uluslararası, proletaryanın önderi yapan da buydu. Dimitrov'un savaş ve faşizme karşı mücadele içinde geliştirip ortaya koyduğu bu konudaki görüşleri, içinde yaşadığı dönemde olduğu gibi, günümüzde de dünya proletaryasına ışık tutmakta, yol göstermektedir. Dimitrov'u adının anılmasıyla, savaş ve faşizme karşı mücadelenin akla gelmesi, onun mücadelesinin ve fikirlerinin ölümsüzlüğünün yalın bir ifadesidir. Yeni bir paylaşım savaşı tehlikesinin var olduğu ve geliştiği, günümüz şartlarında, dimitrov'un doğru görüşlerinden militan mücadelesinden öğrenmek dünya proletaryası için özel bir önem taşımaktadır.

1882'de Bulgaristan'ın Kovatçevzi köyünde doğan Dimitrov 12 yaşında matbaa işçiliği yapmaya başladı. İşçilik sırasında devrimci fikirlerle temasa geldi. 20 yaşına geldiğinde Bulgar Sosyal-Demokrat (Komünist) İşçi Partisine üye oldu. Bundan sonra hayatının her anını proletaryanın mücadelesine adadı. Marksizmi-Leninizmi kavrayıp hayata uygulamaktaki büyük yeteneği, mücadeledeki kararlılığı ve önder vasıfları dolayısıyla kısa sürede parti içinde yükseldi, önemli görevler almaya başladı. 16. Kongrede Parti Merkez Kongresine seçildi, 1913'de ilk Bulgar işçi milletvekili olarak parlamentoya girdi.

Dimitrov'un mücadele hayatının büyük bir bölümü azgınlaşan faşist terör şartlarında savaşa ve faşizme karşı çetin mücadeleler içinde geçti. O faşist terör şartlarında büyük bir kararlılıkla Bulgaristan halkına faşizme karşı mücadelede yol gösterdi. Bu savaşı sadece ülkesiyle sınırlamadı. Faşizmin ve savaş tehlikesinin altedilebilmesi için uluslararası alanda mücadele etti.. Bu mücadelede her fırsattan yararlanarak faşist demagojiyi teşhir etti, faşistlerin tertiplerini açığa çıkardı.

Dimitrov, Almanya'da mücadele ettiği bir dönemde Rayştag'ı (Meclisi) yaktığı iddiasıyla Hitler faşistleri tarafından tutuklandı. Alman faşistlerine taviz vermeden kararlılıkla mücadele etti. Mahkeme kürsüsünü proletaryanın yüce mücadelesinin propaganda kürsüsü haline getirdi. Laypzig duruşması olarak tarihe geçen duruşmada, faşistlerin iğrenç saldırganlıklarını, tertiplerini ve yalanlarını açığa çıkardı. Mahkemede Hitler faşistlerini ve onların şahsında faşizmi yargıladı. Onun Proleter, inanç ve kararlılıkla sürdürdüğü sarsılmaz mücadelesi dünya halklarına güç verdi. Bütün komünistlere örnek oldu. Dimitrov un yüce direnişi komünistlerin, mücadelesinde yaşatılmaktadır.

Dimitrov, savaşa ve faşizme karşı dünya halkları tarafından yürütülen mücadelenin deneylerini Marksizm-Leninizmin ışığında doğru bir tarzda tahlil ederek, mücadele taktikleri geliştirdi. Ağustos 1935'de Komüntern'in VII Kongresinde uluslararası proletaryanın mücadele taktiklerini dile getirdi. Kongrece onaylanan bu taktikler dünya proletaryasının ve halklarının elinde güçlü bir silah oldu.

Kongreye sunduğu raporunda, faşist diktatörlüğün tekelci burjuvazinin en gerici, en şoven, en emperyalist, en saldırgan kesimlerinin açık terörcü diktatörlüğü olduğu doğru tesbitini yaptı. Faşizme karşı mücadelede başarıya ulaşabilmek için proletarya partisinin önderliğinde Halkın Birleşik Cephesinin Kurulmasının zorunlu olduğuna işaret etti. Geniş emekçi yığınlarını böyle bir cephede birleştirmeden faşizmin kökünün kazınamayacağını vurguladı. DÜnyada gelişen faşizme ve savaş tehlikesine karşı uluslararası komünist hareketin önderliğinde Dünya Birleşik Cephesinin kurulması gerektiği üzerinde önemle durdu. Bunun için proletarya diktatörlüğü devletiyle, kurtuluş mücadelesi veren sömürge ve yarı-sömürgelerin ezilen millet ve halkları ile emperyalist ülkelerin halklarının; yani barıştan yana olan güçlerin birleştirilmesi vazgeçilmez bir görev olarak ortaya koydu. Faşist saldırganlara ve yaklaşan savaş tehlikesine karşı bu güçlerin birleştirilmesi görevinin en önemli görev olduğunu belirterek, böyle bir cephenin kurulabileceğine, yaklaşan savaşın önlenebileceğine işaret etti.

Faşizme karşı mücadelenin, iktidar mücadelesi olduğunu, faşizmin kökünün proletaryanın önderliğinde iktidarın ele geçirilmesiyle kazınacağını belirten Dimitrov, birleşik cepheyi sınıf uzlaşmasının bir aracı olarak gören anlayışları mahkum etti. Proletaryanın önderlik etmediği bir cephenin kararlı mücadele yürütemeyeceğini, ancak proletaryanın öncülüğünde faşizme karşı mücadelede başarı sağlanacağını belirtti. Birleşik Cephe içinde proletaryanın kendi nihai hedefini unutmadan, bir yandan dostluk politikası izlerken öte yandan bağımsızlığını koruyarak mücadele etmesinin tayin edici önemine değindi.

Dimitrov'un Kongrede önemle üstünde durduğu konu savaşa karşı mücadele konusuydu. Ancak o, savaşa karşı mücadele adı altında sınıf işbirliğini savunan anlayışları mahkum etti. Çıkacak olan savaşın emperyalist, nitelikte olacağını tespit ederek böyle bir savaşta her ne gerekçeyle olursa olsun emperyalist burjuvazi ve onların uşaklarıyla işbirliği yapılamayacağını, bunun proletaryanın çıkarlarını satmak olduğunu, proletaryayı emperyalist burjuvazinin çıkarları için savaşa sürmek anlamına geldiğini ortaya koydu. Emperyalistler ve uşaklarıyla birlikte "Yurt Savunması" politikasını savunan anlayışları mahkum etti. Emperyalist ülkelerde, sömürge ve yarı-sömürgelerde proleter devrimcilerin, savaş harcamalarına karşı çıkmaları gerektiğini, ancak geniş kitlelerin direk yararlanabileceği, gaz-maskeleri, sığınaklar v.b bazı imkanlar için yapılacak harcamaların desteklenmesinin doğru olacağını belirtti. Çünkü savaşa karşı mücadele iktidar mücadelesinden ayrı düşünülemezdi Ve iktidar mücadelesi halk düşmanlarıyla işbirliği yaparak değil, tam tersine onlara karşı savaşarak verilebilirdi. Kısacası oportünistlerin "Yurt

Devamı Sayfa 15.'de

İŞÇİLER DİSK'e SAHİP ÇIKALIM

DİSK içinde sınıf mücadelesi her geçen gün daha da şiddetleniyor. Tabandaki işçilerin devrimci muhalefeti yeni DİSK yöneticilerini Rus uşağı sosyal-faşistlere tavır almayı zorunlu kılmaktadır.

Bu köle ruhlu Rus uşaklarına DİSK yöneticilerinin suskunluğu bu yılki 1 Mayıs Taksim Alanını "Rusya'ya bağlılık Mitingine" çevirdi.

DİSK yöneticilerinin önünde iki yol vardır. Ya işçi sınıfının ekonomik kitle örgütü olan DİSK'te demokrasiyi uygulamak, ya da Rus uşaklarına teslim olup bu konfederasyonu Rusya'nın borazanlığı için bir araç yapmaktı.

Bu ikinci yola saptığı zaman işçi sınıfı bilinçli ya da bilinçsiz (ama bazı gerçekleri görerek) bu konfederasyonu, terketmek olacaktır. O zaman da ağalar başbaşa birbirini yeyip bitireceklerdir.

DİSK'in son İGD ilişkilerini askıya alması tabandan gelen bilinçli muhalefet seslerinin etkisiyle utangaç bir ifadedir. Ama sadece böyle kalmamalı bu işçi düşmanı Rus uşakları her alanda temizletilmeli ve sınıf bilinçli işçiler sendikaların, her kademesinde söz ve karar sahibi olmalıdır. DİSK'in varolması buna bağlıdır.

Maden-İş yöneticisi sendika ağası sosyal faşistler DİSK in İGD'ye karşı tavrını ve "15-16 Haziran Gecesi"nde İGD'nin borazanlığı olmayınca, çeşitli bölgelerde genel merkeze karşı amansız bir kampanya açtılar.

"MESS grevini ve alınan hakları değerlendirme" bahanesi ile yapılan toplantılar DİSK yönetimine "Maocu" lara "goşistlere" saldırı toplantılarına dönüştürülüyor.

Geçen hafta bu toplantıların bir örneği 14. Bölge (silahtar) da yapıldı. İlk konuşmayı sosyal faşist bürokrat Sendika Ağası Kemal Daysal aldı. 15-16 Haziran'dan MESS'den dem vurdu ve başladı DİSK yönetiminin anti-demokratik tavırlar dediği, tavırları eleştirmeye, adam demokrasi pehlivanı kesildi ves selam..Tabii MESS'le alınan haklardan bahsedince salonda biriken potansiyel bir çığ gibi patladı ve Kemal Daysal terk etti mikrofonu "Yuhh" "Yuh" sesleri bir türlü durmak bilmiyordu.

İşçilerin sosyal faşist sendika ağalarına karşı bu kararlı tavrından nasibini diğerleri de Murat Tokmak, Halit Erdem aldılar. ve dut yemiş bülbüle döndüler. Daha evvel bu bölgeden kovulan Mehmet Ertürk gelmeye yüz bulamamıştı. Kemal Daysal'a ve diğer yandaşlarına da bu ikinci ikazdı. İşçiler "bu bölgeye ayak basmayın" diye suratına tükürürcesine bağırıyorlardı.

Bu işçi düşmanları attıkları bir işçi arkadaşın toplantıya girmesini jandarmaya ihbar ettiler ve toplantı süresince, etrafına 4 jandarma dikerek toplantı boyunca güvenlik altına aldılar.

En son Türk Demir Döküm'ün Baştemsilcisi TİP'li revizyonist Turgut Alaağaç söz aldı. İşçilerin kararlı tavrı karşısında başladı veryansın etmeye Kemal Türkler ve yandaşlarına. Kemal Türkler'in kızına aldığı son model arabadan v.s.'den dem vurdu. Yöneticilerin MESS grevini sattıklarını anlattı. Zaten Turgut bunları söylemeseydi işçiler güzel bir de onu yuhlar ve herhalde fabrikaya almazlardı.

Bugün Maden-İş üyesi işçilerin önünde çözülmesi gereken büyük sorunlar var. Bu Rus uşaklarını ancak örgütlü ve kollektif bir mücadele ile altederiz. Onun için sendikanın her kademesinde söz ve karar sahibi olmak için vargücümüzle mücadele edelim.

YAŞASIN KADEMOĞLU İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

Kademoğlu Sabun Fabrikası Silahtar'da Demirdöküm'ün komşusudur. Ama faşist patron bugüne kadar işçileri en yoğun sömürüye maruz bırakmış en doğal hakları sigortalarını bile yapmamış sigortasız yıllarca kadın ve çocuk işçileri sömürmüştür.

En son bu gidişe dur diyen Kademoğlu işçileri gidip sendikaya (DİSK-Gıda-İş'e) kaydolarak mücadeleye kollektif olarak başlamışlardır. Tabii sendikalı olmak için önce sigortalı bordrolu işçi olmak gerekiyor. Kademoğlu'nda çalışan 65 işçi resmen, o işyerinde çalışıp çalışmadığı bile belirsiz.

Bu durumu sezen patron işçilerin mücadelesine öncülük eden arkadaşlarını işten atınca diğer işçiler direnişe geçti.. 65 kişinin 45-50'si şu anda direniş sancaklarını yükseltmiş durumdalar. Ve tüm işçilerin devrimcilerin desteğini bekliyorlar. Tabii yiğit Demirdöküm işçileri derhal Kademoğlu işçilerinin yanıbaşında yeraldılar. Onlara maddi ve manevi desteği sağladılar. Fedakar bir şekilde kendi yemeklerine Kademoğlu işçilerini ortak ettiler.

Kademoğlu işçileri birliklerini yumruklaştırır ve mücadelede sebat ederlerse onlar güçlükleri altedecek ve başarıyı gerçekleştireceklerdir.

YAŞASIN KADEMOĞLU İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ
KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ.

KUTLUTAŞ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ BAŞARILI OLDU

İkiyüze yakın işçinin çalıştığı KUTLUTAŞ İnşaat ve Ticaret Sanayi L.Şirketi, Ankara-İstanbul karayolu üzerinde bir işyeridir.

İşyerinde patron, kendisiyle işbirliği içinde sarı bir sendika olan Teknik Yapı-İş'le anlaşarak 30.Aralık.1976'dan, 30 Aralık 1978'e kadar geçerli olmak üzere toplu iş sözleşmesini imzalatmıştı. Patron işçilerin, böyle bir toplu sözleşme ve sendikaya tepki duymakta olduklarını sezince, toplu sözleşmeye bağlı kalmak şartıyla ek bir protokolle yetkiyi Yol-İş Federasyonuna verdi. Bu ek protokolde yemek parası için brüt 20 ve sendika zammı olarak da brüt 20 lira sağlıyordu. Patron işçilerin daha fazla haklar ileri sürerek mücadele edeceklerini bildiği için bu oyuna başvurmuştu. Böyle bir oyunda kendilerini sözde halkçı ve işçi dostu gösteren sosyal-demokrat sendika ağaları işçilere karşı patronlarla birleşmişlerdi.

İşyerinde işçilerin çalışma, ve ücret şartları şöyleydi:

İşçiler asgari ücretle çok güç şartlar altında çalışıyorlardı. Sarı sendikanın imzaladığı 1976'dan 1978'e kadar geçerli iki yıllık toplu sözleşme süreci içinde ücretlere birinci yıl 15; ikinci ve üçüncü yıllarda da 5'er lira artışla toplam, 25 lira zam yapılmıştı. Bugün komprador patronların kârlarına kâr katmak için üç yıl içinde, yapmış oldukları toplam yüzde : 100-200 hatta daha fazla zamlarla yaratılan pahalılık karşısında işçi ücretlerindeki toplam 25 lira artışın ne değeri olabilir? Herbiri ailelerinede bakmakla yükümlü olan işçiler için bu çok daha yoksulluk ve zor geçinme demekti.

İşyerinde diğer çalışma şartları da kötüydü. İşçiler lağım kanalının sızıntılarıyla birleşip gelen suyla elini-yüzünü yıkamak zorunda bırakılıyorlardı. İçme suyu ise barajın sızıntısıdır. Ayrıca işçilerin soyunma ve yemek yeme yerleri yoktur. 200 işçi 40 dolabı paylaşmakta, yemeklerini rastgele yerlerde yemektedirler. İşçilerin evden getirdiği yemekler yazın bozulmakta kışın ise ısıtacak yer bulunamamaktadır. Koğuşlarda elektrik, su ve tuvalet olmadığı gibi sağlık şartları da iyi değil Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, patron işçilerin aylık ücretlerini de zamanında vermemektedir

Bu şartlar karşısında 15 Haziran'da işçiler küçük bir toplantı yaparak patrona karşı 1.5 günlük direnişe gitme kararı aldılar. Ertesi gün bu kararı bütün işçilere duyurdular. Ayın 15'i olduğu halde işçilerin hiçbiri aylık ücretini alamamıştı. İşçiler direniş kararını çoşkuyla karşıladılar.

16 Haziran sabahı bütün işçiler fabrikada toplandılar. Bir, proleter devrimci işçi arkadaşlarına yaptığı konuşmasını "Biz işçiler haklarımızı ancak birlikte mücadeleyle alabiliriz"diyerek sona erdiriyordu.

İşçilerin direnişini kırmak, için patron uşağı "şef", inşaat işçilerinin direnişe katılmamalarını katılırlarsa işlerine son verileceğini söyledi. İlk anda bir grup inşaat işçisi direnişten ayrılarak şefin önünde yürümeye koyuldu. Bir işçi, direnişten ayrılmakta olan gruba doğru ilerliyerek "sizleri hiç kimse zorla çalıştıramaz. Tekrar yerlerimize oturalım arkadaşlar'de yince, bu grup tekrar geri dönerek direnişe katıldı. İşçilerin sınıf kardeşliği patron uşağı şefe boyun eğmeye üstün gelmişti. İşçilerin birliğini bozamıyacağını anlıyan şef bozularak sessizce ayrıldı.

Daha sonra işçilerin direnişini kırmak için patron temsilcisi İlhan Bey geldi. Önce tatlı dille direnişi kırmaya çalıştı. İşçilere hitap ederek: "Direnişiniz kanunsuzdur. Ben 25 yıldır sizler gibi emekçiyim... Herşeyi biliyorum. Yaptığınız direniş devletimize, milletimize zararlıdır. Vazgeçin. Bu işyeri bizim değil sizindir" dedi Buna karşılık bir işçi arkadaşlarından söz alarak işçiler adına hemen cevap verdi: "Yaptığımız direniş haklı bir direniştir. Direnişimiz 1.5 gündür. Bu şirket patronların şirketidir. Bizim olamaz. Çünkü bizim şirketimiz bize lağım suyu içirtmez, rastgele yerde yemek yedirmez, paramızı zamanında öder, bizi aç susuz koymaz. Bu zulmü ancak patronlar bize layık görür. Bu yüzden şirket patronların şirketidir" dedi. İlhan Bey bu konuşmayı işitince, tatlı dilini bir kenara atarak, "fabrikayı kapatacağım" çığlıkları atarken, işçiler topluca fabrikadan dışarı çıktılar.

İşçiler patron uşağının başvurduğu oyunların gerçek yüzünü öğrenmek için konuşmalar yaptılar. Bir işçi 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişini ve önemini anlattı. Sendika ağalarının gerçek yüzünü açıkladı ve örgütlenmenin önemini anlattı. Bazı işçiler halk oyunları oynadılar.

Patron köpeği İlhan Bey tekrar geldi. Sert bir dille işçilere yarım saat içinde karar vermelerini yoksa polis ve jandarma çağıracağını söyledi.. Bir işçi arkadaşları adına "direniş sürecek" cevabını verdi. İlhan Bey direnişin kanuni olup olmadığını araştırmak için hemen gitti.

İşçiler akşama kadar patron uşaklarının oynadığı oyunlar üzerine tartıştılar. Akşam ise, kaldıkları yerlere dağıldılar..

17 Haziran sabahı serviste bir işçi, "İşkanununa göre mazeretsiz iki gün üst üste gelmeyen bir işçi işten atılır. Patron birliğimizi bozamadı ve direnişimiz başarılı oldu. Arkadaşlarımız işten atılmaması için direnişimize başarıyla son veriyoruz" diyerek işçilerin direnişi sona erdi. Direniş 1.5 günlüktü ve patrona uyarı niteliğindeydi.

Patron temsilcisi İlhan Bey tekrar geldi. Bir yandan tehdit savururken diğer yandan işçilerin ücretlerinin aynı gün verileceğini söyledi. Patron işçilerin birliğini bozamayınca gerilemiş ve ücretleri vermeye yanaşmıştı.

Bir işçi arkadaş yaptığı konuşmada "Biz işçiler birleşip mücadele edersek bütün haklarımızı alabiliriz" diyordu. Direniş, işçilerin patrona karşı mücadelesini geliştirmeye hizmet eden başarılı bir deney oldu.

Alibeyköy Aile Yürüyüşü ve Röportaj

Kadife Pelüş işçisi Ali Özcan'a Alibeyköy belediye meydanındaki kahvede rasladık. Bizi görür görmez, "Yahu siz neredesiniz ben dün Halkın Birliğini çok aradım, Bulamadım" dedi. Ne oldu Ali Abi hayrola dedik. "Hiç sormayın ben dün yürüyüş yaptım. Ev sahibim CHP'li belediye encümen üyesi Mecit Şahin beni evden atınca bende yürüyüş yaptım".

Ali Amcanın dün 7 çocuğu ve karısıyla birlikte dışarı atıldığı evin önünden Belediye'ye kadar yaptığı yürüyüşün içinde olmadığımız için çok hayıflandık. Ve Ali Amcayı soru yağmuruna tuttuk:

HB-Ali Amca hele anlat olayın sebebini anlat:

- Ben 9 yıldır Alibeyköy'de oturuyorum. Esas Kars'lıyım.Kadife Pelüş fabrikasında 2500 TL. ücretle çalışıyorum. Bu eve 125 lira ile girdim. Şimdi 500 lira veriyorum. 7 çocuğumun 4'ü okula gidiyor. Aldığım parayla katiyen geçinemiyoruz. Bu halk partili belediye encümeni olacak adam kirayı 1000 (bin) liraya çıkardı. Buna durumu anlattım ve veremiyeceğimizi söyleyince bizim eşyaları adamlarıyla dışarı attı.

Bende CHP'li belediye başkanımız Necati Latifoğlu'na gittim. Durumu anlattım. Dışardayım hiç olmazsa bir çadır verin Bende vatandaşım dedim. Adam beni kovdu. Bende bunu protesto için yürüyüş yaptım.

HB- Belediye evi olmayanlara arsa veriyor sen yazılmadın mı?

- Yazıldım ... Hem de 9 yıldır yazıldım. Adamı olana belki 9 tane çıktı. Ama bana verilmedi. Mecit Şahin'in ayrıca 5 katlı apartmanı var. Ayda 90 bin liralık bono ödüyor. Bu normal kazancı değildir. Belediyeyi çiftlik gibi bölüşmüşler. Belediye başkanı da diğer encümenler de belediyeyi çiftlikleri, gibi kullanıyorlar.

HB- Yürüyüşüne belediye ne yaptı.

- Ben kapının önünde konuşma yaptım. Bütün bunları anlattım. Bu sefer bizi dağıtmak için başkan belediyenin şoförlerini, arabaları üzerime sürdüler Halkın üzerine arabaları sürdüler.

Oradaki halk beni destekledi. Beni alkışladı. Arabaların üzerine yürüdüler. Belediye başkanı ve encümenler rezil oldu. Hepsi ortalıkta kayboldular.... Pankartları belediye önündeki Atatürk Heykelinin önüne koyup döndük.

Ve ondan sonra biz başladık belediyenin niteliğini Ali Amcaya anlattık. O "bende bu belediyenin patronlara hizmet ettiğini biliyorum" dedi. Belediyelerin ancak demokratik halk iktidarıyla bize hizmet edeceğini anlattık. Bunun yolu da devrimdir deyince Ali Amca iyice coştu ve sınıf kininin bir ürünü olarak bastı belediyecilere küfürü. Ve dediki: "Bundan sonra sizin yanınızdayım. Sizin gazetenizin satılmasını engelleyenlerin gözünü çıkarırım. Bundan sonra sizin yürüyüşlere gecelere bana haber verin gelecem.. Biz de o gün "Gerici-Faşist Eğitimi protesto Mitingine" çağırdık. Ali Amca yürüyüş saatinden daha önce gelmiş Saraçhane' de bizi bekliyordu.

Telefunken'de komando-sendika ağası işbirliği

İstanbul Telefunken Fabrikasında 375 işçi çalışmaktadır. Türk-İş'e bağlı Metal-İş'in sendika ağaları, Türkeş'in komandolarıyla birlikte işçilere ağır baskılar yapmaktadırlar. Sendika ağaları, Yusuf Özaydın adlı aşağılık bir faşisti baş temsilci yaptılar. Sözde işçi temsilcisi olan bu faşistle, sendika ağaları fabrikayı patron için yönetme hevesindeler. Faşistler kız ve kadın işçi arkadaşlara, laf atıyor, kendilerine sert davrananları işten attırıyorlar. Bir işçi ayda bir saat işe gelmezse aylığından 600 lira kesiyor, kabul etmeyeni işten attırıyorlar. Toplu sözleşmeleri işçilerin haberi olmadan komandolarla sendika ağaları imzalıyorlar. Hastahaneye işe haftada sadece bir gün gidilebiliyor. İki ay önce bir işçi hastalandı, Vizite kağıdı istediğinde bugün Salı değil diye vermediler.

İşçilerden iki arkadaş bu baskıları sendikacılara anlatınca gülmüşler, merak etmeyin düzeltiriz demişlerdir. Fakat işçiler üzerindeki komando baskısı sürmektedir. Telefunken işçileri faşist komandoların namussuzluklarını çok iyi bilmekte bunlarla sendika ağalarının, işbirliğini, bunların patron köpeği olduklarını daha iyi anlamaktadırlar.

Telefunken fabrikasının yiğit işçileri birleşmeli faşistlerle-sendika ağalarının baskılarını yerle bir etmeli, sendika yönetimini ele almalıdırlar. İşçiler kendi aralarında birlik oldukları zaman onları hiçbir gerici güç durduramaz.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON!

TEKSTİL BAKIRKÖY ŞUBE KONGRESİNİ SOSYAL-FAŞİSTLER SABOTE ETTİLER

Geçen sayımızda, Tekstil Bakırköy Şubesinin kongre öncesi durumunu açıklamıştık. 25 Haziran'da Bakırköy Lunapark' ta tekstil işçileri toplanarak kongreyi yapacaklardı. İşçilerin büyük çoğunluğu sosyal faşistlere ve merkezcilere kinlerini kusmak için gelmişlerdi. Sosyal faşistler kendilerine yaraşır bir biçimde burjuva oyunlarını oynamaya başladılar Sabahın erken saatlerinde kongre yerine gelerek hiç bir yetkileri olmadığı halde kollarına görevli kolluklarını takarak işçileri kendi saflarına çekmeye çalıştılar. Fakat onların bu oyunları da boşa çıktı. Çünkü işçi sınıfı Merkezcilerin olduğu kadar bunların da yüzünü görmüş bunları tanımıştı. Devrimcilerin teşhiri ve DİSK'ten gelen bir kararla görevli kollukları, çıkartıldı. Fakat sosyal faşistler seçimi kaybedeceklerini bildikleri için işçileri kandırarak saflarına çekmeye çalıştılar. Burda da uyanık davranan devrimci işçiler onların bu oyununu da boşa çıkardılar. Sosyal-faşistler kendi saflarında, bulunan işçileri kaybetmemek için de işçiler etrafında halkalar oluşturarak kendi saflarından çıkmasına izin vermediler. Devrimciler onların içine girip onları teşhir etmek isteyince de saldırmaya başladılar. İşçileri kendi saflarında tutabilmek için tıpkı gazinolarda, müşterileri memnun etmek için, göbek atan dansözler gibi, İGD'li kızlara şarkı söyleterek göbek attırdılar. Devrimciler bunların yaptıklarını da orada teşhir ederek kitleye bunların yüzünü gösterdiler. Fakat bütün bu burjuva oyunları boşunaydı.. Çünkü tekstil işçisi şimdiye kadar kendisine uygulanan haksızlıklara son vermek için oraya gelmişti. Bütün işçiler geldikten sonra kongrenin yapılacağı, salona işçiler isimleri okunarak teker teker alındılar. Salonun üçte birinden az sosyal-faşistlerin gurubu vardı.Sosyal faşistlerin safında bulunan çoğu işçinin de hiçbir şeyden haberi yoktu. Sosyal faşistlerin listesinde başkan olarak Edip İplik'te çalışan sosyal faşist, Muharrem vardı. Bu adam Edip İplik'te temsilcilik yaptığında işçilerin hiç bir sorunuyla ilgilenmemiştir. DİSK'in "Faşizme İhtar Eylemini" fabrikada gerçekleştirmeyen bu konuda patronlarla uzlaşan bir kişidir. Sosyal faşistlerin en güvendikleri yer olan Edip İplik'te de güçleri kırılınca Oradaki devrimci işçilerin isimlerini bildiriye yazarak akıllarınca teşhir etmeye çalıştılar. Fakat Edip İplik'in yiğit işçileri bünlara en iyi cevabı kongrede verdi. Çünkü onların akıllarınca teşhir etmeye çalıştıkları devrimci işçiler, hiç bir şahsi çıkar düşünmeden işçi sınıfının kararlı militanlarıydılar. Çünkü bu arkadaşlar fabrikadaki hiç bir, baskıya boyun eğmediler. Çünkü bu arkadaşlar sendika ağalarını özellikle de sosyal faşistleri. teşhir etmede çekingen davranmadılar. Bu arkadaşlar fabrika mücadelesinde her zaman en ön safta en kararlıca mücadele ettiler.. Edip İplik'te battıkça batan sosyal faşistler, bir takım yalanlarla arkadaşları teşhir etmeye çalıştılar. Bu çabalar boşuna, beyler! Çünkü Edip İplik'in işçileri kendi öncülerini çok iyi tanıyor ve size gereken derside vereceklerdir. Kongre salonuna bütün işçiler geldikten sonra, Divan seçimine geçildi. Divan başkanlığına DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar getirildi.

Sosyal faşistlar divan katipliğinin ise kendilerinden, olmasını istediler. İttifak gurubu ise buna karşı çıktı. Aslında sosyal faşistler seçimi kaybedeceklerini bildiklerinden sabote etmeye çalışıyorlardı. İttifak gurubu en az 500 oyla kazanacağını bildiği için taviz verdi ve 2 katip sizden 1 katip bizden dediler. Bu seferde sosyal faşistler ya bizim istediklerimiz olacak ya da seçim yapılsın dediler. Fehmi Işıklar'ın yönetimi altında oylama yapıldı. Ve seçim sonuçlarında, Fehmi Işıklar ve Hükümet Komiseri aynı karara vardılar. Sonuçta ittifak listesi kazandı. Sosyal faşistler hüsrana uğrayınca bu seferde "sahtekarlar dışarı" ve "Polis bize karışamaz" diyerek kongreyi sabote etmeye çalıştılar. Bu seferde sosyal faşistler, içerde oy kullanan sahtekarlar var dediler. Fehmi Işıklar elinde bulunan listede 3 isim okudu gelen işçilerin kimlik kontrolü yapıldı. Temsilcilerine soruldu. Bu kişilerin işçi olduğu ortaya çıkınca Fehmi Işıklar, sosyal faşistleri, sahtekarın kim olduğu ortaya çıkıyor diyerek teşhir etti. Bunun üzerine Fehmi Işıklar'ın üzerine yürümeye başladılar. Sosyal faşistler iyice teşhir olunca bu sefer de "Maocular dışarı" diyerek slogan atmaya başladılar. Salonda bulunan işçilerin üçte ikisinden çoğu "İGD dışarı" diyerek slogan atmaya başladılar. Sosyal faşistler taşkınlıklarını iyice arttırınca, polis müdahale etti ve hükümet komiseri kongrenin iptalini istedi. Fehmi Işıklar da bunu kabul etti ve kongre iptal edildi Kongreden sonra işçiler Bakırköy'e kadar yürüyüş yaparak sosyal faşistleri ve merkezcileri, teşhir ettiler.

İşçiler, sosyal faşistlerin ve merkezcilerin oyununu bozmak ve onların sahte devrimci yüzlerini açığa çıkararak onları teşhir edecektir.

Bu kongreden çıkartılması gereken dersler ise kısaca şunlardır.

1- Sosyal faşistler iyice teşhir oluyorlar. Proleter Devrimciler bu teşhiri hızlandırmalı özellikle bunların sendikalardaki etkinliklerini kırmak için mücadelelerini hızlandırmalıdırlar.

2- Kongrede genelde görünen şuydu: Bütün işçiler daha çok kişilere oy veriyorlar.Bizler bunları kırarak işçi sınıfının kişilere değil de siyasi olarak gerçek anlamda dostunu ve düşmanını seçerek oy vermesini sağlamalıyız.

3- Esas olarak işçilerde hakim olan ekonomizim anlayışını yıkarak, marksizm-leninizmi işçi sınıfı hareketiyle birleştirmeliyiz. İşçilerin sendika yönetimine geçmesini sınıf sendikacılığının zaferini sağlamalıyız

4- İşçilerin sendika ağalarına karşı gelişen kendiliğindenci mücadelesine önderlik ederek bu mücadeleyi doğru bir tarzda yönlendirmeliyiz.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

ÇELİŞMELER
H. KURTUL
ANLAYIŞI

KOMPRADOR KAPİTALİZMİ İLE DEVRİMİN MİLLİ VE DEMOKRATİK YÖNLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ ÜZERİNE

Halkın Kurtuluşu'nun anti-marksist çelişmeler anlayışının en açık görüldüğü bir nokta komprador kapitalizmi ve komprador burjuvazi konusundaki fikirleridir. HK şöyle yazıyor:

"Sosyo-ekonomik planda emperyalizm (ve içteki uzantısı komprador-tekelci kapitalizm) ile halk (rekabetçi milli kapitalizmin gelişmesinden yararı olan tüm toplumsal sınıf ve tabakalar) ve feodalizm ya da feodal kalıntılar ile halk şeklinde ifade edilebilecek bu iki çelişme; siyasal planda emperyalizmle ülke ve emperyalizmin işbirlikçisi yerli gericilik (büyük burjuvazi ve toprak ağaları) ile halk arasındaki çelişme biçiminde de ifade edilebilir" (Halkın Kurtuluşu, sayı 87)

H.Birliği daha önce bu görüşü eleştirdi. Mao Zedung'dan örnek de vererek bu görüşün yanlışlığı, marksizme aykırılığı üzerinde durdu. H.Kurtuluşu'nun cevabı H.B'yi Mao'yu tahrif etmekle suçlayıp hatalı görüşlerinde ısrar etmek oldu. Tahrif iddiası üzerine birazdan duracağız. Ama ilginç olanı, HK'nun zayıflığını hissettiği bu noktada tartışmayı başka bir alana kaydırmaya çalışması ve tam bir düşünce kargaşası ortaya koyarak, toz duman arasında teorisini, gizlemeye çalışmasıdır. HK'nun113.sayısı bu çabanın somut kanıtıdır. HK şöyle yazıyor:

"şimdi de bir ekonomik kategoriye birden fazla egemen sınıfın tekabül edip etmeyeceğinin üzerinde duralım" (HK. S. 113)

"Halkın Birliği, bir ekonomik kategorinin birden fazla egemen sınıf yaratacağını, kavramadığı için Halkın Kurtuluşu'nun komprador kapitalizmini uluslararası tekelci kapitalizmden ayrı bir ekonomik kategori olarak saymamasına rağmen, komprador burjuvaziyi emperyalist burjuvaziden ayrı bir sınıf olarak ele almasını yadırgıyor. Bunun için de emperyalist burjuvaziyle komprador burjuvazinin aynı ekonomik temele dayandığına itiraz ediyor" (HK S.113)

Oysa, Halkın Birliği'nin HK'na yönelttiği eleştiri, bir ekonomik kategoriye birden fazla egemen sınıfın tekabül edip etmediği görüşüne değil, komprador kapitalizmin ayrı bir sosyo-ekonomik kategori teşkil etmediği görüşüne ve emperyalizmle aynı sosyo ekonomik kategoride ele aldıkları komprador kapitalizmine tekabül eden egemen sınıf olan komprador burjuvazi ile halk arasındaki çelişmeyi siyasal planda bunun sonucu olarak emperyalizmle-halk çelişmesi içinde değil de başka bir sosyo-ekonomik kategori olan feodalizmle birlikte ele almaları anti-marksist görüşüne yöneltilmektedir. Kısacası Halkın Birliği, H.K'nun sınıfları üzerinde yükseldikleri ekonomik temelden koparan, ekonomi, sınıflar ve siyaset arasındaki ilişkiler üzerine Marksizmin temel görüşlerine aykırı düşen anlayışını eleştiriyor. (Bak HB S.28) HK'nun cevap vermek zorunda olduğu nokta budur.

Ama biz, tartışmayı, H.Kurtuluşu'nun, kaydırdığı alanda da sürdürmeyi kabul ediyoruz. Hiç şüphesiz bu işi HK'nun bıraktığı yerde bırakmayacak, genel bir doğruyu belirttikten sonra, sıra tartışılan meseleye geldiğinde somut değerlendirmeden kaçma yolunu tutmayacağız. Tam tersine, HK'nun yapmadığını yaparak anti-marksist anlayışını bir defa daha sergileyeceğiz.

Bir sosyo-ekonomik kategoriye birden fazla egemen sınıfın tekabül edebileceği doğrudur. HK'nun verdiği bir örneği açarak, tartıştığımız konuyla paralellikler kuralım, bağını araştıralım, hangi sonuçlara varmak gerektiğini ortaya koyalım.

Halkın Kurtuluşu kapitalizme birden fazla egemen sınıfın tekabül ettiğini belirtiyor. Bunların toprak sahipleri ve burjuvazi olduğunu söylüyor. Bu görüş doğrudur Ustaların belirttikleri gibi ideal kapitalizmde üç sınıf bulunur. Toprak sahipleri, kapitalistler ve işçi sınıfı. Bu sınıflardan toprak sahipleri ve kapitalistler sınıfları egemen sınıflardır. Toprak sahipleri, topraklar üzerindeki özel mülkiyetlerine dayanarak yaratılan artı değerden bir payı kapitalist toprak rantı olarak elde ederler. Bunlar doğrudur. HK buraya kadar getirip bırakıyor. Biz biraz daha ilerletelim. Toprak sahipleri ve kapitalistler ile işçi sınıfı arasındaki, veya burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişme aynı niteliktedir. Ve aynı yöntemle sosyalist devrim yöntemiyle çözülür. Kısacası, toprak sahiplerinin, ve kapitalistlerin üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetine son verilir, bunun yerine tüm toplumun sosyalist mülkiyeti geçirilir, Bu, Marksizmin aynı nitelikteki çelişmeler aynı yöntemle çözülür, farklı nitelikteki çelişmeler farklı yöntemlerle çözülür görüşüne uygundur.

HK ile tartıştığımız soruna dönelim.HK'nın anlayışına göre emperyalizm ve komprador kapitalizmle halk arasındaki çelişmenin milli devrim yöntemiyle çözülmesi, feodalizmle halk arasındaki çelişmenin ise demokratik devrim yöntemiyle çözülmesi gerekir. HK'nun anlayışına göre tek doğru ve tutarlı görüş bu olmalıdır. Temel çelişmeler keyfi bir biçimde tespit edilmiyorsa, üretici güçlerin karakteri ile üretim ilişkileri arasındaki zorunlu uygunluk kanununa göre tespit ediliyorsa varılacak sonuç budur. HK'nun mantığı şöyle olmalıdır. Emperyalizm ve komprador kapitalizmi, aynı sosyo-ekonomik, kategoridedirler ve üretici güçler üzerinde baskıda bulunmaktadırlar. Bu baskı nitelik, olarak milli baskıdır. Dolayısıyla bu çelişmenin çözüm yöntemi de milli devrim yöntemidir.Feodalizm ise üretici güçler üzerinde farklı nitelikte feodal bir baskıda bulunmaktadır.Bu nedenle de feodalizmle halk çelişmesi demokratik devrim yöntemiyle çözülmelidir. Bir başka deyişle emperyalizmin ülkedeki varlığına son vermek ve komprador üretim ilişkilerini tasfiye etmek devrimin milli yönünün görevlerini oluşturur, feodalizmi tasfiye etmek ise devrimin demokratik yönünün görevlerini oluşturur.HK'nun görüşlerinin mantiki sonucu böyledir.

HK bilinçle meseleyi böyle koymaktan, kaçınmaktadır. O'nun söylediği şudur:

"UDHD aşamasının iki temel çelişkisinin iç içe geçmesi ... iki farklı nitelikte çelişkinin iki farklı yöntemle çözülmesi, gerektiğini de ortadan kaldırmaz. Emperyalizme karşı direkt mücadelede milli savaş, yöntemi öncelik taşır, feodalizme karşı mücadelede ise demokratik mücadele öncelik taşır. Toprak devrimi emperyalizme karşı yürütülen demokrasi mücadelesine tabi kılınır. Milli devrimin ön plana, geçtiği durumlarda ise iç gericiliğe karşı mücadele emperyalizme karşı yürütülen mücadeleye tabi kılınır." (HK Sayı 113)

Bu görüşü bir de şununla karşılaştıralım:

"Emperyalizmin ülkedeki özel ayrıcalıklarına ve komprador tekelci kapitalizme son vermek emperyalizmin tasfiyesinin görevleri arasına girer; feodal kalıntıları ve onun kaynağı olan toprak ağalığı ekonomisine son vermek ise feodalizmin tasfiyesinin görevleri arasına." (P.Bayrağı, Sayı 2, S.22)

Görüldüğü gibi HK söze başka türlü başlayıp sözünü başka türlü tamamlamaktadır.Araya "bir başka deyişle" gibi bir bağlantı yaptın mı, farklı şeyleri pişkince aynıymış gibi gösterir, başkalarına bol bol veriştirirsin.

İç gericilik, iki farklı unsurdan oluşuyor: Komprador burjuvazi ve toprak ağaları. Bunların ayrı ekonomik temelleri de var: komprador kapitalizmi ve feodalizm. HK'nın anlayışına göre, bunlardan komprador kapitalizmi feodalizmden nitelik olarak farklı bir sosyo-ekonomik kategori içinde yer aldığından emperyalizmle ekonomik temeli aynı olduğundan farklı bir yöntemle tasfiye edilmelidir (Milli Devrim Yöntemiyle). Ama yazınının devamında iç gericiliğe, dolayısıyla komprador kapitalizmine tekabül eden komprador burjuvaziye karşı tasfiye yönteminin, demokratik devrim yöntemi olduğunu görüyoruz. İşte burada HK'na şunu sormak gerekiyor: Temel çelişmelerin çözüm yöntemi neye göre belirlenir? Şayet, temel çelişmenin niteliğine göre belirlenirse temel çelişmenin niteliğini belirleyen nedir? Şayet temel çelişmenin niteliğini üretici güçlerin gelişimini engelleyen üretim ilişkilerinin niteliği (bu engellemenin nasıl bir engelleme olduğu) belirliyorsa, bu üretim ilişkilerinin niteliği çözüm yöntemini de belirleyici değil midir? HK bu sorulara açık cevap veremez, verdiğinde yukarıdaki görüşlerini ifade eden ilk alıntının ilk yarısını ikincisine veya ikinci yarısını ilkine göre düzeltmek zorundadır. HK'nun bu sorulara neden cevap veremeyeceğini az sonra biraz daha açacağız. Şimdi konunun fazla dağılmaması için doğru görüşleri açıklayıp ünlü bir "sosya-ekonomik kategori birden fazla egemen sınıf" meselesine bağlayalım.

Biz devrimimizin iki temel çelişmesinin iki farklı niteliğe sahip olduğunu söylüyoruz. Emperyalizme bağımlılığın, emperyalizmin üretici güçler üzerindeki milli, baskısının, emperyalizmle, çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki çelişmenin niteliğini ve dolayısıyla çözüm yöntemini de belirlediğini söylüyoruz. Bu yöntem milli devrimdir. Komprador kapitalizmı ve feodalizm ise, iki ayrı sosyo-ekonomik kategori olmalarına rağmen, üretici güçlerin gelişmesinin önünde aynı nitelikte engeller durumundadırlar. Her ikisi de demokratik bir toplum yapısının (ekonomik, siyasi) oluşumunu engellemektedir. Üretici güçler üzerine milli bir baskıda değil, anti-demokratik nitelikte olan komprador ve feodal bir baskıda bulunmaktadır. Burada spekülasyona izin vermemek için, sorunun esasını, nitelik yönünü koyduğumuzu belirtelim. Yoksa bu esasın yanında, aynı zamanda emperyalizmin demokrasi mücadelesinin engeli olduğu, kompradorların ve ağaların milli devrimin engeli olduğu doğrusunu da tartışmıyoruz.

İşte bu nedenle, ayrı sosyo-ekonomik, kategoriler oluşturmalarına rağmen komprador kapitalizmi ile feodalizm, üretici güçler karşısında aynı nitelikte engel oluşturduklarından, tek çelişmenin düşman yönünde birlikte ifade ediyoruz. Bu çelişmenin çözüm yönteminin de demokratik devrim olduğunu açıkça belirtiyoruz. HK'nun bize malet meye çalıştığı ve geçen sayımızda esasını eleştirdiğimiz suçlamaya cevabımızı tartışmanın bu yönü bakımından da açalım. Belirli, bir anda devrimin demokratik görevlerinin öncelik taşıması, temel çelişmelerin çözümü yöntemlerinden hangisinin kullanılacağının önceliğini tespit etmek anlamını taşır. Öncelikle hangi yöntem kullanılarak temel çelişmelerin çözüleceği anlamını taşır. Sözgelimi-mümkün olmamasına rağmen-bir an için ağa topraklarını topraksız ve az topraklı köylülere dağıttığımızı, ancak emperyalizmin ekonomik ve siyasi vb.varlığına son verecek hiç bir girişimde bulunmadığımızı var sayalım. Böyle bir durumda milli devrim yöntemini hiç kullanmamış olacağız. Temel çelişmeleri çözebilmemiz, siyasi iktidarı ele geçirmeyi zorunlu kıldığından, bu yöntemlerin kullanılışında öncelik somut şartlara bağlı olarak ortaya çıkar, diğer temel çelişmeyle ilgili yöntemin kullanılışı ise tali ve tabidir. Ancak siyasi iktidarın ele geçirilmesiyle, her iki yöntem vasıtasıyla, devrimin milli ve demokratik görevlerinin tamamlanması, temel çelişmelerin çözümü mümkündür.

HK sorunu "bir sosyo-ekonomik kategoriye, birden fazla egemen sınıf tekabül eder, mi, etmez mi?" noktasına çekmeye çalışıyor. Oysa tartışmanın esası yukarıda belirttiklerimizdir. Konumuzla, HK'nun çektiği alanda söyledikleri arasındaki bağ, ancak şöyle olsaydı tutarlı kurulurdu. HK emperyalizm ve komprador kapitalizmi aynı sosyo-ekonomik kategoride görüyor (bu görüş yanlıştır, birazdan üzerinde duracağız). Bunun sonucu olarak HK her ikisine karşı mücadele yöntemini de milli devrim olarak görseydi sorun yoktu Yanlış olmasına rağmen bir yönüyle bu görüş kendi içinde tutarlılık taşırdı. Oysa biz HK'nu bunu yapmadığı için de (diğer yönün yanında) eleştiriyoruz. O zaman HK eleştirimize cevap vermek istiyorsa şunu yapmalıydı Verdiği örneklerden, sözgelimi toprak sahipleri ve kapitalistleri ele almalı ve bu sınıflarla proletarya arasındaki çelişmenin, çözüm yönteminin toprak sahipleri için farklı, kapitalistler için farklı olduğunu göstermeliydi, her ikisi için de çözüm yönteminin aynı (sosyalist devrim) olmadığını göstermeliydi. Çünkü tartışdığımız tam da budur. Sosyo - ekonomik planda farklı, siyasal planda farklı, çözüm yöntemlerinin ve çelişmelerin, buna bağlı olan ifade tarzlarının olup olmayacağıdır. Biz HK ile bir "sosyo -ekonomik kategoriye, birden fazla egemen sınıf tekabül eder mi?" meselesini tartışmadık, tartışmıyoruz. Bu meseleden kaçmaktır, başka bir şey değil. Ama biz bu işi oluruna bırakmak, niyetinde değiliz.

HK'nun içine düştüğü durumu çarpıcıbiçimde sergileyen bir başka örneğe geçelim.. HK sorunu bulanıklaştırmaya, esasını gizlemeye çalışıyor. HK şunları söylüyor:

"Komprador kapitalizminin tasfiyesi ne tek başına milli devrimin ne de demokratik, devrimin meselesidir. Halkın Birliği'ne en açık şekilde cevap veriyoruz: komprador kapitalizm ve komprador burjuvazinin tasfiyesi meselesi UDHD'nin (yani MDD'nin) meselesidir. Bunun için de komprador kapitalizme karşı mücadele sadece demokrasi mücadelesinden ibaret değildir. Komprador kapitalizmine karşı mücadelede özü toprak devrimine dayanan milli ve demokratik devrim mücadelesidir. Halkın Birliği eğer emperyalizme karşı mücadelenin ve ulusal devrimin dışında komprador kapitalizminin ve komprador burjuvazinin tasfiyesinin mümkün olduğunu düşünüyorsa, hemen söyleyelim ki yanılıyor. Böyle bir mücadeleyle komprador kapitalizm tasfiye edilmez, olsa olsa yaşatılması sağlanır.Çünkü komprador kapitalizmin esas dayanağı em-

SORUNU VE ...UŞU'NUN ÜZERİNE (4)

peryalist sermayedir." (HK S.113)

Bu uzun alıntıdan dolayı okuyucu bizi bağışlasın. Meselenin esası üzerine hiç bir şey söylemeyen, oysa başka yönlerle ilgili, bir sürü elastik söz eden HK'nun yönteminin seçkin örneği burada açıkça görülüyor. HK' iyi ki bize "en açık şekilde cevap" veriyor Tanrı HK'nun üstü kapalı cevaplarından herkesi korusun.

Bu pasajda herşey vardır ama, komprador kapitalizmi ile halk arasındaki çelişmenin çözüm yöntemi veya komprador kapitalizminin niteliğine bağlı olan ona karşı mücadelenin esası yoktur. Bol bol "ne o, ne bu" aynı zamanda anlamına gelen "de" ler kullanılarak veya bazı genel doğrular tekrarlanarak bilinçlice meselenin esasından kaçılıyor.

Ama daha bitmedi. Bir başka örneğe geçelim.

"... komprador burjuvazi hem ulusal hain hem de demokrasi düşmanı bir sınıf niteliğine sahiptir. Dönem dönem somut duruma göre bu iki niteliğinden biri ağır basmaktadır. Başka bir deyişle emperyalizmin durumuna bağlı olarak dönem dönem öncelikle ya ulusal hain veya demokrasi düşmanı olarak halkın ve devrimin karşısına çıkar" (HK Sayı 113)

İşte oportünizm... Neyi tartışıyoruz, neye cevap veriliyor. Bütün amaç komprador kapitalizmini emperyalizmin içinde alırken, komprador burjuvazinin tasfiyesinde demokratik devrim yöntemini esas alma çelişmesini böyle sözlerle izah ediyor görünmek, görüşündeki çelişmeyi gizlemek. Şayet bu sözler laf etmek için değil de bir cevap olarak getirildiyse buradan sadece bir anlam çıkar. Komprador burjuvazi temel çelişmeler arası (isterseniz üzeri diyebilirsiniz) bir sınıftır; ilgili temel çelişmenin genel bir nitelik belirlemesi veya çözüm yöntemi belirlemesi yapılamaz.

Ama, maalesef bu da değil, çünkü yukarıdaki kelimeler içi boş sözlerdir. Sorunu saptırmak amacı gütmektedir. Bu alıntıdan hemen sonra şunlar yer alıyor.

"Bu söylediklerimiz sadece komprador, burjuvazi için değil, toprak ağaları için de geçerlidir. Ulusla emperyalizm arasındaki çelişkinin baş çelişki olduğu dönemlerde bu sınıf öncelikle halkın karşısına ulusal, hain olarak çıkar" (Aynı yerde)

Bu sözlerin tartışmamızla en küçük ilgisi yoktur. Ağalar için aynı şeylerin söylenmesinden komprador burjuvazi için söylenen sözlerin konuyla ilgili özel sözler olmadığı, sadece genel laflarla tartışmanın esasının geçiştirildiği daha iyi anlaşılıyor. HK bu oportünist yöntemlere başvurmak yerine komprador kapitalizmi ile halk arasındaki çelişmenin çözüm yönteminin ve komprador burjuvaziye karşı mücadelenin esas niteliğinin ne olduğu sorularımıza cevap vermelidir.

Tabii, anti-Marksist görüşleri savunamaz duruma gelince, karşısındakinin düşüncesini çarpıtmak oportünizmin tek çıkar yoludur. Hemen sonra şunları okuyoruz:

"Halkın Birliği'nin düşüncesine göre, toprak ağaları esas olarak demokrasi düşmanı bir sınıftır. Bunun için de ulusal çelişkinin baş çelişki olduğu dönemlerde bu sınıfın baş düşmanlar içerisinde yer alması söz konusu olmamaktadır." (Aynı yerde)

Daha sonra HK ciddi ciddi "ulusal çelişkinin baş çelişki olduğu dönemlerde toprak ağalarını baş düşman almayan HB'ni"(!), eleştiriyor(!). Galiba yerlerimizi karıştırdınız. HB'nin baştan beri HK'na yönelttiği, eleştirilerden biri zaten budur. Bizim yazdıklarımız da ortada. Her halde, bu yazının yazarı ya hiç HB'ni okumamış, ya da herkesi aptal sanıyor.

Ama isterseniz bu düşünce sistemine uygun olarak bir örneği yorumlayalım. Emperyalizm milli baskısının yanında, demokrasi düşmanı, demokrasinin engeli olarak da mücadele hedefimiz midir? HK bu soruya olumlu cevap veriyor. Bu durumda yukarıdaki mantığa, göre devrimin demokratik yönünün öne çıktığı baş çelişmenin buna göre tespit edildiği dönemde emperyalizm baş düşmanlar içinde, olmalıdır. Çünkü HK toprak ağalarının milli çelişmenin baş çelişme olduğu dönemlerde baş düşman olmasını, onun ikili sınıf tabiatına aynı zamanda milli hain olmasına, milli devrimin de engeli olmasına bağlamaktadır. Emperyalizm de aynı zamanda demokrasinin düşmanı ve engeli olduğuna göre neden her zaman baş düşman olmasın? İşte eklektizm böyledir. Bir yandan söylerken, diğer yandan sözlerini yalanlamak zorunda kalır. HK' dan açık cevap bekliyoruz.

SORUN, ÜRETİM İLİŞKİLERİ AÇISINDAN NASILDIR

HK'nun bir ekonomik kategoriye birden fazla egemen sınıfın tekabül edebileceği meselesine benzeyen bir meseleyi ele alalım.. Soruna üretim ilişkileri açısından yaklaşalım. Biz baştan bu yana ekonomik temel ile (üretim ilişkileri) buna tekabül eden sınıfları açık seçik belirttik. Sözgelimi komprador üretim ilişkileri ile komprador burjuvaziyi birbirinden ayırmadık. Komprador üretim ilişkileriyle komprador burjuvaziyi, tasfiye görevlerinin bir ve aynı görevi ifa de ettiğini belirttik. Ancak aynı şeyleri Halkın Kurtuluşu için söyleyemeyiz. HK şunları söylüyor:

"... emperyalizm ve feodalizm iki farklı sosyo-ekonomik kategoriyi teşkil ettikleri ve komprador üretim ilişkileri ve feodal üretim ilişkileri birbirlerinden farklı üretim ilişkileri oldukları için..." (HY'nun, baş çelişme anlayışının eleştirisi S 18)

HK'nun emperyalizmle komprador kapitalizmi aynı sosyo-ekonomik kategori içinde gördüğünü biliyoruz. Bunun anlamı, bu sosyo ekonomik kategoriyi ifade eden tek üretim, ilişkisinin bulunduğudur. HK'nun sosyo-ekonomik kategorilerle egemen sınıflar ilişkisi üzerine 113.sayısında verdiği örnekler de buna uygundur. Sözgelimi toprak sahibide kapitalist de, aynı (yani kapitalist) üretim ilişkisini temsil ederler. HK yukarıdaki alıntıda komprador üretim ilişkilerini, emperyalizm kategorisine tekabül eden üretim ilişkisi olarak belirliyor. Bu görüşünü şöyle de ortayakoyuyor.

"emperyalist baskı, sömürü, yağma ve bütün bunların bir aracı olan komprador üretim ilişkilerinin yaratılmasında ifadesini, bulan, emperyalizmle halk arasında yeni bir çelişme doğup gelişiyor ve o da sürecin niteliğini belirleyen temel uzlaşmaz bir çelişme halini alıyordu." (Adı geçen Broşür, S.17)

H.Kurtuluşu, burada görüşünü daha esnek bir biçimde koymuştur. Nihayet HK. şunları da yazıyor.

"Bu toplumların (sömürge ve yarı-sömürgelerin-HB) temel çelişmesi (daha doğrusu temel çelişmeleri) artık emperyalist sömürü ve komprador-feodal üretim ilişkileriyle gelişen üretici güçler arasındaki çelişki ve onun sınıfsal planda yansıması emperyalist burjuvazi ve feodal toprak ağalarıyla halk arasınadaki çelişme şeklindeydi" (HK Sayı 87)

Burada da mesele iyice bulanıklaştırılmıştır. Sınıfsal planda komprador burjuvazinin ortada olmadığını görüyoruz. Yaratılan, izlenim komprador feodal üretim ilişkilerin devrimin demokratik yönüyle bağlantılı olduğudur.

Ama ne olursa olsun, bir sosyo-ekonomik kategoriye bir üretim ilişkisi tekabül, ettiğinden emperyalizm kategorisi HK'na göre ancak komprador üretim ilişkisiyle ifade edilebilir. Daha doğrusu HK böyle düşünmeli emperyalizmin tasfiyesini komprador üretim ilişkilerinin tasfiyesi içinde görmelidir.. Oysa değişik yerlerde bulanık açıklamalar yapmasına rağmen HK'nun asıl görüşü şöyledir.

"Marksizm-Leninizm bize yarı-sömürge, yarı feodal ülkelerde iki temel çelişmenin varlığını öğretir. Bunlar: emperyalist sömürü (ve bu sömürünün aracı olarak ülke içinde finans kapital ihracı temelinde geliştirilmiş olan komprador tekelci kapitalist üretim ilişkileri) ve feodal üretim ilişkileriyle, üretici güçler arasındaki çelişmenin sınıfsal planda yansıması olan, emperyalizm ile halk arasındaki (ulusal) ve komprador, burjuvazi ve toprak ağaları ile halk arasındaki (demokratik) çelişmelerdir" (HB'nin baş çelişme, faşizm ve ittifaklar anlayışının eleştirisi S.11)

Burada HK'na göre aynı sosyo-ekonomik, kategori içinde yer alan emperyalizm ve komprador ilişkiler ayrı ayrı ifade edilmiştir. Bu marksizme aykırıdır. Üstelik, komprador-burjuvazi sınıfsal planda demokratik, nitelikteki çelişme (çözüm yöntemi açisindan) içine alınmıştır. Bu da ayrı bir hatadır Çünkü komprador üretim ilişkileri sınıfsal planda komprador burjuvaziye tekabül ederler, başka hiç bir sömürücü sınıfa değil. Dolayısıyla komprador üretim ilişkilerinin tasfiye yöntemi nasılsa(HK 'na göre milli devrim) Komprador burjuvazinin tasfiye ediliş yöntemi de öyle olmalıdır. Yani milli devrim yöntemiyle gerçekleşmelidir. Oysa, HK bu sınıfın tasfiye yöntemini "demokratik"sözüyle açıklıyor. Böylece HK ekonomiyle siyaseti birbirinden ayırdığı gibi üretim ilişkileriyle sınıfları da birbirinden ayırmıştır. Peki ya şu sözlere ne demeli:

"... Temel çelişme, sınıflı toplumlarda en yoğun ifadesini sınıflar arasındaki, mücadelede bulur. Başka bir deyişle sınıf mücadelesi, üretim sürecindeki temel çelişmenin siyasi plandaki yansımasıdır" (HY'un baş çelişme anlayışının eleştirisi S.15)

Bu görüşü yukarıda üretim ilişkileri alanında milli çelişmenin içinde yer alan komprador üretim ilişkilerine (ki üretim sürecindeki yönünü ifade ediyor) tekabül eden komprador burjuvazinin siyasi planda diğer temel çelişmenin karşı-devrim kutbunda yer almasıyla (aynı çelişmenin siyasi plandaki yansıması) karşılaştırın. HK üretim ilişkilerinden, siyasete ve sınıflara geçerken idealizme sapmaktadır. Siyaseti ve sınıfları, üzerinde yükseldikleri veya doğrudan bağlı oldukları ekonomik temelden (üretim ilişkileri) koparmaktadır. Öyle olmasaydı üretim sürecindeki temel çelişmeyi siyasi planda veya sınıfsal planda farklı ifade etmeye çabalamazdı.

HK'nun çelişkili anlayışını açıkça gösteren bir karşılaştırmada bulunalım: "Devrimimiz bugünkü aşamada objektif olarak ulusal (anti-emperyalist ve anti-komprador) ve demokratik (anti-feodal) bir karakter taşır" (HK S.87)

"... emperyalizmle halk arasındaki (ulusal) ve komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile halk arasındaki (demokratik) çelişmelerdir" (HB'nin baş çelişme, Faşizm ve İttifaklar anlayışının eleştirisi, s.11)

Görüldüğü gibi eklektik anlayış açıkça kendisini gösteriyor. HK'na göre devrimimiz aynı zamanda anti-komprador olduğu için ulusal (milli) karakterdedir. Öte yandan komprador burjuvaziyle olan çelişme devrimin demokratik yönü içinde görülmektedir. Dolayısıyla çözüm yöntemi demokratik devrimdir. HK devrimimizin milli yön içinde gördüğü anti-komprador karakteri ile çözüm yönteminin demokratik devrim olması arasındaki çelişmeyi açık seçik ortaya koymalıdır. Ama, o bunu yapacak durumda değildir. Bu yüzden de "komprador burjuvazinin ikili karakteri vb" gibi ilgisiz dallara tutunmak zorunda kalmaktadır.

Mao Zedung'un konuyla ilgili görüşlerine geçmeden önce bir tahrif iddiası üzerinde duralım.

SİYASİ ACZİ ÖRTMENİN YOLU: TAHRİF İDDİASI

Parti Bayrağı, HB'ni Mao Zedung'u tahrif etmekle suçladı. PB önce Mao'dan alıntı yapıyor ve şöyle yazıyor:

"Ülkemizde yeni demokratik devrimin görevi, emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra (a.ç.PB) toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfın ... sömürü ve zulmünü yok etmek komprador-feodal üretim ilişkilerini (a.ç. HB), değiştirmek ve üretici güçleri özgür kılmaktır. Yeni demokratik devrim genel olarak kapitalizmi, yukarı küçük burjuvaziyi ya da orta burjuvaziyi yok etmeyi değil, sadece feodalizmi ve tekelci kapitalizmi, sadece toprak ağası sınıfını ve bürokrat kapitalist sınıfı (a.ç. HB) (büyük burjuvaziyi) yok etmeyi hedef alır" (SE.CIV, S.184)

"HB bu sözleri şöyle yorumluyor:

"Buradan da görüleceği gibi Mao Zedung sosyo-ekonomik planda komprador üretim ilişkilerini, emperyalizmin içine sokmuyor. Bunun tasfiyesini, demokratik devrim görevini sosyo-ekonomik planda komprador-feodal üretim ilişkilerini tasfiye etmek, sınıfsal planda ise bürokrat kapitalist sınıfın ve toprak ağası sınıfının yok edilmesi olarak belirliyor" (S.8)

"HB 'yazarı' öyle umutsuz bir durumdadır ki, Mao Zedung'un Çin'in temel çelişkilerinin ne olduğu konusundaki en açık sözlerini bir kenara atıp; devrimin eski tipte, bir demokratik devrimden olan farklılığını, vurgulayan 'yeni demokratik devrim' kavramını el çabukluğuyla 'demokratik devrim' haline getiriyor ve yaptığı alıntının başında geçen 'yeni demokratik devrimin görevi, emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra' sözlerinin, yeni demokratik devrimin dıştaki düşmanlara da yönelmiş bir devrim olduğunun en açık bir kanıtı olduğunu gözden kaybetmeye çalışarak, kendi tezlerini doğrulamaya çalışıyor" (PB Sayı 2, S.21-22)

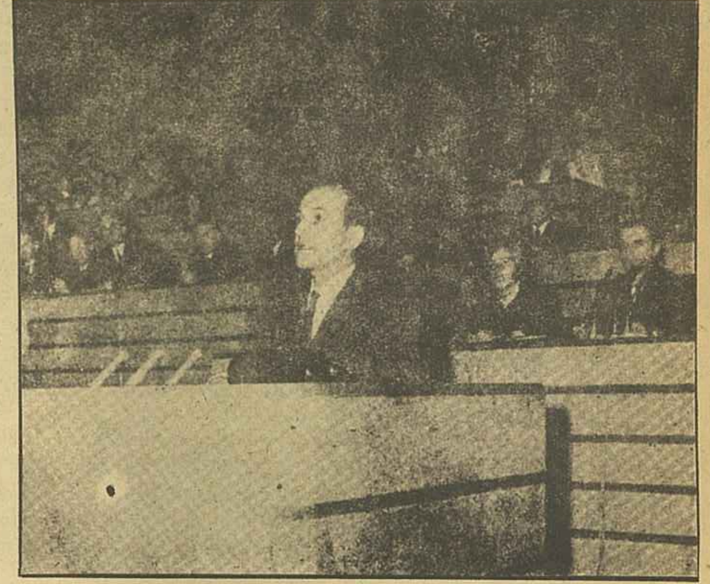
İddia büyük: Mao Zedung'u tahrif. Kanıtları da bunlar. Önce HK'nun oportünist niteliğinin sonucu olan bir noktaya değinelim.. HB'den yapılan alıntı PB'ye eksik alınmıştır üstelik canalıcı noktaya gelindiğinde kesilmiştir. Biz söylediklerimizi tam olarak aktaralım.

"Buradan da görüleceği gibi, Mao Zedung sosyo-ekonomik planda komprador üretim

Devamı Sayfa 14'de

"Üç Dünya Teorisi" karşı-devrimci bir teoridir

Ramiz Alia

Arnavut milletinin haklarını korumak için kurulan PRİZREN ARNAVUTLUK BİRLİĞİ'nin kuruluşunun 100. yıldönümü dolayısıyla, Arnavutluk S.H.C.de çeşitli toplantılar düzenlenmiştir. AEP MK kararınca düzenlenen toplantıya, başta Enver HOCA yoldaş olmak üzere bir çok parti ve devlet yöneticisi katılmıştır. Toplantıda, AEP MK Sekreteri ve Siyasi Büro üyesi, Arnavutluk Demokratik Cephesi Genel Konsey Başkan Yardımcısı ve Prizren Birliği'nin 100. yıldönümünü kutlama komitesi başkanı olan, Ramiz ALİA yoldaş bir konuşma yapmıştır. Konuşmasında, Prizren Birliği'nin kuruluşunu, amacını ve mücadelesini geniş bir şekilde anlattıktan sonra, bugünkü uluslararası durumu tahlil eden Ramiz ALİA yoldaş, özellikle "3 dünya" teorisi adlı yeni oportünist akımı şiddetli bir şekilde eleştirerek mahkum etmiştir. Ramiz ALİA Yoldaşın konuşmasının son bölümünü kısaltarak okuyucularımıza sunuyoruz:

ABD EMPERYALİSTLERİ VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ YAYILMACI ÇIKARLARINI TATMİN ETMEK İÇİN HİÇ BİR CİNAYETTEN ÇEKİNMİYOR.

Bugün dünyanın durumu karmaşık ve çalkantılıdır. Dünya sayısız tehdit ve olaylar la doludur. Yayılmacı ve bencil çıkarlarını tatmin etmek için hiç bir cinayetten çekinmeyen ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi bu ateşleri körüklemiş ve alevlendirmişlerdir.

Ortadoğu'da birbiriyle yarışan iki süper devlet Arap halklarını bölmek ve onların kurtuluş mücadelelerini sabote etmek, haklı Filistin davasını söndürmek ve Arap topraklarında İsrail işgalini sürdürmek bu stratejik ve zengin bölgeyi kendi emperyalist hakimiyetlerinin altına almak için çılgınca mücadele ediyor.

ABD emperyalizmi, Sovyet sosyal-emperyalizmi ve onların yeni sömürgeci müttefikleri, Afrika'da eşi görülmemiş vahşilikte, yırtıcı uzun kollarını uzatmak için çalışıyorlar. Aç gözlü kurtların bu faaliyetleri, ve siyasetleri sonucu, bu acı dolu kıtanın, halkları, Afrika burnunda, Zaire'de ve Sahra'da kanlarını akıtıyorlar. Bu, Güney Afrika ırkçılarını, Azanya. Namibya ve Zimbabve halklarının katledilmesini ve ezilmesini sürdürmek için bir kışkırtma politikasıdır.

VİETNAM VE KAMBOÇYA ARASINDAKİ KARDEŞ ÇATIŞMASI EMPERYALİST DEVLETLERİN SİYASETİNİN SONUCUDUR.

Vietnam ve Kamboçya arasındaki kardeş çatışması, Latin Amerika, Asya veya Afrika'nın bir çok ülkesinde birbiri arkasından yapılan gerici darbeler, yabancı ülkelerdeki, askeri üslerin arttırılması, kontrolsüz silahlanma yarışı v.s. emperyalist süper devletlerin siyasetleri ve onların suikast ve entrikalarının sonucudur.

Sonsuz cinayet zinciri, süper devletler tarafından işlenmektedir. Onların halkların içişlerine müdahalesi, açıkça ve eşi görülmemiş bir kibirle yapılmaktadır. Onların dünyadaki olaylara kendi isteklerini, dikte ettirme ve milletlerin devlet egemenliğini sınırlama çabaları korkunç boyutlara vardırılmıştır. Uluslararası hayatın göklerinde toplanan bulutlar savaş tehlikesi ile doludur. ABD emperyalizmi, Sovyet Sosyal-emperyalizmi uluslararası burjuvazi ve onlara bağlı bütün gericiler sürdürmek istedikleri bu savaşı hazırlıyor ve kışkırtıyorlar.

Bu nedenle, Parti bize daima uyanık olmamızı öğretiyor. Halkların ve sosyalizmin düşmanları; onlar ister ABD emperyalizmi, veya sovyet sosyal emperyalizmi veya her türden gericiler, burjuvazi veya revizyonistler olsun, vahşi ve haindir.

"ÜÇ DÜNYA" TEORİSİNİN ELEŞTİRİSİ.

"ÜÇ DÜNYA" TEORİSİ - PROLETARYA ve HALKLARA BURJUVAZİ VE EMPERYALİZM İLE DOST OLMAYI VAAZ ETME TEORİSİDİR.

Halkları aldatmak ve kafaları bulandırmak, emperyalist yayılmanın yollarını açmak ve bir çok yerde siyahı beyaz, düşmanı dost göstermek için çaba harcanmaktadır. ABD emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin kendi saldırgan faaliyetlerini ve halkların yaşantısına merhametsizce müdahalelerini, barışın ve milletlerin güvenliğinin kazanması olarak göstermek iyi bilinen bir demagojidir.

Fakat şimdi halklar bir başka bir demagojik ve çılgın bir propagandayla karşılaşıyorlar, onlar, halkların devrimci ruhlarını uyutmak, ara vermek için aynı rolü oynayan "3 dünya teorisi" olarak adlandırılan karşı devrimci tezler ve teorilerle karşılaşıyorlar. Bu teori, oportünizmi, Marksizm-Leninizmin yerine koymaya çalışıyor. Bu teori, proletaryaya ve halklara burjuvazi ve emperyalizm ile klasik gericilik ve bilinen faşistlerle hatta şeytan ile birlikte sözde milli bağımsızlığı savunmak için dost olmayı vaaz ediyor. Vahşi ve sürekli bir tehlike olan Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonya tehdidi arkasına gizlenen "üç dünya" Teorisi, halkların yerlerinden oynamamasını ABD emperyalizminin hakimiyetine ve baskısına ve eski sömürgecilerin sömürüsüne karşı mücadele etmemelerini, ama mevcut durumu, varolan yaşanmaz şartları, korumasını istemektedir. Mevcut durumun korunması çeşitli, emperyalistlerin avantajınadır. Halkların kurtuluş ve devrim mücadelelerinin aleyhinedir.

DEVRİMDEN VAZGEÇMEYİ VAAZ EDEN TEORİ.

Devrimin stratejisi olduğunu iddia eden, "Üç dünya" teorisi aslında, anti-Marksist ve karşı-devrimci bir teoridir. O çeşitli ülkelerin emekçilerine, proletaryasına ve emekçi kitlelerine devrimden vaz geçmelerini çünkü devrim için zamanın henüz gelmediğini vaaz ediyor. O, devrimde proletaryanın önder rolünü reddediyor. Marksist-Leninist sınıf ölçüsünün aksine, o sağcı güçleri ve en karanlık gericiliği de kendi dostları olarak kabul ediyor ve gerçekte, sağcıların, temsilcileri bunlar en uçta olsalar bile, çeşitli ülkelerde iktidara geldikleri zaman o bunu zafer olarak değerlendirmektedir.

SAHTE "ÜÇ-DÜNYA" TEORİSİ DÜNYA SAVAŞINI KIŞKIRTIYOR, SİLAHLANMA YARIŞINI TEŞVİK EDİYOR.

"Üç Dünya" teorisi halk aleyhtarı bir teoridir. Halkların hayati çıkarlarının ve savaş kışkırtıcılığının, cinayet olduğunu, çünkü savaşın bedelini halkların kendi kanlarıyla ödediklerini söyleyen Lenin'in tersine ve savaş için emperyalist planları bozmak için çaba harcamak yerine, sahte "Üç Dünya" teorisi, dünya savaşını kışkırtıyor. İki süper devlet arasındaki silahlanma yarışından, nötron bombasının "imal" edilmesinden ve askeri blokların bütçelerini artırmalarından, sanki dünyaya kurtuluş gelecekmiş gibi, bunları teşvik ediyor.

"ÜÇ DÜNYA" TEORİSİ KENDİ VAAZLARIYLE, ABD EMPERYALİZMİNİN BAKIŞ AÇISININ AYNI OLDUĞUNU İLAN EDİYOR.

"Üç dünya" teorisi, halklara ABD emperyalizmine güvenmeyi öğütlüyor. Onun bakış açısının, kendi vaazları ile "aynı veya benzer" olduğunu ilan ediyor. Halklar ABD emperyalizminin bakış açısının ne olduğunu çok iyi biliyorlar. ABD emperyalistleri, çılgın anti-komünisttirler, kapitalist ve yeni sömürgeci sistemin savunucusudurlar, uluslararası gericiliğin jandarmasıdırlar. ABD emperyalizmi, sosyalizmi ezmek, devrimi boğmak, halkları köleleştirmek için bütün güçleriyle savaştı ve savaşıyor. Dünyadaki halklar ve heryerdeki sıradan insanlar şu soruyu sormaktan kendilerini alıkoyamazlar! ABD emperyalizminin bu bakış açısı ve stratejisi ile "Üç Dünya" teorisi birleşiyormu?

"ÜÇ DÜNYA" TEORİSİ, PENTAGON VE NATO'YA, WERMACHT'IN GENERALLERİNE VE MOBUTU'YA "BİRLEŞİK CEPHEDE" BİRLEŞMELERİNİ TAVSİYE EDİYOR.

Bu teori, halkların milli bağımsızlık ve egemenliklerini savunma şampiyonu pozlarına giriyor, fakat pratikte halkların düşmanları ile birleşiyor. Sözde "Üç Dünya" halkların özgürlük, milli bağımsızlık ve egemenlik için verdikleri mücadelelerini devrimin kopmaz ve ayrılmaz bir parçası olarak değerlendirmiyor. Fakat, pragmatist ve bölgesel amaçlar için [illegible] sömürülebilecek bir alan olarak değerlendiriliyor. Bu tavır, halkların kurtuluş ve egemenlik mücadelelerinin lehine değildir, bu, halkların, omuzundaki bütün emperyalist eşitsizliklerin korunmasına hizmet etmektedir. ABD emperyalizmi, uluslararası büyük burjuvazi ve gerici kliklerle sözde bir birleşik cephe kurma adı altında, ki bu o kadar saçma ve gerçekleştirilemiyecek bir şeydir, oportünist ve anti-marksist vaazlarıyla, ittifak öneren "Üç dünya" teorisi, sadece devrimi değil, -ki o yanı reddiyor-, fakat aynı zamanda halkların bağımsızlık davasında- ki o Bunu savunduğunu iddia ediyor, yok ediyor Pentagon ve Nato, Wallstreet ve petrol şeyhleri, Wermecht'in generalleri ve Japon Samurayları, Strauss ve Mobutu'nun bu cepheye katılmalarını tavsiye ettiği zaman, halklar için bunun anti-komünist ve sömürgeci bir cephe olduğunu ayırtetmek zor değildir, ki bütün ülkelerdeki devrimci ve yurtseverler, böyle bir cepheye karşı yıllarca savaştılar ve kanlarını döktüler.

"ÜÇ DÜNYA" TEORİSİ KARİLLO VE BERLİNGUER İLE AYNI ÇİZGİDE ..

Gerici kliklere ve sağcı güçlere karşı anti-revizyonist bir tavırda gözüken "Üç dünya" teorisi, İspanya parlamentosu yeni durumu tartışırken, monarşinin savunulmasını ve ısrarla Cumhuriyetin kurulmasının red dedilmesini isteyen Karillo ile aynı çizgidedir. Burjuva düzeninin ve onun zulümcüsü polis aygıtının gayretli savunucusu İtalyan revizyonisti Berlinguer'le aynı çizgidedir. Sahte "Üç Dünya" teorisi bu revizyonistlerle barış içindedir.

BU ANTİ-MARKSİST SİYASETİ SAVUNAN HERKES ÇOK GEÇMEDEN NİKİTA KRUŞÇEV'İN DE YAPTIĞI GİBİ, DÜNE KADAR DÜŞMAN OLARAK LANETLEDİKLERİNİ DOST OLARAK KABUL EDECEKTİR.

Bu yolda ilerleyerek, "üç dünya" teorisi belki birgün Sovyet revizyonizmi ile bile yakınlaşabilir ve uzlaşabilir. Tarih ispatlamıştır ki, anti-Marksist, pragmatist bir politika izleyenler, çok geçmeden N. Kruşçev'in de yaptığı gibi düne kadar düşman olarak lanetlediklerini dost olarak kabul edecektir.

Emperyalistler: ellerinizi Vietnam'dan çekin

Vietnam Halkının ABD emperyalistleri ve onun nefret edilen uşaklarına karşı kazandığı büyük zaferinden bu yana üç yıl geçti. Bu zafer, tüm halkın hem Güneyde hem de Kuzeyde yüksek milli özlemlerinin gerçekleşmesi için yolu açtı. Birleşmiş Vietnam, ülkenin barışçıl inşaası için çalışmaya koyuldu

Amerikan emperyalistleri, Vietnam'ı bölmek, bu ülkeyi kendi yeni sömürgeci hakimiyetleri altında tutmak ve onu, diğer Asya halklarına karşı ileri bir saldırı üssüne dönüştürmek için elinden gelen herşeyi yaptı. Amerikan emperyalizminin bütün askeri, ekonomik ve siyasi potansiyeli kahraman Vietnam halkını diz çökmeye ve boyun eğdirmeye kullanıldı. 6 milyondan fazla Amerikalı eşi görülmemiş bu barbarca maceraya dolaylı veya dolaysız olarak katıldı. Amerika Birleşik Devletleri, Vietnamda 145 milyar dolardan fazla para harcadı, Pentagon'un en "üstün" generallerini, en iyi askerlerini, en modern silahları ve en öldürücü zehirleri gönderdi. Amerikan başkanları, birbiri ardısıra Eisenhower ve Kennedy, Johnson ve Nixon bütün stratejileri ve "doktrinleri"ya rattılar ve uyguladılar, "Amerikanlaştırma" ve "Vietnamlaştırma" politikasını, "kıraç toprak" taktiklerini ve diplomatik dalavereleri uyguladılar. Fakat bütün bunlar, rezil bir şekilde başarısızlığa uğradı.

Amerikan emperyalizminin öfkesini, barbarlığını ve dalaveralarını Vietnam halkı sonsuz yurtseverliği, mücadele için yıkılmaz kararlılıkları, muzaffer olmak için çelik iradesi ile karşıladı. Emperyalistlerin empoze ettiği mücadelede Vietnam halkının yaptığı fedakarlıklar ve ortaya koyduğu kahramanlıklar eşsizdir. Onlar zaferin elde edilmesinde, en iyi oğullarının milyonlarcasının hayatını feda etti, bütün materyal ve ruhsal enerjilerini kullandılar ve ülke kanlı savaşın çelik ve ateşiyle aydınlandı ve yandı.

Vietnam halkı, bütün bu fedekarlıklar, ve kahramanlıklar için, emperyalistlerinsaldırgan politikasına karşı ayaklanan bütün barışsever halkların mücadelesine yaptığı bu büyük ve şanlı katkı için bütün dünya halklarının hayranlığına saygısına ve sempatisine sahiptir.

Bu insanüstü fedakarlıklara saygılı ve minnettar olmayan bir kimse mahkum edilmelidir.

Başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu, Emek Partimiz tarafından eğitilen Arnavutluk halkı, Vietnam halkının Amerikan emperyalizmine ve onun uşaklarına karşı verdiği, kurtuluş mücadelesini samimi olarak destekledi ve tümüyle arka çıktı, onların kahraman zaferlerini canı gönülden yükseltti ve onların haklı davalarının zaferine olan kesin inancını ifade etti. Vietnam halkının, anti-emperyalist ve kurtuluş mücadelesi ile dayanışma içinde olan diğer halklar gibi halkımızda onların kan ve fedakarlık ile kazandıkları zaferleri sağlamlaştırmalarını ve tutmalarını, özgür yaşamlarını ve sosyalist anavatanlarını barış içinde inşa etmelerini temenni etti.

Yabancılar tarafından başlatılan ve bugüne kadar bir çok acılar getiren Vietnam Kamboçya sınırındaki anlaşmazlık ve silahlı çatışmalar, Hindi Çin'de yeni başlamış olan barışçıl inşa faaliyetlerini baltaladı. Arnavutluk halkı da dahil olmak üzere Vietnamın tüm dostları, Vietnam-Kamboçya anlaşmazlığının, dostluk ruhu, ortak anlayış ve çıkarlar temelinde çözüleceğine, yabancı müdahaleler sonucu daha karmaşık bir hale geldiğini üzülerek gördüler.

Arnavutluk Emek Partisi bu anlaşmazlık la ilgili görüşünü ve tavrını açık bir şekilde ortaya koydu. Kamboçya ve Vietnam sınırındaki olaylarla ilgili olarak bu yılın, 5 Ocak tarihli "Zerii Popullit"in baş yazısında Arnavutluk halkının, emperyalizme ve ortak düşmanlara karşı ortak mücadele etmiş olan her iki komşu ülkenin ve halkların,iki milletin, devrimin ve özgürlüklerinin yük - sek çıkarlarını zedeleyen her hareketten kaçınarak aralarındaki anlaşmazlıkları dostça tartışmalar yoluyla çözmelerini söylemektedi. Bizim inancımız odur ki bu, ortak çaba ve iyi niyet yoluyla elde edilebilir.

Fakat bu bölgede durumun barışçıl hale geleceğine, yeni emperyalist entrikalar ve süper devletlerin planları sonucu kötüleş - mekte ve gittikçe daha çıkmaz hale gelmektedir. Vietnam etrafında iyiye doğru düzelmesi yönünde hiç bir umut olmayan bir hava oluşmuştur. Dünyanın özgürlüğe aşık halkları meydana gelen yeni olaylar karşısında kuşku içerisindedirler, fakat muhteşem militan bir geleneğe ve zaptedilemez bir ruha sahip olan Vietnam halkının, yeni tehlikeler ve yaratılan zorlukların üstesinden gelebileceğine inançları tamdır.

Vietnam'ın kendi bağımsız gelişmesi ve barışçıl inşası yolunda ilerlemesinin engellenmesi, bütün halkların milletlerin özgürlüğünü ve bağımsızlığını, her ülkenin kendi meseleleri üzerinde kendilerinin karar vermesi hakkını isteyen ve bunlara saygı duyan herkesi etkilemekte ve bilinçlerini zedelemektedir.

Çeşitli meseleler üzerinde komşu ülkeler arasında çelişkili görüşler olabilir.Fakat biz, bunun olay yaratmak ve karıştırmak için sebep olmaması gerektiği, anlaşmazlıkların çözümünün haklı ve doğru yolunun konuşma olduğu görüşündeyiz. Sorunların, bir tarafın görüşlerini siyasi, ekonomik baskı v.b. ile empoze ettirerek çözümlenmesini istemek mahkum edilmelidir. Bu, halkların çok önceleri reddettiği bir uygulamadır.

Vietnam'ın kendi siyasi ve ideolojik görüşleri vardır. Bu onun kendi meselesidir Fakat biz Vietnam halkının haklarını savunuyoruz, dışarıdan hiç bir müdahale olmadan, her halkın kendi ülkesinin geleceğine kendisinin karar vermesi ilkesini savunuyoruz. Hiç kimsenin onlara karşı baskı ve tehditte bulunmasına hakkı yoktur.

PROLETARË TË TË GJITHA VENDEVE, BASHKOHUNI!
ZERIi POPULLIT
ORGAN I KOMITETIT QENDROR TË PPSH

Bu tür metodları seçen ve komşu ülkeler arasında çıkabilecek anlaşmazlıkları çözmek için masanın başına oturmayı kabul etmeyenler haklı değildir, tartışmada zayıf olanlardır ve elebaşılardır. Bundan dolayı kendi görüşlerini ve amaçlarını baskı ve şantaj yoluyla empoze ettireceğini düşünen bir kimse bilmelidir ki ne Vietnam halkı bunu kabul edecektir ne de özgür bir halk bunu onaylayacaktır.

Amerikan emperyalizmine karşı elde edilen zaferden ve ülkenin birleştirilmesinden sonra Vietnam halkı için yeni bir dönem başlamıştır. Savaşın sayısız ve derin acılarını sarma çabası, sosyalist inşa ve dönüşüm dönemi. Şimdi, onların iç işlerine müdahale etmeye, bu görüşmelerin çözümünü baltalamaya ve onlar için zorluklar yaratmaya, hiç kimsenin hakkı yoktur. Vietnam'ın kendi sorunlarını nasıl çözdüğüne, meseleleri nasıl ele aldığına -ki o bunda egemendir-hiç kimse müdahale etmemelidir.

Vietnam'a uygulanan baskıyı ve kendi ülkesinde ne yapması ve nasıl hareket etmesi gerektiğini dikte ettirme çabaları döneminde, "biz halkların özgürlük ve bağımsızlığını destekliyoruz", "Biz faizsiz yardım veriyoruz", "biz milletlerin haklarına saygılıyız" vb. slogan ve güzel sözlerin arkasında neler gizlendiğini herkes anlayabilir ki bunlar emperyalistler tarafından çekinmeden ve rastgele kullanılmaktadır.

Bugün, Vietnam halkı yeni ve büyük zorluklarla karşı karşıyadır. Fakat onlar zorluk ve baskılar karşısında hiç bir zaman boyun eğmediler ve yenilmediler. Onlar, bunlar ne kadar büyük olursa olsun ve nereden gelirse gelsin kararlılıkla nasıl diren meye ve üstesinden gelmeye alışıktırlar. Onlar hem geçmişte, hem de bugün bütün özgürlüğe aşık halkların, bütün ilerici güçlerin desteğine ve sempatisine sahiptirler. Proleter enternasyonalizmine sadık olanlar, büyük devletlerin entrikalarına bu devletleri destekleyen bütün düzenbazlara karşı Vietnam halkını desteklemeyi ve yardım etmeyi, görevleri olarak değerlendirmektedir.

24 Haziran 1978 tarihli ATA bülteninin İngilizce sayısından alınmıştır.

Partimiz hem ABD emperyalistlerinin, ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin saldırgan politikalarını ve "barış sever" demagojilerini hem de halkların kurtuluş ve devrim davalarını yok eden sözde "üç dünya" teorisi gibi sahte teorileri teşhir edecek ve geçmişte olduğu gibi bugün de bunlara karşı mücadele edecektir. "Bloksuz dünya" teorisyenlerine gelince bunlar yalanve sahtedir, ki hiç bir dikkate alınacak yanı yoktur,çün kü dünyada meydana gelen olaylar, her geçen gün bunları reddetmektedir.

Özgürlük ve bağımsızlık, sosyalizm ve devrim ancak proletaryanın ve halkların bütün düşmanlarına karşı, emperyalistlere karşı, bunlar ister Amerikan veya Sovyet, yeni veya eski emperyalistler olsunlar, her türden revizyonistlere ve bütün ülkelerdeki gericilere karşı, proletaryaya ve halklara karşı anlaşan herkese karşı, cesaretle ve azimle mücadele edilerek korunabilir ve başarıyla ilerletilebilir.

11 Haziran 1978 tarihli ATA bülteninden tercüme edilmiştir.

DÜZELTME

Halkın Kurtuluşu eleştirisinin 36.sayımızda yer alan 2. bölümünün 13.sayfada yer alan 2.sütunun son cümlesi, şöyle çıkmıştır:"yarı-feodal üretim ilişkileri de üretici..." Doğrusu:"Feodal üretim ilişkileri de üretici..."şeklinde, olacaktır.Düzeltiriz.

Dünyada Arnavutluk'un yankıları

25 Haziran 1978 tarihli ATA bülteni "Sosyalist Arnavutluk'un sözleri ve pratikte yaptıklarının dünyadaki yankıları" başlığı altında yayınlanan bir yazısında, Mauritius Avusturya ve Meksika gazetelerinden çıkan yazılardan bahsettikten sonra şöyle demektedir:

"Enver Hoca Yoldaşın Gjirokastra ve Sararda bölgelerine yaptığı gezi ve bu gezi sırasında yaptığı konuşmaların yankıları Türkiye'de de devam etmektedir. HALKIN BİRLİĞİ Gazetesi, Enver Hoca Yoldaşın Soranda' da yaptığı konuşmasını yayınlamıştır."

Okuyucularımızın hatırlayacağı gibi, Enver Hoca Yoldaşın bu konuşması HALKIN BİRLİĞİ'nin 11 Nisan 1978 tarihli 32. sayısında yayınlanmıştı.

HALKIN BİRLİĞİ, AEP ve Enver Hoca Yoldaşın Marksist-Leninist çizgisinin ışığında uluslararası Marksist-Leninist hareketin saflarında yerini alarak, her türden revizyonist ve oportünistlere karşı mücadele ederek, Marksizm-Leninizmin saflığını koruyacak ve savunacaktır.

İBRAHİM KAYPAKKAYA TÖRENLERLE ANILDI (4)

TUNCELİ'NİN KASABA VE KÖYLERİNDE İBRAHİM YOLDAŞ ANILDI!

Nazmiye ilçesine bağlı İlisu köyünde düzenlenen anma toplantısına tüm köylüler katıldı. İbrahim Yoldaşın hayatı ve mücadelesi anlatılarak Halkın Gücü hizipçileri teşhir edildi.

PAYASLI EMEKÇİLER İBRAHİM YOLDAŞI ANDILAR.

Payas'ta yapılan toplantı saygı duruşundan sonra bir yoldaşın konuşmasıyla açıldı. Konuşan Yoldaş İbrahim Yoldaşın, mücadelesini ve Proleter devrimci hareketin doğuşunu anlattı.. Proletarya Partisi'nin geçmişin proleter devrimci temeli üzerinde yükseleceğini belirtikten sonra işçi sınıfı arasındaki çalışmanın önemine değindi.

PAZARCIK KÖYLÜLERİ İBRAHİM YOLDAŞI'I ANDILAR

18 Mayıs günü sofular köylüleri ellerinde pankratlarla sloganlar atarak yürüyüşe geçtiler.Maksutuşağı köyünde birleşen iki köy halkı miting düzenliyerek yoldaşı andılar.Mitingte, ileri Çapa-İş sendikasının gönderdiği mesaj okundu.Konuşmacı arkadaşlar İbrahim yoldaşın mücadele hayatını anlattılar. Özellikle O'nun doğru fikirleri üzerinde durararak TKP/ML hareketinin M-L bir akım olarak doğduğunu ve o temel üzerinde bugüne kadar geliştiğini vurguladılar.

NAZİMİYE:

Ölümsüz önder İbrahim Kaypakkaya yoldaş 19 Mayıs günü Dallıbahçe'de yapılan toplantıyla anıldı. İyi bir hazırlık yapılan toplantıya 300'e yakın kadın, erkek genç ihtiyar katıldı Toplantıda İbrahim Yoldaşın hayatı ve mücadelesi anlatılarak, TKP(M-L) hareketinin geçmişi değerlendirildi.

İŞKENCE TEZGAHLARINDA KATLEDİLEN M-L ÖNDER ANILDI,

KÜTAHYA

Kütahyalı proleter devrimciler yiğit önderi bir gece düzenleyerek andılar. Gecede HB taraftarı arkadaşlar yoldaşın hayatı ve mücadelesini anlatan konuşmalar yaptılar. Konuşmalarda İbrahim Yoldaşın hatalı ve doğru yanlarının ayırt edilmesi gerektiğini belirterek, O'nun PDA oportünizmine ve revizyonizme karşı yürüttüğü mücadelede ilkelere bağlılığı, kararlılığı anlatıldı.Esas olan doğru yanları vurgulandı.

H.Kurtuluşu'nun geliştirdiği bölücülük yıkılacaktır

Istanbul'da 17 Temmuz'da faşist eğitimi protesto yürüyüş ve mitingi yapıldı. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Partizan taraftarlarının katıldığı, yürüyüşe 2500-3000 civarında bir kitle katıldı.

Saraçhane'den Sultanahmet meydanına kadar yürüyüş boyunca "Kahrolsun Faşişt Eğitim, Yaşasın Demokratik Eğitim", "Kahrolsun Faşist Feodal Eğitim","Seçme Sınav Kalksın, Okullar Açılsın", "Pol-Der kapatılamaz",Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm", "Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti" gibi devrimci sloganlar atıldı.

Yürüyüş yolu üzerinde MHP ve Ülkü Ocaklı faşistlerin toplandıkları yer olan bir kıraathaneden bağıranlara karşı "Kahrolsun Faşistler" sloganı atıldı.

Sultanahmet meydanında yapılan mitingle yürüyüş sona erdi.

Mitinge Halkın Yolu ve Kawa taraftarı devrimciler katılmamışlardı. Bu gurupların mitinge katılmamalarının -kendi hataları bir yana- esas nedeni mitingi düzenleyen YDGF'nin devrimci gruplara katılmaları için çağrı yapmıyan ve kendilerinden başkalarına konuşma hakkı vermeyen tavırlarıdır.

Mitingi düzenleyen YDGF, Halkın Kurtuluşu taraftarı gençliğin bir örgütüdür. YDGF yetkilileri mitinge katılan Halkın Birliği ve Partizan taraftarlarına da konuşma hakkı vermediler.

YDGF yöneticilerinin bu tavrı demokrasi düşmanı, gerici ve halkın devrimci güçlerini bölen bir tavırdır. Bugün modern revizyonizme karşı çıkan devrimci guruplara kitle örgütlerinde konuşma hakkı tanımayanlar sosyal faşistler yeni oportünistler ve bir kısım reformculardır. YDGF yöneticilerinin son tavrı bunların tavrından hiç de farklı değildir. YDGF yöneticilerinin bu gerici tavrı Halkın Kurtuluşu-nun küçük burjuva sınıf yapısından ve oportünist siyasetinden, kaynaklanmaktadır. YDGF yöneticilerinin bu gerici tavrı faşizme sosyal faşizme, emperyalizme sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelede gençliğin ve halkımızın devrimci eylem birliğini bölmekte zayıflatmakta ve karşı devrime hizmet etmektedir. Çünkü içinde halk için demokrasi olmayan hiç bir devrimci eylem birliği halk düşmanlarına karşı güçlü bir mücadele yürütemez.

Ülkemizin diğer yerlerinde de aynı tavrını hızla geliştiren Halkın Kurtuluşu taraftarları, böylece faşist eğitime karşı yapılan mitingin zayıflamasına baş neden oldular. Halkın Kurtuluşu taraftarları bu gerici tavırlarını 1 Mayıs'ta İzmir ve Eskişehir'de proleter devrimcilere, konuşma hakkı vermemekle başlattılar. Son olarak Istanbul, Ankara ve İzmir'de faşist eğitimi protesto mitinglerinde kendinden başka hiç kimseye konuşma hakkı vermeyerek geliştirdiler.

Halkın Kurtuluşu taraftarları, bu demokrasi düşmanı gerici tavırlarından, karşı devrimcilere hizmet eden bu tavırlarından vazgeçmeli, gençliğin ve halkın devrimci eylem birliğinin sağlanması için "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda özgürlük" ilkesine uymalıdırlar. Bunu yapmadıkları taktirde devrime ve halka zarar verecekler yaptıklarının hesabını devrimci kitleler kendilerinden mutlaka soracaktır.

Mitingi ve devrimci eylem birliğini zayıflatan bir diğer tavır da Halkın Birliği ve Partizan taraftarlarının miting, yöneticilerinin gerici tavrını protesto etmek amacıyla mitingi sona ermeden terketmeleriydi... YDGF yöneticlirenin gerici tavrını haklı olarak protesto etmek gerekirdi. Fakat bunu mitingi zayıflatmaya, devrimci eylem birliğini bölmeye vardırmak hatalıydı. YDGF yöneticilerinin gerici ve bölücü tavrı eylemin faşizme karşı yanını gölgelemeden protesto edilebilirdi. Örneğin gerici tavrı protesto için yapılan konuşma mitingin sona ermesine yakın yapılabilirdi. Çünkü miting faşist ve feodal eğitime karşı gençliğin devrimci bir eylemiydi. Hangi hatalı tavır takınılırsa takınılsın eylemin kendisi karşı-devrimci hale dönüşmeden böyle bir eylemi terketmek, küçük burjuva sekter bir tavırdır. İkinci olarak bu gibi sekter ve hatalı tavırlar polisin, mitinge saldırmasına uygun bir ortamın doğmasına hizmet edeceği için de hatalıdır.

Halkın Birliği taraftarlarının da hatalı tavrı, küçük burjuva rekabetçiliğinin az da olsa var olan etkisinden ve halk içindeki çelişkilerin düşmana karşı müadeleyi zayıflatmıyacak tarzda ele alınması gerektiğini yeterince kavrıyamamaktan, kaynaklanmaktadır. Halkın Birliği taraftarları gelecekte aynı türden hatalara düşmemek için, bu hatasından ders çıkaracaklardır.

Bugün ülke çapında özellikle Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca geliştirilen bütün küçük burjuva gerici ve bölücü tavırlar yıkılacak, gençliğin ve halkımızın, faşizme, sosyal faşizme ve her türden gericiliğe karşı devrimci eylem birliği gelişecektir.

Bireysel terör

Baştarafı Sayfa 5.'de

lir. Aksi halde, bazı Latin Amerika ülkelerinin acı pratiğinin gösterdiği gibi, silahlı azınlığın faaliyeti, onlar ne kadar kahraman ve fedakar olurlarsa olsunlar, kitleler tarafından anlaşılmaz, kitlelerden tecrit olur ve yenilgiye uğrar (AEP 6. Kongre Raporu S.66).

Marksist-Leninistler bireysel terörizmi reddetmekle yetinemezler. Bu zararlı yöntemi mahkum etmek, kitlelere kavratmak, vazgeçilmez görevlerimizdendir. M-L kitle çizgisini derinden kavramada teoriyi daha sıkı inceleyelim. Doğru kitle çizgisini ne ölçüde kavrarsak, bireyci terörizm yöntemini de o ölçüde güçlü olarak mahkum edebiliriz.

HALKIN KURTULUŞU

Baş. Tarafı. sy. 11 de.

ilişkilerini, emperyalizmin içine sokmuyor, bunun tasfiyesini demokratik devrim görevi olarak belirliyor. Ve demokratik devrim görevini sosyo-ekonomik planda komprador-feodal üretim ilişkilerini tasfiye etmek sınıfsal planda ise bürokrat kapitalist sınıfın, ve toprak ağası sınıfının yok edilmesi olarak belirliyor. Mao Zedung komprador kapitalizm ve feodalizm gibi sistemlerle, buna tekabül eden sınıfları Halkın Kurtuluşu yazarları gibi birbirinden ayırmıyor., üstelik birbirine sıkıca bağlı olarak aynı düzeyde, ele alıyor." (HB Sayı 28)

Buradaki ilk cümleden okuduğunu anlayabilen herkes, Mao Zedung'un komprador üretim ilişkilerini tasfiye görevini emperyalizmi tasfiye görevi içinde görmediğinin,diğer görev, yani demokratik devrim görevi içinde gördüğünün sözünün edildiğini anlayacaktır. HB bunu, tam da HK'nun kendisine dayanak yapmaya çalıştığı "emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra" sözlerine dayandırmaktadır. Mao Zedung sorunu"yanı sıra "yani bu görevin dışında, bir başka görev içinde ele almaktadır. Bu görevi de "komprador-feodal üretim ilişkilerini değiştirmek" olarak, her iki üretim ilişkisini değiştirmeyi birlikte ele almaktadır. HB'nin mantığının şöyle olduğu açıktır: Yeni demokratik devrim milli ve demokratik görevleri içerir. Milli görev emperyalizmin özel ayrıcalıklarına son vermek olarak ifade edilmiştir. Bunun yanısıra demokratik devrim görevi komprador-feodal üretim ilişkilerini değiştirmektir. Şayet gerçek PB'nın iddiası gibi olsaydı, HB Mao Zedung'un sözlerinin ilk bölümünü almazdı. HB bu bölümü özellikle almıştır. Çünkü bu "yanı sıra" ifadesi HB'ni tamamen doğrulamaktadır.

PB'nin bilerek atladığı ikinci cümlede ise sorunun esasına değinilmektedir. Mao Zedung'dan yaptığımız alıntı önce toprak ağası sınıfı ve bürokrat kapitalist sınıfa, komprador-feodal üretim ilişkilerinin tekabül ettiğini ortaya koymaktadır. Bu iki sınıfı tasfiye etmekle komprador-feodal üretim ilişkilerini değiştirmek aynı görev olarak konuyor: Mao Zedung HK gibi üretim ilişkileriyle sınıfları birbirinden ayırmıyor. Sonra Mao Zedung feodalizm ve tekelci kapitalizm gibi sistemlere, toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfın tekabül ettiği anlayışında olduğunu gösteriyor. Ve her iki sistemin yok edilmesini her iki sınıfın yok edilmesiyle aynı düzeyde ele alıyor. Mao Zedung HK gibi komprador kapitalizmini ayrı yere, komprador burjuvaziyi ayrı yere koymuyor, komprador kapitalizmi ile komprador burjuvaziyi aynı yere koyuyor. HB bu görevin yeni demokratik devrimin demokratik görevleri içinde yer aldığını kavradığından bu durumla HK'nun görüşleri arasındaki çelişkiye işaret ediyor. Yoksa HK'nun tahrif ettiği gibi yeni demokratik devrimi; demokratik devrimle aynılaştırmıyor.

Görüldüğü gibi ortada gerçekten bir tahrif vardır. Tahrif edilen HB'nin görüşleridir. Bunu yapan HK okuyucununun gerçeğe ulaşmasını önlemek için HB'nin sözlerinin, can alıcı noktasına geldiğinde kesmiştir.Ama oportünizm, güneşi balçıkla sıvayamaz.

(DEVAM EDECEK)

Hua

Baştarafı Sayfa 16.'de

ka'nın birçok ülkesinde ekonomik ve siyasi ilişkilerini geliştirmek için de çaba harcamaktadırlar.

Sovyet sosyal emperyalistlerinin bu yayılma ve saldırılarına karşı ABD ve Fransa, Belçika B.Almanya, İngiltere aralarındaki ittifakı daha da sıklaştırmakta ve yeni emperyalist saldırganlık tedbirleri almaktadırlar. Bugün Fransa'nın Afrika'da toplam 14 bin asker ve personeli bulunmakta, ayrıca elinde Afrika savaşları için eğitilmiş 20 bin kişilik askeri gücü de hazır tutmaktadır. Gerek ABD nin gerekse Batı Avrupalı emperyalistlerin Afrika ülkelerinde yoğun ekonomik sömürü ve bağımlılık ilişkileri yanında birçok ülkede de askeri üsleri vardır. ABD ve Batı Avrupalı emperyalistler Afrikadaki sömürü alanlarını Sovyetlere kaptırmamak ve yeni sömürü alanları ele geçirmek için, askeri tahakkümlerini güçlendirmek için, emperyalist saldırganlık planlarını daha da geliştirmektedirler.

Fransa ve Belçika, Sovyet ve Küba desteğinde son saldırıda Zaireye derhal paraşütçü birliklerini indirdiler.

ABD, Fransa, Belçika, Almanya ve İngiltere yaptıkları son Paris toplantısında Afrika' ya askeri müdahale yapmakta ortak güçlerini birleştirecekleri ve daha etkin tedbirler alacakları kararına varmışlardır. Bu kararı takiben ABD Zaire'ye askeri malzeme vermiştir. Yine bu emperyalistlere bağımlı olan Afrikalı uşakları tarafından sözde "Afrika barış ordusu" adı altında sözkonusu emperyalistlerin menfaati için bir "saldırganlık ordusu" da kurulmuştur.

Bütün bunlar, Afrikada, Sovyet sosyal emperyalistleriyle ABD ve Batı Avrupalı emperyalistler arasındaki emperyalist rekabetin şiddetlendiğini göstermektedir. Afrika'da nüfus alanlarını ele geçirmek ve denetimleri altındaki alanlarda hakimiyetlerini geliştirmek için bu emperyalistlerin saldırı savaşlarını arttırdıklarını göstermektedir. Sovyet emperyalistleriyle, ABD ve Batı Avrupalı emperyalistlerin askeri tedbirlerini karşılıklı arttırdıklarını ve Afrikadaki emperyalist savaşı daha da yoğunlaştıracaklarını göstermektedir.

Bu durumda, iki emperyalist bloktan birine karşı diğerine dayanmak Afrika halklarını kurtuluşa değil köle sahibi değiştirmeye veya köle kalmaya mahkum etmektedir. Huang Hua'nın Mobutu'yu ve arkasındaki ABD ve Batılı emperyalistleri desteklemesi de böyle bir tavırdır. Böyle bir tavır şüphesiz ki sosyalist bir ülkenin uygulaması gereken devrimci bir tavır değildir. Çin'in yeni oportünist yöneticilerinin gerici bir tavrıdır. Bu tavır ABD ve Batılı emperyalistleri güçlendirdiği gibi, sovyet sosyal emperyalistlerinin kendini "anti emperyalist" gösterme sahtekarlığını da kolaylaştırmakta onların işine de gelmektedir.

Çin halkının Afrika halklarının ve ülkemiz halkının menfaati, Afrikada'ki emperyalist saldırı savaşlarına karşı çıkmayı Afrika halklarının bağımsızlık, ve demokrasi mücadelesini desteklemeyi gerektirir. Sovyet sosyal emperyalistlerinin ve ABD-Batı Avrupalı emperyalistlerin saldırılarına, sırtını bu saldırganlardan birine dayıyan Mobutu rejimine karşı Zaire halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini desteklemeyi gerektirir.

Dimitrov

BaştarafıSSayfa 7'de

Savunması" politikası iktidar mücadelesinden vazgeçmekti.

Dimitrov, ülkelerin gerçek savunmasını ve bağımsızlığını, ancak proletarya iktidarının teminat altına alabileceğini, Sovyetler Birliği'nin bunun açık bir örneği olduğunu belirterek, faşizm ve savaş tehlikesi durumunda komünistlerin bir halk cephesi hükümetinin yaratılması için çaba harcayacaklarını, proletarya veya halk iktidarı kurulmasının şartlarının olmadığı ülkelerde kurulabilecek olanhalk cephesi hükümetlerinin faşizme ve savaşa karşı mücadele hükümetleri olacağını açıkladı.

O, savaşın baş kışkırtıcısının proletarya devleti, dünya proletaryası, ezilen milletler ve dünya halklarının başdüşmanının faşist mihrak olduğunu tesbit ederek, esas saldırının faşist kampa karşı yönetilmesi gerektiğini vurguladı. Alman İtalyan ve Japon faşistlerine, karşı mücadelenin diğer ülkelerdeki faşistlere karşı mücadeleden koparılmayacağına dikkat çekerek düşmanlar arasında ayırım yapmasını bilmeyen devrimcileri şiddetle eleştirdi. Böyle düşüncelerin baş düşmanlara karşı mücadeleyi zayıflatacağını belirtti.

Faşizme karşı mücadele taktiklerinin doğru bir kitle çizgisiyle birleştirilmesinin tayin edici önemini tekrar tekrar ortaya koyan Dimitrov kitlelerin bulunduğu her alanda çalışmanın önemini açıkladı. Faşistlerin kitleleri etki altına alabilmek için en önemli silahlarından birinin yalan vaadler olduğuna işaret etti. Devrimci saflarda bu yalanları, ikiyüzlü vaadleri açığa çıkarmayı küçümsememek gerektiğini bunun siyasi bakımdan geri olan, halk kitleleri üzerine etki yaptığını, bu yüzden her alanda faşistlerin iki yüzlülüğünü sahte sözlerini teşhir etmek gerektiğini, ısrarla vurguladı.

Dimitrov devrimin zafere ulaştırılmasında ve sürdürülmesinde Bulgar halkına başarıyla, önderlik etti. Fakat Stalin'in, ölümünden (1953) sonra, Sovyetler Birliği'ndeki gelişmeye paralel olarak Bulgaristan'da da modern revizyonistler komünist partisinin yönetimini ele geçirerek, Bulgaristan'ı kapitalist bir ülke haline dönüştürdüler.. Bugün bu ülkelerde sosyal-emperyalistlerin kuklası bir yönetim hakimdir. Bulgar revizyonistlerinin bu hainane girişimleri Dimitrov'un parlak mücadelesini, gölgeleyemez. Revizyonistler Dimitrov'a sahip çıkamazlar ve hainlerin kukla yönetimi Bulgar halkı tarafından mutlaka yıkılacaktır.

Faşizme ve savaşa karşı mücadelenin her ülkenin şartlarına göre değişik özellikler taşıdığını, bu alanda hazır reçeteler aramamak gerektiğini belirten Dimitrov'un görüşleri ve mücadelesinden öğrenmeliyiz. Faşizme, sosyal-faşizme ve savaş kışkırtıcılığı yapan iki süper devlete ve tüm gericiliğe karşı mücadelede Dimitrov'un gösterdiği yolu doğru kavramalıyız. Bunun için faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşist gelişmeye karşı halk demokrasisi mücadelesini, daha sıkı kavramalıyız. Bugün ülkemizde faşizmi, sosyal-faşizmi ve tüm gericiliği yıkmada, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin sömürü ve tahakkümünü alt etmede kavranacak halka budur. Bu, aynı savaş tehlikesine karşı mücadelenin de esasını oluşturmaktadır.

Ülkemizde, "Yurt Savunması" adı altında hakim sınıflara uşaklığı savunan yeni oportünistler savaş tehlikesine, faşizme, ve sosyal-faşizme karşı mücadelenin önündeki önemli engellerden biridir. Düşmanlar arasında ayırım yapmayan "sol" anlayışlar da tali olarak bu mücadeleyi zayıflatmaktadır. Faşist ve sosyal-faşist sahtekarlıkları, teşhir etmenin önemi ise yeterince kavranmamakta, bu görev küçümsenmektedir. Dimitrov ' un gösterdiği yolda, modern revizyonizme, yeni oportünizme tali olarak da (sol) culuğa karşı mücadele, dünya proletaryasının önderliğinde ezilen milletler, ve halkların, iki süper devlete emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve savaş tehlikesine karşı birleştirilmesinin kopmaz bir parçasıdır.

Proletaryanın yiğit savaşçısı ve büyük önderi Dimitrov' un mücadelesi ve öğretileri emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadelede dünya halklarına yol gösteriyor.

ÇKP.

Baştarafı Sayfa 7'de

tırıldı. Büyük Proleter Kültür Devrimi tüm dünyayı derinden etkiledi. Yeni M-L Partilerin doğmasına büyük katkıda bulundu. Modern revizyonizme karşı mücadelede güçlü bir silah oldu.

ÇKP, proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesinin tayin edici önemini vurguladı. Büyük Proleter Kültür Devrimiyle de bu konuda tarihi öneme sahip bir adım attı. Kültür devrimiyle, kapitalist yolcular ve onların çeteleri önemli ölçüde tasfiye edildi... Arkasından Lin Biao ve hempaları partiden tasfiye edildiler.. Fakat parti içinde sinsi faaliyetlerini sürdüren kapitalist, yolcular Mao Zedung'un ölümüyle parti yönetimini gaspettiler. Bunda, bazı önemli parti yöneticilerinin uzlaşmacılığının büyük etkisi olmuştur. Ayrıca Kültür Devrimi sırasında yapılan, "sol" sekter hatalar da kapitalist yolcuların güçlenmesine tali bir etkide bulunmuş, burjuvaziye karşı mücadeleyi zayıflatmıştır. ÇKP'nin yönetimini ele geçiren yeni oportünistler üretimi geliştirme adı altında sınıf mücadelesini reddetmekte oportünist "Üç Dünya" tezleriyle emperyalist ülkelerin yarı-sömürge ve sömürgelerin halklarına kendi hakim sınıflarıyla, birleşmelerini devrimden vazgeçmelerini tavsiye etmektedirler.

Teng Siao-Ping ve Hua Kua Feng'in başını çektiği ÇKP' nin yeni oportünistlerinin gerçekte iki süper devlete karşı olmadıkları daha açık ortaya çıkmaktadır. Bunlar Sovyet Sosyal emperyalistlerine karşı Amerikan ve Avrupa emperyalistleriyle, işbirliğini savunmaktadırlar. Sadece 2. 'dünya dedikleri ülkelerin emperyalist burjuvazisini şirin göstermekle yetinmeyen yeni oportünistler, sözde süper devlet olarak ilan ettikleri Amerikan emperyalistlerini de şirin gösterme çabalarını yoğunlaştırdılar. Onların bu çabaları emperyalistlerin, kendilerine karşı "iyiniyet" eğilimlerini hızla geliştirmektedir. Başta Amerika ve Avrupa Emperyalistleri olmak üzere çeşitli ülkelerin Çin'le işbirliğini geliştirme çabaları, Çin'e silah satma girişimleri bunun somut örnekleridir. Yeni oportünistler proleter devrimleri ve milli kurtuluş mücadelelerinden yana değildir. Onlar sosyal-emperyalistlere karşı diğer emperyalistlerle işbirliğinden yanadır. Bu politika özünde sosyal-emperyalizme karşı da değildir.

Çin komünistleri ve halkı parti yönetimini gasbeden yeni oportünistleri tasfiye edemezlerse, sosyalist Çin'in kapitalist Çin'e dönüşmesi kaçınılmaz olacaktır. Yeni oportünistler, çok yönlü girişimleriyle bu yolda hızla ilerlemektedir.

Yeni oportünistlerin parti yönetimini gasbetmeleri dünya devrimi açısından bir gerilemedir. Fakat kapitalist yolcu döneklerin, modern revizyonist hainlerin bütün çabaları, dev adımlarla ilerleyen dünya devrimi karşısında yenilgiye uğrayacaktır. Proleter devrimi yönünde dönen tarihin tekerleri tüm gericileri ezip geçecektir.

ÇKP'nin parlak mücadele deneylerinden öğrenmeliyiz. Aynı zamanda yeni oportünistlerin partinin yönetimini ele geçirmesi bizim için öğretici olmalıdır.. Mao Zedung'un önderliğindeki ÇKP nin elli yıllık mücadelesine kararlılıkla sahip çıkarak yeni oportünizme karşı mücadeleye sıkıca sarılmalıyız. Bu akım, uluslararası proletarya hareketinin ideolojik alandaki en büyük düşmanlarındandır. Yeni oportünist akıma karşı mücadele modern revizyonizme karşı mücadeleden koparılamaz. Çünkü her ikisinin özü de aynıdır.

ÇKP'nin 57. kuruluş yıldönümünde Marksizm-Leninizmi kavrayarak yeni aportünizme ve modern revizyonizme karşı amansız mücadele vermeden tüm emekçilere teşhir edilmeden proletaryanın mücadelesinin zafere doğru, ilerletilemeyeceğini derinden kavramalıyız. ÇKP'nin zaferlerle dolu şanlı mücadelesi, emperyalizm, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelemize ışık tutuyor.

OPEC

Baştarafı Sayfa 16.'de

di Düzeni" kuracaklardı. Bu yolla sömürge ve yarısömürge ülkeler emperyalist, sosyal-emperyalist baskı ve sömürüden kurtulacaklardı. Komünistlere düşen görev de hakim sınıfları "bilinçlendirmek" için gayret göstermekti.

Oysa marksizm-Leninizm kişilerin ve sınıfların bilincinin, bunların varlık şartları tarafından belirlendiğini öğretir.. Komprador burjuva ve toprak ağaları sınıflarının bilinçlerini de emperyalizme bağımlılıkları, belirlemektedir. Çünkü bu sınıfların varlığı, emperyalizmin sosyal-emperyalizmin varlığına kopmaz şekilde bağlıdır. İşte bunların bilincini belirleyen budur. Bunların bilinci uşaklık bilincidir.

OPEC'in son toplantısı yeni oportünistlerin devrim düşmanı, teorilerine bir kere daha darbe vurmuştur. Lenin'in emperyalizm tezini bir kere daha doğrulamıştır. Yeni oportünistlerin tutunmaya çalıştıkları dallar, canlı gerçekler karşısında bir bir kopmaktadır. Gelişen sınıf mücadelesi yeni oportünistlere hak ettikleri cevabı vermektedir, vermeye devam edecektir.

Yemen

Baştarafı Sayfa 16.'de

sı ve kültürel işbirliği ileri boyutlara ulaşma yönünde gelişmektedir. Bu durum sosyal-faşist gelişmeyi hızlandırıcı bir etki yapacaktır. Proleter devrimciler faşizme, sosyal-faşizme, gericiliğe karşı halk demokrasisi mücadelesinde emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle geliştirilen işbirliği konusunda hakim sınıfların kölelik ilişkilerini teşhir etmeli, kitleleri daha geniş daha aktif mücadelelere hazırlamalıdır. Ayrıca sosyal-faşist yayılma gücünü küçümseme eğilimleri mahkum edilmelidir.

GÜNEY YEMEN'de SOSYAL-FAŞİST DARBE

Geçtiğimiz günlerde Arap Yarımadası'nın güneyinde önemli gelişmeler oldu. Kuzey Yemen Devlet Başkanı El-Gaşmi, Güney Yemen'den gönderilen bir bombayla 24 Haziran'da öldürüldü. Aynı gün Güney Yemen ordusu içinde çatışmalar başladı. Milis Kuvvetlerinin de katıldığı çatışmaların ikinci gününde, Sovyet uşaklarının başını çektiği darbeciler duruma hakim olarak, Devlet Başkanı Selim Robaya Ali ile iki yöneticiyi idam ettiler.

Kuzey ve Güney Yemen Devletleri, Arap Yarımadasının güneyinde, Akdeniz'le Hint Okyanusunu birbirine bağlayan Süveyş kanalı-Kızıldeniz yolunun Hint Okyanusuna açıldığı bölgededir. Bu bölge, Hint okyanusuyla Akdenizi birleştiren deniz yolunun kontrol edilmesi, Arap Yarımadası ve Basra Körfezi civarındaki zengin petrol yataklarının ele geçirilmesi veya elde tutulması, Afrika'ya müdahale, Hint Okyanusunda asker bulundurmak vb. açılardan emperyalistler için büyük öneme sahiptir.. Bölgeyi askeri bir üs olarak kullanmak emperyalist devletlere, Afrika'ya müdahale, petrol yataklarına sahip olma gibi bir çok bakımdan kolaylık sağlayacaktır. Bu sebeple, geçmişten, beri emperyalistler arasında önemli bir dalaşma konusu olmuştur. Geçmişte uzun süre İngiliz sömürgeci yönetimi altında kalmış olan Yemen bölgesi emperyalistlerle sosyal-emperyalistlerin hegemonya mücadelesi açısından da günümüzde önemini korumaktadır.

Dünyayı hegemonyaları altına almak için, halklara saldıran, ülkelerin iç işlerine karışan, darbeler düzenleyen, kendi aralarında amansız bir rekabete giren Amerikan ve Rus sosyal-emperyalistleri Yemen bölgesinde, nüfuzlarını arttırmak amacıyla, sıkı bir rekabet içindedirler.. Amerikan emperyalistleri, Suudi Arabistan'daki uşakları vasıtasiyle Kuzey Yemen'e sürekli müdahale etmekte, karışıklıklar çıkarmakta kendisine daha bağlı, bir yönetimi iş başına getirmek istemektedir. Bu amaçla sık sık darbeler düzenlemekte, tertiplere girişmektedir.

Bu ülke esas olarak Amerikan emperyalizminin hegemonyası altındadır. Afrika'da hızlı bir yayılma politikası uygulayan, sosyal-emperyalistler için bu bölge daha fazla önem taşımaktadır. Sosyal-emperyalistler de Güney Yemen'e el attılar. Ülkenin ekonomik bakımdan geri olması, iktisadi zorluklar içinde bulunmasından faydalanarak, ilerici yönetimle iktisadi ilişkiler geliştirdiler. Ekonomik yardım ve karşılıklı işbirliği, sahtekarlığı ile sızma politikası yürüterek ekonomik denetimlerini arttırdılar. Buna paralel, olarak, ordu, bürokrasi ve ülkenin tek siyasi partisi olan "Ulusal Cephe Partisi" içinden kendilerine uşaklar satın alarak siyasi etkinliklerini geliştirdiler. Sosyal-emperyalistlerin, ülkedeki siyasi etkinliği kısa sürede arttı. Ordu içinde bürokraside önemli mevkiler sosyal-faşistler tarafından gasbedildi Sosyal-emperyalistler Güney Yemen'in ilerici yönetimini devirip uşaklarının iktidarı alması için bir süredir planlar hazırlamaktaydılar. Selim Robaya Ali yönetimi sosyal-faşistlerin iktidarı almasına taraftar değildi. Sosyal-emperyalistlerle ilişki geliştirmesine rağmen Çin Halk Cumhuriyetiyle iyi ilişkiler içindeydi, bağımsızlıkçı bir politika izliyordu. İlerici yönetimi devirerek iktidarı almak için fırsat kollayan sosyal-faşistler, Kuzey Yemen Devlet Başkanına suikast yapılmasıyla Hava Kuvvetlerini, Milis Kuvvetlerini harekete geçirdiler. "Ulusal Cephe Partisi"nin sekreteri Abdul-Fettah İsmail'in başını çektiği Rus uşakları iki günlük çatışmalardan sonra iktidarı ele geçirdiler. Etiyopya ile diğer Afrika ülkelerinde bulunan Kübalı askerlerle Sovyet askeri uzmanlarının bir kısmının darbeden hemen sonra Güney Yemene gittikleri bildirilmektedir.

Güney Yemen'de gerçekleştirilen darbe, sosyal emperyalistlerin Afrika'da yayılması için önemli bir mevzidir. Sosyal-emperyalistler bu ülkeyi emperyalist emelleri için askeri bir üs olarak kullanmaya, burada yığınak yaparak Afrika'ya yeni saldırılar düzenlemeye, deniz yolunu kontrol altında tutmaya okyanusta gezen donanmaları için sığınak ve ikmal merkezi olarak kullanmaya çalışacaktır.. Bu konuda şimdiden ilk önemli adımı atmıştır. Ve sosyal-faşistler iktidarda kaldığı sürece sosyal-emperyalistler bu amaçlarına bugün olmasa bile kısa sürede ulaşacaklardır. Sosyal-emperyalistler ve onların Güney Yemenli uşakları bütün çabalarına rağmen yıkılmaktan kurtulamayacaktır. Emperyalist işgale karşı uzun yıllar mücadele veren Yemen halkı gerçekleştirilmek istenen sosyal-emperyalist işgale karşı sessiz kalmayacak bu azılı halk düşmanlarına gereken dersi verecektir.

Sosyal-faşistlerin Afganistan ve arkasından Güney Yemen darbeleri, Afrika'daki Sovyet yayılması dikkate alınarak ülkemiz açısından ders çıkarılmalıdır. Sosyal-emperyalistler bir çok ülkeye iktisadi, kültürel, vb. alanlarda ilişki geliştirme yoluyla sızmaktadırlar. Onların en önemli silahlarından biri budur. Bu yolla sızdığı ülkelerde ordu ve bürokrasi içinden, sendika ağalarından vb. uşaklar edinerek, siyasi etkinliğini hızla arttırmakta, uygun olan yerlerde darbeler düzenlemektedir. Ülkemizdeki işbirlikçi hakim sınıfların sosyal-emperyalistlerle geliştirdiği iktisadi, siya-

Devamı Sayfa 15'de

Afrika'da emperyalist saldırı ve Hua'nın ziyareti

Afrikada iki süper devlet arasındaki rekabetin şiddetlendiği ve müttefikleriyle birlikte silahlı saldırılarının arttığı ortamda, Çin dişişleri bakanı Huang Hua Zaire'yi ziyaret etti. Huang Hua daha sonra Hollanda'yı da ziyaret etti.

Huang Hua Zaire ziyaretinde, Sovyet saldırısına karşı Mobutu'nun Zaire'nin milli bağımsızlığını koruduğunu iddia ederek, Çin yönetiminin Mobutu rejimini destekliyeceğini söyledi. Ayrıca gerek Zaire gerekse Hollanda ziyaretinde, Avrupa emperyalist devletlerinin ABD desteğinde Afrika'ya askeri ve ekonomik müdahalede bulunmalarını olumlu karşılayan bir tavır takındı.

Huang Hua'nın bu tavrı, Sovyet sosyal emperyalistlerine karşı, ABD ve müttefiki emperyalistlerle gerici uşaklarını destekleme politikasının bir parçasıdır. Bu tavır ÇKP yönetimini gaspeden yeni oportünistlerin, gerici "üç dünya teorisi" nden kaynaklanmakta ve bir süper devlete karşı diğer süper devlete ve müttefiklerine hizmet etmektedir.

Bugün Sovyet sosyal emperyalistleri Afrika'da ekonomik bakımdan zengin kaynaklara sahip stratejik bakımdan önemli olan ülkeleri ele geçirmek için yoğun bir saldırıya girişmiştir. Bu saldırılarında kullandığı en önemli askeri insan gücü de kukla Kastro'nun askerleridir. Küba'nın Afrika'da toplam 40 bin asker ve personeli vardır.

Moskova'nın yeni Çarları, Afrika boynuzunda Etiyopya'yı kendi nüfuzu altına almış ve Eritre halkının kurtuluş savaşını yoketmek için 40 bin kişilik güçle ağır bir saldırıya girişen uşaklarını ekonomik siyasi ve askeri yönden desteklemişlerdi. Yine Angola'da Neto'ya dayanarak askeri üsler kurmuşlardır ve burayı Afrika'da yayılma için sıçrama noktası olarak kullanmaktadırlar. Nitekim son Zaire saldırısını da Angola'dan Katangalı Jandarmalar vasıtasıyla yöneltmişlerdir. Yine Afri-

Devamı Sayfa 15.'de

OPEC Toplantısı Neyi Kanıtlıyor?

Kısa süre önce, Petrol Üreten Ülkeler Örgütü'ne (OPEC)'e üye ülkelerin bakanları, petrol fiyatlarına zam yapılmasını görüşmek için Cenevre'de toplandı Toplantıda örgüte üye ülkelerin çoğunluğunun temsilcileri sınırlı bir zam yapılmasını savundu. İran alınacak karara katılacağını belirterek çekimser kaldı. Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve Kuveyt temsilcileri zam yapılmasına karşı çıktılar. Zam yapılması yönünde karar alınmasını engellediler. Toplantıda petrol fiyatlarının 6 ay daha dondurulması kararlaştırıldı. Bu kararı sevinçle açıklayan Suudi Arabistan Petrol Bakanı Şeyh Zeki Yamani "Önümüzdeki yıl da petrol fiyatlarına bir zam düşünmüyoruz. Şayet bir arttırım olursa bu çok küçük oranda olacak ve % 1.5'u geçmeyecektir" dedi. Yamani'nin açıklamasından da anlaşılacağı gibi, önümüzdeki yıl da (OPEC) zam yapmayacaktır veya çok sınırlı bir zamla yetinecektir.

Emperyalist tekeller ve uluslararası karteller çeşitli ürünlerin fiyatlarını istedikleri gibi yükseltmektedirler. OPEC ise petrol fiyatlarına zam yapamamakta, gelecek yıl da sınırlı bir zamla yetineceğini belirtmektedir. Bu durum tesadüfi bir gelişme olarak izah edilemez. OPEC'e üye ülkelerin kendi çıkarlarının bilincinde olmadığı da iddia edilemez. Bilindiği gibi, OPEC'ne üye ülkelerin büyük çoğunluğu emperyalist ve sosyal emperyalist ülkelerin yarı-sömürgesidir. Bu ülkelerin çoğunluğu Amerikan emperyalizmine bir kısmı da sosyal-emperyalizme bağımlıdır. Ve bunların hakim sınıfları emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin uşaklığını yapmaktadırlar ve aralarında kopmaz menfaat birliği vardır. Elbette aralarında çelişkiler de vardır. Ama bu çelişkiler tali plandadır ve uzlaşmaz, nitelikte değildir. OPEC'ne üye olan yarı-sömürgelerin hakim sınıflarının varlığı emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin bu ülkelerdeki sömürüsüne bağlıdır İşte bu yüzden bu sınıflar efendilerinden kopmayı istemezler.. Bu doğrultuda tedbirler alamazlar. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler de uşaklarına çeşitli yollarla baskı yaparak onların alacağı sınırlı tedbirleri bile engellemeye çalışırlar. Son OPEC toplantıları bunun açık örnekleridir. Daha önceki yıllarda % 10-15 oranında yapılan zamlar, özellikle Amerikan ve Avrupa emperyalistlerinin işine gelmemektedir. Bu nedenle, baskı yaparak petrole zam yapılmasını bir süre için önlediler, yapılacak zamların da sınırlı olmasını uşaklarına kabul ettirdiler.

"Üç Dünya"cı yeni oportünistler, geçen yıllarda OPEC'in yaptığı zamları kendi ihanet teorilerine dayanak yapmaya çalıştılar. OPEC örneğini yarı-sömürge hakim sınıflarının kendi hammaddelerine sahip çıkmalarının delili olarak ilan ettiler. Onlara göre; emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin uşakları; komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfları henüz "bilinçsizdi". Bunlar her geçen gün "bilinçlenecek" ülkelerindeki zenginlik kaynaklarına sahip çıkacaklar, aralarında sıkı dayanışma içine girerek emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin sömürüsünü adım adım tasfiye ederek "Yeni İktisa

Devamı Sayfa 15.'de

PORTEKİZ'de FAŞİST KATLİAM

Portekiz Komünist Partisi (Yeniden inşa edilmiş) PCP(R) yayınladığı bir bildiriyle, faşist Salazar hükümetinin yıkılışının 4. yılında faşist güçlerin tekrar ortaya çıkarak terör estirdiklerini bildirmektedir.

Sosyal-demokrat Soarez Hükümeti Yardımlar dilenmek için yurtdışında dolaşırken, polisin faşist güçlere yardım ve destek vermesine izin vermektedir. Son günlerde düzenlenen anti-faşist bir gösteride, biri PCP(R)'nin gençlik örgütü üyesi, digeri de halk cephesi UDP'nin üyesi olan iki kişi, faşist katiller tarafından katledilmiştir. Polis, faşist katilleri yakalayacağına UDP'nin merkezini basmış ve UDP üyelerini faşist katillerin yakalanmasını isteyen afişler asarken tutuklayıp götürmüştür.

Burjuvazinin bütün çabalarına rağmen, PCP(R) ve UDP kapatılamıyacak ve yok edilemeyecektir. Bunun en iyi örneği, öldürülen, devrimcilerin cenaze törenine katılan binlerce emekçi kitlesidir.

